

அத்தியாயம் 2

ஒப்புரவாகுத-ன் ஆசிரியர்

சர்வ வல்லமையுள்ள யேகோவா தேவன்-பாவிகளின் இரட்சகர், கிறிஸ்து மூலம்-“ஆட்டுக்குட்டியானவர் பாத்திரராயிருக்கிறார்”-“தம்மில்தாமே ஜீவனுடையவர்”-இருக்கிறவராகவே இருக்கிறவர்-தவறான பாரம்பரியம்-போ-யான வசனங்களே அடிப்படை-பிதாவும் குமாரனும் ஒன்றாயிருப்பதை வேதத்தின்படி காண்பித்தல்-யேகோவா என்ற சொல்லையும் கர்த்தர் என்ற பெயரையும் வேதாகமம் பயன்படுத்தும் முறை-பழைய ஏற்பாட்டில் தேவன் என்ற வார்த்தை-புதிய ஏற்பாட்டில் தேவன் என்ற வார்த்தை-இசைவான வேதாகம சாட்சியங்கள்-“என்னைக் கண்டவன் பிதாவைக் கண்டான்” - “தேவனுக்குச் சமமாயிருப்பதை கொள்ளையாடின பொருளாக எண்ணவில்லை” - “பிதாவாகிய ஒரே தேவன் நமக்குண்டு, இயேசு கிறிஸ்து என்னும் ஒரே கர்த்தரும் நமக்குண்டு.”

கல்வாரியில் தொடங்கிய ஒப்புரவாகுத-ன் மாபெரும் தேவ திட்டத்தைக் குறித்து இதுகாறும் வாசித்தோமே அதன் ஆசிரியர் மெய்த்தேவனாகிய “யேகோவா” ஆகும். இத்திட்டம், ஒப்புரவாகுத-ன் மத்தியஸ்தராகிய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து பூமியின் ராஜ்யங்களை சீர்ப்படுத்தும் ஆயிர வருட ஆட்சி முடிவின் காலத்தில், பிதாவுக்கு முழுமையாக கீழ்ப்படுத்தும் போது முடிவடையும். இதற்கு இசைவாக வேதாகமத்தில் எத்தனையோ குறிப்புகள் உண்டு. உதாரணமாக, “நான் இஸ்ரவே-ன் பரிசுத்தரும் உன் இரட்சகருமாயிருக்கிற உன் தேவனாகிய யேகோவா.” (ஏசா 43:3) “நான் நானே யேகோவா; என்னையல்லாமல் இரட்சகர் இல்லை.” (ஏசா 43:11) “நான் உன்னை எகிப்து தேசத்தி-ருந்து அழைத்து வந்தது முதல், உன் தேவனாகிய கர்த்தராயிருக்கிறேன். ஆகையால் நீ

என்னையன்றி வேறே தேவனை அறிய வேண்டாம். என்னையன்றி இரட்சகர் ஒருவருமில்லை.” (ஓசி. 13:4) “தாம் ஒருவரே ஞானமுள்ளவராகிய நம்முடைய இரட்சகரான தேவனுக்கு கனமும் மகத்துவமும் வல்லமையும் அதிகாரமும் இப்பொழுதும் எப்பொழுதும் உண்டாவதாக. ஆமென்.” (யூதா 25) “எல்லா மனுஷருக்கும் விசேஷமாக விசுவாசிகளுக்கும் இரட்சகராகிய ஜீவனுள்ள தேவன்மேல் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறோம்.” (1 தீமோ 4:10; தீத்து 1:3; 2:10)

இந்தக் கருத்தை உள்ளபடியே ஏற்றுக் கொண்டால் பிதாவாகிய சர்வவல்ல (யேகோவா) தேவன், இரட்சகரும் மாபெரும் இரட்சிப்பின் திட்டத்தின் ஆசிரியரும் ஆவதுடன், தமக்குச் சித்தமான பிரதிநிதிகளைக் கொண்டு அதனை நிறைவேற்றுபவராயும் இருக்கிறார். இதனை நன்கு புரிந்து கொண்டால், பரலோக தந்தையையும் பரலோக மைந்தனையும் பற்றிய பல தவறான கொள்கைகளை அகற்றவும், மனுக்குல மீட்பின் கருத்துக்களை புரிந்திடவும் இயலும்; கிறிஸ்தவர்களாகத் தங்களை எண்ணிக் கொண்டிருக்கிற அநேகர் தேவ தூஷணமான நோக்கங்களை விட்டொழிக்கலாகும். உதாரணமாக அவர்களது நோக்கின்படி பரலோகப் பிதா, மகா கோபத்தில் பாவியாகிய மனுஷனைக் கொல்ல, சித்திரவதை செய்ய வகை தேடிய வேளையில், பரலோக மைந்தனாகிய நமது கர்த்தராகிய இயேசு மிகுந்த அன்பினாலும் கிருபையினாலும் குறுக்கிட்டு, தேவகுரோத, விரோத, கோபாக்கினையைத் தான் மனிதருக்காகப் பெற்றுவிட்டு அதனால் தேவனை திருப்திப்படுத்தினார் என்று எண்ணுவது எவ்வளவு தவறு? தேவனோ நீடிய சாந்தமும் மிகுந்த கிருபையும் உள்ளவரன்றோ? இவர்களது திட்டவட்டமான முடிவு, (யேகோவா) தேவன் நீதியாய் நடப்பவர், அவர் கோபம் மாறாது என அவரைப் பழி வாங்குபவராகக் காட்டுவதேயாகும். ஒரு பாவியினால் பாவத்துக்குப் பிராயச்சித்தம் செய்வது கூடாத காரியம். ஏனெனில் ஒரு பாவி பாவம் செய்யவில்லை. ஆனால், பாவம் இன்னதென்று அறியாம-ருந்தவன் பாவம் செய்தான். எனவே பாவமற்ற ஒருவரின் ப-யே ஏற்புடையதென்று விலைக்கிரயமாக இயேசு கிறிஸ்துவின் விலையேறப்பெற்ற இரத்தம் சிந்தி பாவிகளான முழு

மனுக்குலத்தையும் மீட்கும் திட்டத்தை வடித்தார். எனவே பிதாவின் மெய்யான நீதியை சரிவரப் புரிந்துகொள்ள, பழைய தப்பறையான கொள்கைகளி-ருந்து விடுபட்டாக வேண்டும். அதன் பின்னர்தான் ஆவிக்குரியவைகளை ஆவிக்குரிய கண்ணோட்டத்தில் நிதானித்து மெய்யான தேவ தயவிலும், அன்பிலும், தேவ ஞானத்திலும் உண்மையான வளர்ச்சியடைய வாய்ப்புண்டு.

பரலோகப்பிதா எல்லாப் பெருந்தகையான குணங்களிலும், சிறப்புகளிலும், பரிபூரணமுள்ளவராய் விளங்குகிறார் என்பது இதுவரைசரியான பார்வையில் நமக்கு எடுத்துக் காண்பிக்கப்பட்டது. அவர் நீதியில் பரிபூரணராயிருக்கிறார். எனவே அவர் சொன்ன செம்மையான நீதியின் தீர்ப்பை அவரால்கூட மாற்ற முடியாது. அவர் ஞானத்தில் பரிபூரணமுள்ளவராயிருக்கிறார். மனிதனைப் படைத்ததோடல்லாமல், அவன் தவறும்போது அவனை மீட்டு ஒப்புரவாக்குவதற்கு திட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் ஏற்படுத்தியுள்ளார். அவருடைய திட்டம் பரிபூரணமாயிருப்பதால் அதை மாற்றம் செய்வதற்கோ, மறுமுறை சிந்திப்பதற்கோ, பிழை ஏற்படுவதற்கோ வாய்ப்பில்லை. இதன் அடிப்படையில் வேதவசனம் “நான் கர்த்தர், நான் மாறாதவர்” என்று கூறுகிறது; மேலும், “உலகத் தோற்றமுதல் தேவனுக்கு தம்முடைய கிரியைகளெல்லாம் தெரிந்திருக்கிறது” என்று கூறுகிறது. அவர் அன்பில் பரிபூரணமுள்ளவராயிருக்கிறார். அவருடைய அன்பைக் காட்டிலும் மிகுதியான அன்பை எவரிடமும் பெற இயலாது. அவரிடமிருக்கக்கூடிய எல்லா இயல்புகளிலும் நீதி, ஞானம், வல்லமை ஆகிய குணங்கள் ஒரே சமன்பாட்டில் உள்ளன.

அவருடைய தெய்வீக ஞானத்தில் எந்த பாவிகளிடத்தில் இரக்கம் காட்டவேண்டுமோ அவர்களிடத்தில் இரக்கத்தைக் காண்பிக்கிறார். குறைவானவர்களுக்கு குறையை நிறைவாக்கி, குறைவையும், நிறைவையும் சமன் செய்கிறார். வல்லமையில் அவர் பரிபூரணராயிருக்கிறார். வல்லமையினாலே மற்ற நல்ல நோக்கங்கள், திட்டங்கள், நியாயம் ஒழுங்கு கிரமப்படி அவர் ஆதியில் விரும்பிய ஒவ்வொன்றையும் செய்து முடிக்கும் ஆற்றலுடையவராயிருக்கிறார். எனவே தான், “என் வாயி-ருந்து புறப்படும் வசனமும் இருக்கும். இது வெறுமையாய் என்னிடத்திற்குத் திரும்பாமல், அது நான்

விரும்புகிறதைச் செய்து, நான் அதை அனுப்பிய காரியமாகும்படி வாய்க்கும்” என்கிறார். (ஏசா 55:11; மல்கி. 3:6; அப்.15:18)

நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவினால் கொண்டு வரப்பட்ட மீட்புக்கு மாபெரும் யேகோவா தேவன்தானே ஆதி காரணமாயிருக்கிறார் என்பது ஆவிக்குரிய கண்ணோட்டமாகும். இதனால் யேகோவா தேவனை மிக நன்றாகப் புரிந்து கொள்ளுகிறோம், அவருடைய நேசத்தை அறிந்து கொள்வதால் அவரை அன்பாக நேசிப்பதோடு அவரை ஆராதிக்கிறோம். பிதாவாகிய தேவனுக்கு நாம் இத்தகைய கனத்தையும் மரியாதையையும் கொடுப்பதினால், நம்முடைய கர்த்தரும் மீட்பருமாகிய இயேசு கிறிஸ்துவுக்குக் கொடுக்கும் கனத்தையும் மரியாதையையும் விட்டு வழிவிலகிப் போவதில்லை. பரலோகத்தி-ருந்து வந்த குமாரனில் மகிமையுள்ள பிதாவின் சாயலைக் கண்டு அவரை (உடன்படிக்கையின் தூதனாகவும், மனுக்குலம் முழுவதையும் பிதாவாகிய தேவனின் ஆசீர்வாதத்தால் நிரப்புவர் என்றும்) அடையாளம் தெரிந்து கொள்கிறோம். இவரையல்லாமல் எந்தவொரு ஆசீர்வாதமும் பூச்சுக்கரத்துக் குடிகளுக்குக் கிடைக்காது. இதற்கேற்ற வண்ணமாக பிதாவாகிய தேவனின் மெய் பிரதிநிதியாக மீட்பு பணிக்கான யாவற்றையும் பிதாவாகிய தேவன் கூறியபடியே நமது ஆண்டவர் செய்து முடித்தார் என்பதற்கு கீழ்க்காணும் வேத ஆதாரங்களைக் கவனிக்கலாம்.

“நம்முடைய இரட்சகராகிய தேவனுடைய தையும் மனுஷர் மேலுள்ள அன்பும் பிரசன்னமானபோது... மறுஜென்ம முழுக்கினாலும், பரிசுத்த ஆவியினுடைய புதிதாக்குத-னாலும் நம்மை இரட்சித்தார்.” தீத்து 3:4-6

“இஸ்ரவேலுக்கு மனந்திரும்புதலையும் பாவ மன்னிப்பையும் அருளுகிறதற்காக, அவரை அதிபதியாகவும் இரட்சகராகவும் தமது வலது கரத்தினாலே உயர்த்தினார்.” அப்.5:31

“நம்முடைய இரட்சகராயிருக்கிற தேவனும், நம்முடைய நம்பிக்கையாயிருக்கிற கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவும் கட்டளையிட்டபடியே, இயேசு கிறிஸ்துவின் அப்போஸ் தலனாயிருக்கிற பவுல்”... - 1 தீமோ.1:1

“நம்முடைய இரட்சகராகிய தேவனுக்கு முன்பாக அது நன்மையும் பிரியமுமாயிருக்கிறது... தேவன் ஒருவரே, தேவனுக்கும் மனுஷருக்கும் மத்தியஸ்தரும் ஒருவரே.” -1 தீமோ. 2:3,5

இதைப்பற்றி கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் வார்த்தையைக் கவனிப்போம்:

“உலகத்தை ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கும்படி தேவன் தம்முடைய குமாரனை உலகத்தில் அனுப்பாமல், அவராலே உலகம் இரட்சிக்கப்படுவதற்காகவே அவரை அனுப்பினார்.” - யோவா. 3:17

“நான் என் சுயமாய் ஒன்றும் செய்கிறதில்லை, நான் கேட்கிறபடியே நியாயநீர்க்கிறேன்.” - யோவா. 5:30

“பிதா என்னை அனுப்பினதுபோல நானும் உங்களை அனுப்புகிறேன்.” யோவா. 20:21

“அந்த நாளையும் அந்த நாழிகையையும் பிதா ஒருவர் தவிர மற்றொருவனும் அறியான், பரலோகத்திலுள்ள தூதர்களும் அறியார்கள், குமாரனும் அறியார்.” மாற் 13:32

“பிதாவானவர் தம்முடைய ஆதீனத்திலே வைத்திருக்கிற காலங்களையும் வேளைகளையும் அறிகிறது உங்களுக்கு அடுத்ததல்ல.” அப். 1:7

“என் பிதாவின் நாமத்தினாலே நான் செய்கிற கிரியைகளே என்னைக் குறித்துச் சாட்சி கொடுக்கிறது.” யோவா. 10:25

“என் பிதா வாக்குத்தத்தம் பண்ணினதை, இதோ, நான் உங்களுக்கு அனுப்புகிறேன்.” லூக். 24:49

“நான் என் பிதாவின் நாமத்தினாலே வந்திருக்கிறேன்.” யோவா. 5:43

“நான் பேசுகிறவைகளைப் பிதா எனக்குச் சொன்னபடியே பேசுகிறேன்.” யோவா. 12:50

“என் பிதா என்னிலும் பெரியவராயிருக்கிறார்.” யோவா. 14:28

“நான் என் பிதாவினிடத்திற்கும் உங்கள் பிதாவினிடத்திற்கும், என் தேவனிடத்திற்கும் உங்கள் தேவனிடத்திற்கும் ஏறிப்போகிறேன்.” யோவா. 20:17

“அடிக்கப்பட்ட வண்ணமாயிருக்கிற ஆட்டுக்குட்டியானவர் பாத்திரராயிருக்கிறார்”

வேதாகமத்தின் கடைசி புத்தகத்தில் நமது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து தாமே கூறுகிறதாவது : “தேவன் இயேசு கிறிஸ்துவுக்கு ஒப்புவித்ததும்... தம்முடைய ஊழியக்காரனாகிய யோவனுக்கு வெளிப்படுத்தினதுமான விசேஷம்.” (வெளி 1:1) பாவத்தி-ருந்தும் அதன் சாபத்தி-ருந்தும் விடுவிக்கப்படும் மனுக்குலத்தின் இரட்சிப்பின் திட்டமாகிய ஒப்புரவாகுதல் குறித்து இது ஒரு சிறந்த விளக்கப்படமாகும். இதுகுறித்து வெளி 5-ல் கூறப்பட்டுள்ளது. உள்ளும் புறமும் எழுதப்பட்டு, ஏழு முத்திரைகளால் முத்திரிக்கப்பட்டிருந்த சுருளை தன் வலது கையில் வைத்திருக்கிற வராகவும், சிங்காசனத்தின் மீது வீற்றிருக்கிறவராகவும் தீர்க்க ஆயுசுள்ள பரமபிதா காணப்பட்டார். தேவ திட்டமாகிய சுருள் தேவனுடைய வலது கரத்தில் இருந்ததற்குக் காரணம், அதனை வாசித்து அறியக்கூடிய தகுதியுடையவர்கள் வரும் வரை அவருடைய கரத்திலும் வல்லமையிலும் வைக்கப்பட்டு இருந்தது. அதனை வாசித்து அறியக்கூடிய தகுதி பெற்ற ஒருவரே, பிதாவின் பிரதிநிதியாகவும் இத்திட்டத்தை செயல்படுத்தக் கூடியவராகவும் பிதாவினால் மகிமைப் படுத்தப்பட்டவராகவும் இருக்க முடியும். “நம்மை தேவனிடத்தில் சேர்க்கும்படி அந்தியுள்ளவர்களுக்குப் பதிலாக, நீதியுள்ளவராய்” கல்வாரியில் கர்த்தராகிய இயேசு பாடுபட்டதுவரை இந்த அடையாளமான படம் காண்பிக்கிறது. அவரே இந்தப் புத்தகத்தை வாசிக்கவும் திறக்கவும் முத்திரைகளை உடைக்கவும் தகுதியுள்ளவராக நிரூபித்துக் காட்டினார். தேவ திட்டத்தையுடைய சுருளை எடுக்கவும், வாசிக்கவும் முத்திரைகளை உடைக்கவும் இயேசு கிறிஸ்து வரும்வரை எவரும் பார்த்திரராயிருக்கவில்லை.

பிதாவாகிய தேவனிடத்தில் கீழ்ப்படிந்தவராகி, மேலான நிலைமையை விட்டு, பாவமாம்ச சாய-ல் வந்து, தம்மை வெறுமையாக்கி, மரணபரியந்தம் அதாவது சிலுவையின் மரணபரியந்தம் தன்னைத் தானே தாழ்த்தியதால் பிதாவாகிய தேவனுக்கு கீழ்ப்படிந்தவராக மட்டுமல்ல, எல்லா நம்பிக்கைகளுக்கும் பாத்திரரானார். “தேவன் எல்லாவற்றிற்கும்

மேலாக அவரை உயர்த்தி, இயேசுவின் நாமத்தில் வானோர் பூதலத்தோர் பூமியின் கீழானோருடைய முழங்கால்கள் யாவும் முடங்கும் படிக்கும், பிதாவாகிய தேவனுக்கு மகிமையாக இயேசு கிறிஸ்து கர்த்தரென்று நாவுகள் யாவும் அறிக்கை பண்ணும்படிக்கும், எல்லா நாமத்திற்கும் மேலான நாமத்தை அவருக்குத் தந்தருளினார்” என அப்-பவுல் அறிவிக்கின்றார். (பி- . 2:9-11) நமது மனக்கண்முன் சித்திரம் போல் காட்டப்படும் நிகழ்ச்சி என்னவெனில், கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து அடிக்கப்பட்ட ஆட்டுக்குட்டியாகவும் உலகின் பாவங்களை சுமந்து தீர்த்து, ஒப்புரவாகுத-ன் ஊழியத்தைச் செய்து புத்தகத்தைத் திறப்பதற்குரிய தகுதியைப்பெற்றவர் எனவும் நிரூபிக்கப்பட்டார். (வெளி 5:9-13) “தேவரீர் புத்தகத்தை வாங்கவும் அதன் முத்திரைகளை உடைக்கவும் பாத்திரராயிருக்கிறீர்; ஏனெனில் நீர் அடிக்கப்பட்டு, சகல கோத்திரங்களிலும் பாஷைக்காரரிலும் ஜனங்களிலும் ஜாதிகளிலுமிருந்து எங்களை தேவனுக்கென்று உம்முடைய இரத்தத்தினாலே மீட்டுக் கொண்டீர்.” சர்வவல்ல தேவனின் பிரதிநிதியாகவும், உடன்படிக்கையின் தூதனாகவும் இயேசு உயர்த்தப்பட்டதாக சித்திரிக்கப்படுகிறார். தேவனுடைய சித்தத்திற்கு தம்மை முழுமையாக அர்ப்பணித்ததாலும் கீழ்ப்படிந்ததாலும், பரமபிதாவின் ஏற்பாட்டினால் அவரது சிங்காசனத்தில் பங்குபெறும் பாக்கியம் பெற்றார். வானசேனைகளுக்கு முன்பாக இது பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது: “அடிக்கப்பட்ட ஆட்டுக்குட்டியானவர் வல்லமையையும், ஐசுவரியத்தையும், ஞானத்தையும், பெலத்தையும், கனத்தையும், மகிமையையும், ஸ்தோத்திரத்தையும் பெற்றுக் கொள்ளப் பாத்திரராயிருக்கிறார்.” கடைசியாக, சிருஷ்டிகள் யாவும், யேகோவா தேவன் தான் ஒரே பேரான குமாரனே தன்னுடைய சிங்காசனத்தில் பங்குபெறும்படியாக எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக உயர்த்தினார் என்பதை உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். இதை ஆமோதிக்கும்படியாக அவர்கள், “சிங்காசனத்தின் மேல் வீற்றிருக்கிறவருக்கும், ஆட்டுக்குட்டியானவருக்கும் ஸ்தோத்திரமும், கனமும் மகிமையும் வல்லமையும் சதாகாலங்களிலும் உண்டாவதாக” என்று ஆர்ப்பரித்தார்கள். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக உயர்த்தின பிதாவையும் உயர்த்தப்பட்ட குமாரனையும் எல்லாரும் கனம் பண்ண வேண்டும் என்பது நமக்கு

போதிக்கப்படுவதில் ஆச்சரியம் ஏதுமில்லை. (யோவா. 5:23)

இயேசு மகிமையடைந்ததை, “தன்னைத்தானே தாழ்த்துகிறவன் உயர்த்தப்படுவான்” என்ற தெய்வீக சட்டத்தை, சித்திரப்படமாக அப்போஸ்தலர்கள் விளக்குகின்றார்கள். அடையாள சித்திரப் படத்தில் (வச. 13) காட்டியுள்ள காட்சியில் இயேசு கிறிஸ்து மகிமை, கனம், வல்லமை, இராஜ்யம் கொடுக்கப்பட்ட மகிமையடைந்த நிலை, இயேசுவுக்காக பரமபிதா தன் சிங்காசனத்தை கொடுத்துவிட்டார் என்பது பொருள் அல்ல. இதனால் பிதாவும் குமாரனும் ஒருவரே என்று பொருள் ஆகாது. பிதாவும் குமாரனும் வெவ்வேறு என்பது தெளிவாக்கப்படுகிறது. துதி, ஸ்தோத்திரம் ஆகியவற்றில் பிதாவுக்கு முத-டம் கொடுக்க வேண்டும். மேலும் தேவனுடைய வார்த்தை நமக்கு, “என் பிதா எனக்கு ஒரு இராஜ்யத்தை ஏற்படுத்தினது போல, நானும் உங்களுக்கு ஏற்படுத்துகிறேன்” என்பதை ஞாபகப் படுத்துகிறது. (லூக். 22:29) மீண்டுமாக அவர் தன்னைப் பின்பற்றுகிறவர்களுக்கு, “நான் ஜெயங்கொண்டு என் பிதாவினுடைய சிங்காசனத்திலே அவரோடு கூட உட்கார்ந்தது போல, ஜெயங் கொள்ளுகிறவனெவனோ அவனும் என்னுடைய சிங்காசனத்தில் என்னோடுகூட உட்காரும்படி அருள் செய்வேன்” (வெளி. 3:21) என்று கூறுகிறார்.

மீட்புப் பணி முழுவதையும் பிதாவாகிய தேவன் குமாரன் மூலம் செய்கிறார் என்பதற்கு மேலும் ஆதாரமாக அப்போஸ்தலர் கூறுகிறதைக் கவனிக்கவும். “இந்த கடைசி நாட்களில் குமாரன் மூலமாய் நமக்குத் திருவுளம் பற்றினார்; இவரைச் சர்வத்திற்கும் சுதந்திரவாளியாக நியமித்தார், இவரைச் கொண்டு உலகங்களையும் உண்டாக்கினார்... தம்மால் தாமே நம்முடைய பாவங்களை நீக்கும் சுத்திகரிப்பை உண்டுபண்ணி, உன்னதத்திலுள்ள மகத்துவமானவருடைய வலது பாரிசத்தில் உட்கார்ந்தார். இவர் தேவ தூதரைப் பார்க்கிலும் எவ்வளவு விசேஷித்த நாமத்தைச் சுதந்திரித்துக் கொண்டாரோ அவ்வளவு அதிகமாய் அவர்களிலும் மேன்மையுள்ளவரானார்.” மேலும் அவர் கூறுகிறதாவது: “பரலோகத்திலுள்ள மகத்துவ ஆசனத்தின் வலது பாரிசத்திலே உட்கார்ந்திருக்கிறவருமாய், பரிசுத்த ஸ்தலத்திலும், மனுஷரால் அல்ல, கர்த்தரால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட மெய்யான கூடாரத்திலும்

ஆசாரிய ஊழியம் செய்கிறவருமாயிருக்கிற பிரதான ஆசாரியர் நமக்கு உண்டு.” மேலும் அப்போஸ்தலர் கூறுகிறதாவது: “இவரோ பாவங்களுக்காக ஒரே ப-யைச் செலுத்தி, என்றென்றைக்கும் தேவனுடைய வலது பாரிசத்தில் உட்கார்ந்தார்.” (எபி. 1:2-4; 8:1; 10:12) விசுவாசத்தைத் துவக்குகிறவரும் முடிக்கிறவருமான கிறிஸ்து, தமக்கு உண்டான சந்தோஷத்தினிமித்தம், சிலுவை அவமானத்தை பொருட்டாக எண்ணாமல் சகித்ததால், தேவனின் வலது பாரிசத்தில் என்றென்றும் வீற்றிருக்கத் தக்க சிலாக்கியத்தைப் பெற்றார் என அப்போஸ்தலர் கூறுகின்றார். மேலும் அப்போஸ்தலர் “நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் தேவனும் மகிமையின் பிதாவுமானவர் தம்மை நீங்கள் அறிந்து கொள்வதற்கான ஞானத்தையும் தெளிவையும் அளிக்கிற ஆவியை உங்களுக்குத் தந்தருள வேண்டுமென்றும், தாம் நம்மை அழைத்ததினாலே நமக்கு உண்டாயிருக்கிற நம்பிக்கை இன்னதென்றும், பரிசுத்தவான்களிடத்தில் தமக்கு உண்டாயிருக்கிற சுதந்திரத்தினுடைய மகிமையின் ஐசுவரியம் இன்னதென்றும், தாம் கிறிஸ்துவை மரித்தோரிடமிருந்து எழுப்பி, அவரிடத்தில் நடப்பித்த தமது பலத்த சத்துவத்தின் வல்லமையின்படியே விசுவாசிக்கிறவர்களாகிய நம்மிடத்திலே காண்பிக்கும் தம்முடைய வல்லமையின் மகா மேன்மையான மகத்துவம் இன்னதென்றும், நீங்கள் அறியும்படிக்கு அவர் உங்களுக்குப் பிரகாசமுள்ள மனக்கண்களைக் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் வேண்டிக் கொள்கிறேன். எல்லாத் துரைத்தனத்துக்கும், அதிகாரத்திற்கும், வல்லமைக்கும், கர்த்தத்துவத்துக்கும், இம்மையில் மாத்திரமல்ல, மறுமையிலும் பேர் பெற்றிருக்கும் எல்லா நாமத்துக்கும் மேலாய் அவர் உட்கார்ந்திருக்கத் தக்கதாக, அவரை உன்னதங்களில் தம்முடைய வலது பாரிசத்தில் உட்காரும்படி செய்து, எல்லாவற்றையும் அவருடைய பாதங்களுக்கு கீழ்ப்படுத்தினார்” என்று கூறுகின்றார். (எபி. 12:2; எபேசி. 1:17-22) “அவர் பரலோகத்துக்குப் போய், தேவனுடைய வலது பாரிசத்தில் இருக்கிறார்; தேவ தூதர்களும் அதிகாரங்களும், வல்லமைகளும் அவருக்குக் கீழ்ப்பட்டிருக்கிறது.” (1 பேது. 3:22) என அறிவிக்கிறார்.

பாவிக்குக்காகத் தம்மைத் தாமே ப-யாகக் கொடுத்த இயேசு

கிறிஸ்துவின் அற்புதமான கீழ்ப்படிதலுக்காக பிதாவாகிய தேவன், அவரை பரலோக மகிமையினாலும் கனத்தினாலும் உயர்த்தினார் என்பதை இந்த வேத வசனங்கள் தெளிவாகக் காண்பிக்கின்றன. அவைகளெல்லாம் இயேசுவை பிதாவென்று ரூபகாரப்படுத்தவில்லை என்பதோடு பிதாவின் ஸ்தானமாகிய சிங்காசனத்தை அவர் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்பதையும் காண்பிக்கிறது. ஆனால் வலது பக்க சிங்காசனமே அவருக்கு அளிக்கப்பட்ட மகிமையாகும். கிறிஸ்துவை மேன்மையான நிலைமைக்கு செல்லும்படி அருள் செய்த பரலோகத்தின் தெய்வீகத் தந்தை, கனத்திலும் மகிமையிலும் எல்லாவற்றிலும் எல்லாரையும் விட உன்னத நிலைமையில் இருக்கிறார். இயேசுவை பிரதான ஸ்தானமாகிய வலது பாரிசத்தில் சிங்காசனத்தில் பங்குபெறும் படியாகச் செய்து பரலோக இராஜ்யத்தை பரிபா-க்க அருள்செய்து தூதர்களையும் வான சேனைகளையும் அவருக்குக் கீழ்ப்படுத்தினார். பிதாவினால் இயேசுவுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வல்லமையைக் குறித்தும் அவர் உயர்த்தப்பட்ட நிலைமையைக் குறித்தும் அப்போஸ்தலர் மிகவும் அழுத்தமாக எழுதினாலும், அதில் எந்த வசனத்திலும், அவர் பிதாவுக்கு சமமாக உயர்த்தப்பட்டதாகவோ அல்லது பிதாவுக்கு மேலாக உயர்த்தப்பட்டதாகவோ கூறவில்லை. எனவே ஆயிர வருட அரசாட்சியைக் குறித்து அவர் எழுதும்போது, “எல்லாச் சத்துருக்களையும் தமது பாதத்திற்கு கீழாக்கிப் போகும்வரைக்கும், அவர் ஆளுகை செய்ய வேண்டியது. பரிகரிக்கப்படும் கடைசி சத்துரு மரணம். சகலத்தையும் அவரது பாதத்திற்கு கீழ்ப் படுத்தினாரே; ஆகிலும், சகலமும் அவருக்கு கீழ்ப்படுத்தப்பட்டதென்று சொல்-யிருக்கும்போது, சகலத்தையும் அவருக்குக் கீழ்ப்படுத்தினவர் கீழ்ப்படுத்தப்படவில்லை என்பது வெளியரங்கமாயிருக்கிறது. சகலமும் அவருக்குக் கீழ்ப்பட்டிருக்கும்போது, தேவனே சகலத்திலும் சகலமுமாயிருப்பதற்கு, குமாரன் தாமும் தமக்குச் சகலத்தையும் கீழ்ப்படுத்தினவருக்குக் கீழ்ப்பட்டிருப்பார்” என்றும் கூறுகிறார். -1 கொரி. 15:25-28

“தம்மில் தாமே ஜீவனுடையவர்”

சர்வ வல்லமையுள்ள தேவன் தமது பெயரை “யேகோவா”

என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். இந்தப்பெயரின் பொருள் என்னவென்றால் “தம்மில்தாமே ஜீவனுடையவராக இருப்பவர்” அல்லது “சாகாமையுள்ளவர்” என்பதாகும். “சர்வவல்லமையுள்ள தேவன் என்னும் நாமத்தினால் நான் அபிரகாமுக்கும், ஈசாக்குக்கும், யாக்கோபுக்கும் தரிசனமானேன்; ஆனாலும் யேகோவா என்னும் என் நாமத்தினால் நான் அவர்களுக்கு அறியப்படவில்லை.” (யாத். 6:3) இதற்குப் பின்னர் தன் ஜனத்தாரிடையே இந்த யேகோவா என்ற பெயரால் பேசினார். பழைய ஏற்பாட்டில் இந்த யேகோவா என்ற பெயர் நூற்றுக்கணக்கான இடங்களில் காணப்பட்ட போதிலும், மொழி பெயர்ப்பாளர்கள் அதனை மறைத்து விட்டு “கர்த்தர்” என தவறாக மொழிபெயர்த்து விட்டனர். இருந்தபோதிலும் “கர்த்தர்” என்று தடித்த எழுத்துக்களில் அச்சிடப்பட்ட இடங்களிலெல்லாம் “யேகோவாவையே” குறிக்கும் என்பதை தெரிந்து கொள்ளலாம்.

தேவன் இஸ்ரவேலருக்குக் கொடுத்த முதலாவது கட்டளையில். “உன் தேவனாகிய கர்த்தர் நானே. என்னையன்றி (எனக்கு நிகராக) உனக்கு வேறே தேவர்கள் (வல்லமையுள்ள) உண்டாயிருக்க வேண்டாம்... உன் தேவனாகிய கர்த்தராயிருக்கிற நான் எரிச்சலுள்ள தேவனாயிருக்கிறேன்...” (யாத். 20:2-5) என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

மேலும், மோசே, “இஸ்ரவேலே கேள், நம்முடைய தேவனாகிய யேகோவா ஒருவரே கர்த்தர். நீ உன் தேவனாகிய கர்த்தரிடத்தில் உன் முழு இருதயத்தோடும், உன் முழு ஆத்துமாவோடும், உன் முழு பலத்தோடும் அன்பு கூறுவாயாக” என்று கூறுகிறார். (உபா. 6:4,5) இந்தப் பகுதியைத் தான் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து சத்தியத்தின் அடிப்படைக் கொள்கையாக எடுத்தியம்பினார். இயேசுவிடம் கற்பனைகளிலெல்லாம் பிரதான கற்பனையென்ன? என்று கேட்டபொழுது, “உன் தேவனாகிய கர்த்தரிடத்தில் உன் முழு இருதயத்தோடும் உன் முழு ஆத்துமாவோடும் உன் முழு மனதோடும் அன்பு கூறுவாயாக” என்றார். (மத். 22:37,38) மறுபடியும் ஏசாயா 42:8-ல் நாம், “நான் யேகோவா, (கர்த்தர் என்று தவறாக மொழி பெயர்த்ததில் இதுவும் ஒன்று) இது என் நாமம்; என் மகிமையை வேறொருவனுக்கும், என் துதியை விக்ரங்களுக்கும் கொடேன்” என வாசிக்கிறோம். இந்த வேதப் பகுதி நமக்குக் கற்பிப்பது

என்னவென்றால் “யேகோவா” என்ற தனிப்பெரும் நாமம் பிதா ஒருவரையே குறிப்பிடுமாகையால் வேறு எவருக்கும் இந்த மகிமை கிடையாது என்பதாகும். “அவர் ஜோதிகளின் பிதா,” “மாறாத தன்மையுடையவர்” என்பதை நமது கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். இதற்குப் பின்னர் மேசியாவைக் குறித்துச் சொன்ன தீர்க்கதரிசனத்தில் அவரைப்பற்றி யேகோவா தேவனுடைய கௌரவிக்கப்பட்ட, தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட குமாரன் - ஊழியக்காரன் என்று கூறப்படுகிறது. மேலும் அவரைக் குறித்துக் கூறுவதாவது:-

“இதோ, நான் ஆதரிக்கிற என் தாசன், நான் தெரிந்துகொண்டவரும், என் ஆத்துமாவுக்குப் பிரியமானவரும் இவரே; என் ஆவியை அவர் மேல் அமரப்பண்ணினேன்; அவர் புறஜாதிகளுக்கு நியாயத்தை வெளிப்படுத்துவார்.” (ஏசா. 42:1) “அவர் நியாயத்தை பூமியிலே நிலைப்படுத்து மட்டும் இளக்கரிப்பதுமில்லை, பதறுவதுமில்லை, அவருடைய வேதத்துக்குத் தீவுகள் காத்திருக்கும். வானங்களைச் சிருஷ்டித்து, அவைகளை விரித்து, பூமியையும், அதிலே உற்பத்தியாகிறவைகளையும் பரப்பினவரும், அதில் இருக்கிற ஜனத்துக்குச் சுவாசத்தையும் அதில் நடமாடுகிறவர்களுக்கு ஆவியையும் கொடுக்கிறவருமான கர்த்தராகிய தேவன் சொல்லுகிறாதவது: நீர் குருடருடைய கண்களைத் திறக்கவும், கட்டுண்டவர்களைக் காவ--ருந்தும், இருளில் இருக்கிறவர்களைச் சிறைச்சாலையி-ருந்தும் விடுவிக்கவும், கர்த்தராகிய நான் நீதியின்படி உம்மை அழைத்து உம்முடைய கையைப் பிடித்து, உம்மைத் தற்காத்து, உம்மை ஜனத்திற்கு உடன்படிக்கையாகவும், ஜாதிகளுக்கு ஒளியாகவும் வைக்கிறேன். நான் கர்த்தர், இது என் நாமம்.” - ஏசா. 42:4-8

யேகோவா என்ற நாமம்

மகிமையின் தேவனாகிய பிதா ஒருவருக்கே உரியது

வேதாகமத்தில் பல இடங்களில், “யேகோவா” என்று வருவதெல்லாம் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவுக்கும் பொருந்தும் என்றும், ஆகையால் இது பிதாவாகிய தேவன் ஒருவருக்கே பொருந்தும் விசேஷித்த பெயர் அல்ல என்றும் பலர் கூறுகின்றனர். இது தவறு. அவர்கள் வாதத்தை ஆதரிக்கிறதாக கூறுகிற வசனத்தை

ஆராய்வோம். மேலே சொன்ன வசனங்கள் யேகோவா என்ற நாமமுடைய, தம்மில் தாமே ஜீவனுடையவராயிருக்கிற பிதா ஒருவரையே குறிக்கும் என்பதை நிரூபிப்போம்.

1. இயேசு கிறிஸ்துவையும் கர்த்தர் என்று குறிக்கும் சொல் எரேமியா தீர்க்கதரிசனத்தில், “இதோ, நாட்கள் வருமென்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார். அப்பொழுது தாவீதுக்கு ஒரு நீதியுள்ள கிளையை எழுமப்பண்ணுவேன்; அவர் ராஜாவாயிருந்து, ஞானமாய் ராஜரிகம் பண்ணி, பூமியிலே நியாயத்தையும், நீதியையும் நடப்பிப்பார்... அவருக்கு இடம் நாமம் நமது நீதியாயிருக்கிற கர்த்தர் என்பதே” என்று கூறப்பட்டுள்ளது.- (எரே. 23:5-6)

இந்த இடத்தில் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவையும், அவருடைய ஆயிர வருட அரசாட்சியையும் குறிப்படுகிறது. நமது நீதியாயிருக்கிற கர்த்தர் என்ற சொல், எபிரேய பாஷையிலே யேகோவா-ஜிட்கனோ ஆகும். இதை மொழி பெயர்த்தவர், பிதாவுக்குக் கொடுக்கும் மகிமையை இயேசுவுக்கும் தரவேண்டும் என்ற ஆர்வத்தில் “கர்த்தர்” என்று மொழி பெயர்த்து விட்டார். இதை மொழி பெயர்ப்பாளர் சரியாக மொழி பெயர்த்திருக்க வேண்டுமானால் “யேகோவாவின் நமது நீதிபரர்” என மொழி பெயர்த்திருக்க வேண்டும். இந்த பெயர் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் கிரியைகளுக்கும் ஆட்சிக்கும் எவ்வளவு பொருத்தமாக இருக்கிறது. தேவ நீதியின் பிரதிநிதியாக இயேசு கிறிஸ்து விளங்குகிறார். தேவ நீதி விளங்க ஆதாமுக்கு ஈடுப-யாக மரித்ததின் மூலம், உலகப் பாவத்திற்குரிய தண்டனையை ஏற்றுக் கொண்டார். இதன் மூலம் தேவன் தாம் நீதியுள்ளவரும் இயேசுவினிடத்தில் விசுவாசமாயிருக்கிறவனை நீதிமானாக்குகிறவருமாய் விளங்குகிறார். எனவே இந்தப் பெயரைத் தவிர வேறெந்த பெயரும் கிறிஸ்துவுக்கு சரிவரப் பொருந்தாது.

இதே தீர்க்கதரிசி இதே சொற்றொடரை (யேகோவா-ஜிட்கனோ) மறுபடியும் எழுதுவதைப் பார்த்து கருத்து மாறுபாடு கொள்ளக்கூடாது. மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் இந்த சொற்றொடருக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கவில்லை. அதே ஆங்கில வார்த்தை இருந்தும் கூட மற்ற இடங்களில் தடித்த எழுத்துகளில் போட்டதுபோல் இங்கே போடவில்லை. ஏன்? இந்த

“யேகோவாவின் நமது நீதிபரர்” என்பது, பிற்காலத்தில் ஆள்வதற்காக அமையப் போகிற முழு திருச்சபையாகிய புதிய எருசலேமுக்குக் கொடுக்கப்படும் பெயராக உள்ளது. ஏரே. 33:16

மகிமையடைந்த திருச்சபையாருக்கு இப்பெயர் எப்படிப் பொருந்துமென்றால், தேவநீதியை நிறைவேற்ற அவர்கள் பட்ட பாடுகள், உபத்திரவங்களைச் சகித்தினாலேயே ஆகும். (கொலோ. 1:24; 1 பேதுரு 5:9) மனைவி கணவனின் சுகதுக்கங்களில் பங்குகொள்வது போல் திருச்சபையும் கிறிஸ்துவோடு கூட பாடுகளை சகிப்பதினால் அவரது மகிமையிலும் பெயரிலும் பங்கு பெறுகிறது. திருச்சபை, கிறிஸ்துவின் சரீரம் என அழைக்கப்படுவதனால் இந்தப் பெயருக்கும் பங்குள்ளவர் களாவார்கள். வெளி. 3:12; 19:7. 21:9

யேகோவா என்ற இந்த பதம் இன்னொரு வார்த்தையோடு இணைந்து வருகிறது. ஆபிரகாம் தன் குமாரனாகிய ஈசாக்கை ப-யிட்ட மலை, ஈசாக்குக்குப் பதிலாக ஒரு ஆட்டுக்கிடா கொடுக்கப்பட்ட இடம், தெய்வாதீனமாக தமது குமாரனுக்குப் பதிலாக ஆட்டுக்குட்டியை ப-யிட்டதால் அந்த மலைக்கு ஆபிரகாம் “யேகோவாயீரே” என்று அழைத்தான். இதற்கு பொருள் “யேகோவாவுடைய பர்வதத்திலே பார்த்துக் கொள்ளப்படும்” (ஆதி. 22:14) என்பதாகும். மோசே தான் கட்டிய ப-பீடத்திற்கு “யேகோவாநிசி” என்று பெயரிட்டான். அதற்கு யேகோவா என்கொடி என்று அர்த்தமாம். (யாத். 17:15) கிதியோன் ஒரு ப-பீடத்தைக் கட்டி “யேகோவா ஷாலோம்” எனப் பெயரிட்டான். அதற்கு “யேகோவா சமாதானம்” என பொருள் ஆகும். (நியாய 6:23,24) வரவிருக்கிற நகரத்தைக் குறித்து தீர்க்க தரிசனம் கூறுகையில் “யேகோவா ஷம்மா” என குறிப்பிடுகின்றார். அதற்கு “யேகோவாவின் அதிசயம்” என்று பொருள். (எசேக். 48:35)

2. ஆபிரகாமுக்கும் (ஆதி. 18:1) மோசேக்கும் (யாத். 3:3-15) தரிசனமானது பிதாவாகிய தேவனல்ல, இயேசுவே. அதாவது அவர் மனிதனாக மரியாளிடத்தில் தோன்றுவதற்கு முன் இருந்த நிலையில் தோன்றியிருக்க வேண்டும். அப்படி தோன்றியபோது யேகோவா என்று பெயர் கூறியிருப்பதால், பிதாவே யேகோவா என்ற நாமத்தை இயேசு கிறிஸ்துவுக்கும் கொடுத்திருக்க வேண்டும் என்று

நினைக்கலாம். இப்படி எண்ணுவது தேவையற்றது, சரியானதுமல்ல. ஏனெனில் ஒரு குறிப்பிட்ட தெய்வ ஏவலுக்கு இசைந்து, தேவனுடைய பிரதிநிதியாக வரும்போது தமது தூதன் தன் பெயரைச் சொல்லாமல் யாருக்காக, யாரால், அனுப்பப் பட்டாரோ அவர் பெயரை உபயோகித்துக் கொள்ள தேவன் அனுமதித்தார் என்பதே சரி. யாத்திராகமம் 3:2-ல் மோசேயோடு கூட பேசியவர் ஒரு தூதனேயல்லாமல் பிதாவாகிய தேவனல்ல. இந்த கவுரவமான பணிக்கு அனுப்பப்பட்ட தூதர் யோவா 1:1இல் கூறப்பட்ட வார்த்தையானவரே. இவரே மரியாள் வயிற்றில் மனிதனாகப் பிறப்பதற்கு முன்பு இருந்த நிலைமையில் இருந்தார். இவ்விடத்தில் மோசேக்கு வல்லமை தரக்கூடிய அதிகாரத்தையும், மோசேயிடம் பேசவேண்டியவற்றையும் சர்வ வல்லமை பொருந்திய பிதாவாகிய தேவனிடத்தில் பெற்றுக் கொண்ட இயேசு கிறிஸ்து, அவருடைய பிரதிநிதியாக, அவருடைய கவுரவமான ஆணையை மோசேக்குக் கொடுத்தருளினார்.

3. ஏசாயா 40:3ல் சொல்லப்பட்ட பணி யோவான் ஸ்நானகனுடைய பணியைக் குறிப்பதேயாகும். “கர்த்தருக்கு வழியை ஆயத்தப்படுத்துங்கள்.” இந்தப் பகுதியில் யேகோவா என்பது இயேசுவைக் குறிக்கும் என சிந்திக்கலாம். ஆனால் அது அப்படியல்ல, உண்மையில் யேகோவாவினால் மகிமைப் படுத்தப்பட்ட ஊழியக்காரராகிய இயேசுவை குறிக்கும். அவர் மனிதர்களுக்கு மத்தியில் யேகோவாவின் முழுப் பிரதிநிதியாவார். எனவேதான் இயேசுவே “என் பிதா என்னை அனுப்பினார்;” “நான் கேட்கிறபடியே நியாயந் தீர்க்கிறேன்;” “நான் சுயமாய் ஒன்றும் செய்கிறதில்லை;” “என் பிதா என்னிலும் பெரியவராயிருக்கிறார்” என்று கூறுகிறார். தூதராக அனுப்பப்பட்டவரை நாம் விசுவாசிக்க வேண்டும். நாம் ஏற்கனவே காண்பித்திருந்தபடி உண்மை என்னவென்றால், யோவான் ஸ்நானகன் அனைத்து மாம்ச திருச்சபை மக்களுக்கும் நிழலாயிருக்கிறார். மாம்சத்திலுள்ள திருச்சபையார் ஆவிக்குரிய நிலைக்கு வரும்போது தலையாகிய கிறிஸ்துவுடன் கூட, ஆவிக்குரிய மகிமையிலே இணைந்து, யேகோவா தேவனுடைய வழியை ஆயத்தப்படுத்துவார்கள். அப்போது அவருடைய பாதபடியான பூமி மகிமையில் நிறைந்திருக்கும். இந்த தீர்க்க

தரிசனம் முழுமையாக எப்போது நிறைவேறுமெனில், ஆயிர வருட அரசாட்சியின் இறுதியில் முழுமையாக நிறைவேறித்தீரும். 1 கொரி. 15:24-28; யோவா.6:57; 5:30; 10:28 ஒப்பிட்டுக் காண்க.

4. இயேசு கிறிஸ்து “மகிமையின் கர்த்தர்” என்று அப்போஸ்தலரால் வர்ணிக்கப்படுகிறார். (1 கொரி.2:8) பிதாவாகிய தேவனை சங். 24:7-10ல் “மகிமையின் இராஜா” என்று கூறப்பட்டுள்ளதால், இயேசுவே பிதாவாகிய தேவன் என்பதற்கு இது ஆதாரமாக இருக்கிறது என்கின்றனர். இது தவறான வாதம். நமது கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து, ஆயிரவருட யுகத்தில் யேகோவா தேவனின் நாமத்தினாலும் வல்லமையினாலும் பூமியை நீதியின் செங்கோல் கொண்டு ஆட்சி செய்யும்போது, அவர் “மகிமையின் இராஜா” எனப்படுவார். அதே அப். “மகிமையின் கர்த்தர்” என்று குறிப்பிட்ட அதே நிருபத்தில், அவரது ராஜ்யம் மகிமையின் உச்சக்கட்டத்தை அடையும்போது, அவருக்கு எல்லாவற்றையும் கீழ்ப்படுத்தின “தேவனே சகலத்திலும் சகலமுமாயிருப்பதற்கு” இராஜ்யத்தை அவருக்கு ஒப்புவித்து பிதாவுக்கு கீழ்ப்பட்டிருப்பார் என்று கூறுகிறார்.

5. கிறிஸ்துவின் ஆயிர வருட அரசாட்சியைப் பற்றிய எழுத்தோவியமாக, இரண்டு தீர்க்க தரிசனங்களில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. “கடைசி நாட்களில் கர்த்தருடைய ஆலயமாகிய பர்வதம், பர்வதங்களின் கொடுமுடியில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு மலைகளுக்கு மேலாக உயர்த்தப்படும்; எல்லா ஜாதிகளும் அதற்கு ஓடிவருவார்கள். திரளான ஜனங்கள் புறப்பட்டு வந்து: நாம் கர்த்தரின் பர்வதத்திற்கும் யாக்கோபின் தேவனுடைய ஆலயத்திற்கும் போவோம் வாருங்கள்; அவர் தம்முடைய வழிகளை நமக்குப் போதிப்பார், நாம் அவர் பாதைகளில் நடப்போம் என்பார்கள்... அவர் ஜாதிகளுக்குள் நியாயம் தீர்த்து திரளான ஜனங்களை கடிந்து கொள்வார்.” ஏசா. 2:2-4; மீகா 4:1-3

ஆயிர வருட அரசாட்சியின்போது கிறிஸ்து நீதியாய் நியாயம் தீர்த்து இராஜ்யத்தை தனதாக்கிக் கொண்டு யேகோவா தேவனின் நாமத்தில் ஆட்சிபுரிவதால் இயேசுவுக்கு யேகோவா என்கின்ற நாமம் பொருந்தும் என்று கருதப்படுகிறது. அது அப்படியல்ல, பிதாவாகிய தேவனிடமிருந்து அவருடைய குமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்துவின்

மூலமாக எல்லா ஆசீர்வாதங்களும் நமக்கு வருகிறது என்பதே உண்மை. (1 கொரி. 8:6) இவ்விதமாகவே நம் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து நமக்கு மாதிரி ஜெபத்தைக் கற்றுக் கொடுத்தார். “பரலோகத்தி-ருக்கின்ற எங்கள் பிதாவே... உமது இராஜ்யம் வருவதாக, உமது சித்தம் பரலோகத்தில் செய்யப்படுவது போலவே பூலோகத்திலும் செய்யப்படுவதாக.” (மத். 6:10) இம்மாதிரியே மீகா 4:8லும் சொல்லப்படுகிறது. அங்கே கிறிஸ்து (தலையாகிய கிறிஸ்துவும் சரீரமாகிய சபையும் - புதிய எருசலேம்) “மந்தையின் துருக்கம்” என அழைக்கப்படுகிறார். அவராலேயே ஆதாமினால் மனுக்குலம் ஏதேனில் இழந்துபோன மகிமையை கல்வாரியில் இயேசு மீட்டுக் கொடுத்த செயல் சித்தரிக்கப்படுகிறது.

6. “எப்பிராத்தா என்னப்பட்ட பெதலகேமே... இஸ்ரேயலை ஆளப்போகிறவர் உன்னிடத்தி-ருந்து புறப்பட்டு என்னிடத்தில் வருவார். அவருடைய புறப்படுதல் அநாதிநாட்களாகிய பூர்வத்தினுடையது.” (மீகா. 5:2). சங். 90:1-2-ல் “யேகோவா ஆகிய நீரே அநாதியாய் என்றென்றைக்கும் தேவனாயிருக்கிறீர்” என்று மோசே குறிப்பிட்டதையே சான்றாக எடுத்துக் கொண்டு இயேசு கிறிஸ்துவும் என்றென்றைக்கும் தேவனாய் இருப்பதாகக் கூறி இயேசுதான் யேகோவா என்கின்றனர்.

இது காரண காரியத்திற்குட்படாத உதாரணம். இங்கு தவறான சான்றாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது என்பதே நமது பதில். இன்னும் ஏராளமான வேதாகம வசனங்களில், “யேகோவா” என்ற சொல்லை நேர்மாறாக இயேசு கிறிஸ்துவுக்கும் தவறாக பயன்படுத்துகின்றனர் என்பது மட்டுமல்ல, இந்த வசனங்கள் சொல்லுகின்ற இடங்களெல்லாம் இயேசு கிறிஸ்துவையல்ல யேகோவா தேவனையே குறிக்கும் என்பதை மீகா. 5:4-ல் தெளிவாக விளக்குகின்றார். “அவர் நின்று கொண்டு, கர்த்தருடைய பலத்தோடும் தம்முடைய தேவனாகிய கர்த்தருடைய நாமத்தின் மகத்துவத்தோடும் மேய்ப்பார்; ஆகையால் அவர்கள் நிலைத்திருப்பார்கள். அவர் இனிப் பூமியின் எல்லைகள் பரியந்தமும் மகிமைப்படுவார்.”

இந்தக் காரியத்தைக் குறித்து அதிகப்படியான விளக்கம் ஏதுமில்லை. அப்படி என்றால் மீகா. 5:2க்கு என்ன பொருள்? “அவருடைய புறப்படுதல் (முன்னறிவிக்கப்பட்டது) அநாதி

நாட்களாகிய பூர்வத்தினுடையது (அவருடைய வருகையும் மேசியாயிசமும் தெய்வீக திட்டத்தில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது).”

7. மேலும் ஏசாயா 25:6-9-ல் குறிப்பிட்டிருக்கிறது, ஆயிர வருட அரசாட்சியைப் பற்றியது. இதைக் காண்பித்து சிலர் யேகோவா என்ற பெயர் இயேசு கிறிஸ்துவுக்கும் உரியது என்கின்றனர். “சேனைகளின் கர்த்தர் (யேகோவா) இந்த மலையிலே சகல ஜனங்களுக்கும் ஒரு விருந்தை ஆயத்தப்படுத்துவார். அவர் மரணத்தை ஜெயமாக விழுங்குவார்... கர்த்தராகிய தேவன் (யேகோவா) எல்லா முகங்களிலுமிருந்து கண்ணீரைத் துடைப்பார்.”

இது அதற்கு ஆதாரமாக இல்லை என்று நாம் கூறுகின்றோம். இந்த வசனங்களை சொல்லுகின்றவர் மகிமையின் கிறிஸ்து என்றும், இது அவருடைய ஆயிர வருட அரசாட்சியின் பணி என்பதையும் நாம் கவனிக்க வேண்டும். “யேகோவாவே, நீரே என் தேவன், உம்மை உயர்த்தி, உமது நாமத்தை துதிப்பேன்” என்று முதல் வசனம் கூறுகிறது. இது ஆயிர வருட அரசாட்சியின் முடிவின் விளைவாக இருக்கும். அப்போது கிறிஸ்துவின் பணி முற்றிலுமாக முடிக்கப்பட்டு பிதாவாகிய தேவனே எல்லாவற்றிலும் உயர்ந்திருப்பார். எல்லாம் அவருடைய கட்டுப்பாட்டில் கீழ்ப்படிந்திருக்கும். மேசியா, யேகோவா தேவனின் வல்லமையுள்ள ஊழியக்காரராகவும் பிரதான ஊழியக்காரராகவும், பூமியில் வருவார். எனவே அவர் இம்மானுவேல் - “தேவன் நம்மோடு இருக்கிறார்” என அழைக்கப்படுகிறார். இந்தக் கருத்தை அப்.பவுல் முழுமையாக எடுத்தாளுகிறார். இந்த தீர்க்கதரிசன நிறைவேறுதலைப் பற்றி அவர் குறிப்பிடுகையில் ஆயிர வருட அரசாட்சியில் ஆதாமினால் உண்டான மரணத்தைப் பரிகரிக்கும்போது இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறார்: “நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவினாலே நமக்கு ஜெயம் கொடுக்கிற தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரம்.” | கொரி. 15:57.

8. யேகோவா என்ற நாமம் இயேசு கிறிஸ்துவுக்கும் பொருந்தும் என நினைப்போர் கூறும் சில வசனங்களை நாம் கவனிக்க வேண்டும். அதில் ஒன்று, “நமக்கு ஒரு குமாரன் கொடுக்கப்பட்டார், கர்த்தத்துவம் அவர் தோளின் மே-ருக்கும், அவர் நாமம் அதிசயமானவர், ஆலோசனைக் கர்த்தா, வல்லமையுள்ள தேவன், நித்திய பிதா, சமாதானப் பிரபு என்னப்படும்” (ஏசா 9:6)

என்பதாகும்.

இந்த வேத வசனத்தின் முழு அர்த்தத்தையும் நாம் பிறகு பார்ப்போம். இந்த குறிப்புகள் எதிலும், யேகோவா என்ற நாமம் நம்முடைய கர்த்தரும் ஆண்டவருமாகிய இயேசு கிறிஸ்துவை குறிப்பதாக இல்லை. அப்படியிருக்குமானால், இயேசு கிறிஸ்துவைப் பற்றிய அடைமொழிகளில் இந்த யேகோவா என்ற நாமமும் சேர்க்கப்பட இதுவே சரியான இடமாக இருந்திருக்கும். ஆனால் அதற்கு மாறாக, அடுத்த வசனமே, “சேனைகளின் கர்த்தருடைய வைராக்கியம் இதைச் செய்யும்” (வச. 7) என குறிப்பிடுகிறது.

9. ... “யூதா பட்டணங்களை நோக்கி, இதோ, உங்கள் தேவன் என்று கூறு. இதோ, கர்த்தராகிய ஆண்டவர் பராக்கிரமசா-யாக வருவார்; அவர் தமது புயத்தினால் அரசாளுவார்... மேய்ப்பனைப் போல தமது மந்தையை மேய்ப்பார்.” ஏசாயா. 40:9-11

வேதாகமத்தில் ஒரே ஒரு வேதப்பகுதியில்தான், நமது இரட்சகர் மகா உன்னதப் பெயராகிய “யேகோவா” என்ற நாமத்தில் அழைக்கப்படுகிறார். அந்த இடத்திலும் அவருடைய பெயரால் அழைக்கப்படாமல் யேகோவாவின் “புயம்” என அழைக்கப்படுகிறார். “யேகோவா தேவனின் வல்லமையான புயம் அவருக்காக ஆளுகை செய்யும்.” எல்லா துரைத்தனத்தையும் அதிகாரத்தையும் பரிகரித்து, பிதாவுக்குக் கீழ்ப்படுத்தும் வரையில் அவர் ஆளுகை செய்ய வேண்டியது. அவர் நியாயத் தீர்ப்பு செய்து இறுதி வெற்றி பெறும்வரைக்கும், பூமியை யேகோவாவின் பாதப்படியாக்கிப் போடும் வரைக்கும், பிதாவாகிய தேவனுக்கு இராஜ்ஜியத்தை ஒப்புக் கொடுக்கும் வரைக்கும் அவர் ஆளுகை செய்வார். | கொரி. 15:24-28; மத். 12:20

உதாரணமாக இன்னும் பல்வேறு இடங்களில் தேவனுடைய பிரதிநிதியாக கிறிஸ்துவைப் பற்றிச் சொல்-யிருப்பதைப் பார்ப்போம்: “எங்கள் மூலமாய்க் கேள்விப்பட்டதை விசுவாசிக்கிறவன் யார்? கர்த்தருடைய புயம் யாருக்கு வெளிப்பட்டது.” (ஏசா 53:1) (இந்த யுகத்தில் கர்த்தருடைய புயத்தை எவரும் கண்டவர் இலர் - மாபெரும் வல்லுநர்கள், அறிவாளிகளும்

கூட கண்டவர்கள் இல்லை...). “அவர் அசட்டை பண்ணப்பட்டவரும், மனுஷரால் புறக்கணிக்கப்பட்டவரும், துக்கம் நிறைந்தவரும், பாடு அனுபவித்தவருமாயிருந்தார்.” - ஏசா.53:3; யோவா.12:38

“...தீவுகள் எனக்குக் காத்திருந்து, என் புயத்தின்மேல் நம்பிக்கையாயிருக்கும்.” - ஏசாயா 51:5,9

“எல்லா ஜாதிகளின் கண்களுக்கு முன்பாகவும் கர்த்தர் தம்முடைய பரிசுத்த புயத்தை வெளிப்படுத்துவார்; பூமியின் எல்லைகளில் உள்ளவர்களெல்லாம் நமது தேவனுடைய இரட்சிப்பைக் காண்பார்கள்.” - ஏசா. 52:10

“அவருடைய (யேகோவாவின்) புயமே அவருக்கு இரட்சிப்பாகி... மீட்பர் சீயோனுக்கும், யாக்கோபிலே மீறுதலை விட்டுத்திரும்புகிறவர்களுக்கும், வருவார் என்று கர்த்தர் (யேகோவா) சொல்லுகிறார்.” - ஏசா. 59:15-20

10. இதைக்குறித்து யோவான் 12:41-ல் “ஏசாயா அவருடைய மகிமையைக் கண்டு, அவரைக் குறித்துப் பேசுகிறபோது இவைகளைச் சொன்னான்” என வாசிக்கிறோம். இது ஒருவேளை ஏசாயா 6:1ஐக் குறிக்கிறதாகச் சிலர் நினைக்கின்றனர். ஆனால் ஏசாயா 6:1-ல் கூறப்பட்ட எபிரேயச் சொல் (ஆதோனாய்) யேகோவாவைக் குறிக்காது. ஆண்டவரையே (இயேசு கிறிஸ்து) குறிக்கும். யேகோவா என்ற நாமம் பிதாவாகிய தேவன் ஒருவரையே குறிக்குமேயல்லாமல் வேறு எவரையும் குறிக்காது. சில விசேஷக் காரணங்களுக்காக பிதாவாகிய தேவனால் அனுப்பப்படும் தூதர்கள், அவர் நாமத்தில் பேசும்போது மாத்திரமே அந்தப்பெயரால் அழைக்கப்படுவார்களேயல்லாமல் வேறு எச்சமயத்திலும் அந்த பெயரைப் பயன்படத்தக்கூடாது.

இதிலே ஆதோனாய் என்ற பெயரை சில வேளைகளில் பிதாவுக்கும் குறிப்பிடுவதுண்டு. நாம் அதைப்பற்றி இங்கு விவாதிக்கவில்லை. ஆனால் இந்த இடத்தில் இந்தச் சொல், பிதாவாகிய தேவனைக் குறிக்காமல் இயேசு கிறிஸ்துவையே குறிக்கும். இது போலவே கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவையும் அவருடைய ஆயிரவருட அரசாட்சியைக் குறித்தும் ஆதோனாய் என்ற

சொல்லால் குறிக்கப்பட்டுள்ளதை சங்.2:4-9 வசனங்களில் காணலாம். “பரலோகத்தில் வீற்றிருக்கிறவர் நகைப்பார், ஆண்டவர் அவர்களை இகழுவார். அப்பொழுது அவர் தமது கோபத்திலே அவர்களோடே பேசி, தமது உக்கிரத்திலே அவர்களைக் கலங்கப் பண்ணுவார்... கர்த்தர் என்னை நோக்கி: நீர் என்னுடைய குமாரன், இன்று நான் உம்மை ஜெனிப்பித்தேன்.”

சிலர் ஏசாயா 6:1-ல் காணப்படுகின்ற “ஆதோனாய்” (கர்த்தர்) என்கின்ற சொல் ஏசாயா 6:3,5-ல் குறிப்பிட்டபடி யேகோவாவையே குறிக்கும் என்கின்றனர். அது தவறு. துதிக்குப் பாத்திராயிருக்கின்ற பிதாவாகிய தேவனைக் குறிக்காமல், “உடன்படிக்கையின்தூதனாகிய தேவதூதரையே” குறிக்கும். மறுபடியுமாக 8-ஆம் வசனத்தை மிகக் கூர்ந்து கவனிப்போமேயாகில் அந்த செய்தியை கொடுப்பது யேகோவா தேவன் அல்ல என்பதும், தேவன் தாமே நியாயம் தீர்க்காமல் குமாரனை நியமித்திருக்கிறார் என்பதும், ஏனெனில் “பிதாவானவர் தாமே.... நியாயத்தீர்ப்புச் செய்யும் அதிகாரம் முழுவதையும் குமாரனுக்கு ஒப்புக்கொடுத்திருக்கிறார்” என்பதும் தெரியவருகிறது. மத். 23:34-35; யோவா. 5:22,27

வேறு சில இடங்களில் இயேசு கிறிஸ்துவைக் குறிக்கும் சொல் பிதாவாகிய தேவனைக் குறிப்பதாக சொல்லப்படும் இடங்களும் உண்டு. இயேசு கிறிஸ்துவை குறிக்கும் சொல் பொதுவாக கர்த்தர் என்றே பொதுவான மொழிபெயர்ப்பு வேதாகமத்தில் மொழிபெயர்த்துள்ளனர். மல்கியாவின் ஆகமத்தில் யேகோவா தனியாகவும் இயேசுகிறிஸ்துவை உடன்படிக்கையின் தூதனாகவும் காண்பிக்கப்பட்டதைக் காண்போம். “இதோ, நான் என் தூதனை அனுப்புகிறேன். அவன் எனக்கு முன்பாகப் போய், வழியை ஆயத்தம் பண்ணுவான்; அப்பொழுது நீங்கள் தேடுகிற ஆண்டவரும் நீங்கள் விரும்புகிற உடன்படிக்கையின் தூதனுமானவர் தம்முடைய ஆலயத்திற்குத் தீவிரமாய் வருவார். இதோ வருகிறார் என்று சேனைகளின் கர்த்தர் சொல்லுகிறார்... அவர் லேவியின் புத்திரரைச் சுத்திகரித்து, அவர்கள் கர்த்தருடையவர்களாயிருக்குபடிக்கும், நீதியாய் காணிக்கைகளைச் செலுத்தும் படிக்கும், அவர்களைப் பொன்னைப் போலவும் வெள்ளியைப் போலவும் புடமிடுவார்.” - (மல்கியா 3:1-4)

இதைப்போன்றே, மேசியாவைப்பற்றிக் கூறும் சங்கீதக் காரனின் பிரபலமான குறிப்பைக் காணலாம். “எல்லா மனுபுத்திரரிலும் நீர் மகா சவுந்தரியமுள்ளவர், உம்முடைய உதடுகளில் அருள் பொழிகிறது, ஆகையால் தேவன் உம்மை என்றென்றைக்கும் ஆசீர்வதிக்கிறார்... தேவனே, உமது சிங்காசனம் என்றென்றைக்குமுள்ளது. உமது ராஜ்யத்தின் செங்கோல் நீதியுள்ள செங்கோலாயிருக்கிறது. நீர் நீதியை விரும்பி, அக்கிரமத்தை வெறுக்கிறீர், ஆதலால் தேவனே, உம்முடைய தேவன் உமது தோழரைப் பார்க்கிலும் உம்மை ஆனந்த தைலத்தினால் அபிஷேகம் பண்ணினார்.” (சங். 45-2,6,7) திருச்சபையானது பிதாவின் குமாரத்தியாகவும், மணவாளனாகிய ஆட்டுக்குட்டியானவரின் மனைவியாகவும் வருணிக்கப்படுகிறது. இராஜாவின் குமாரனை மணவாளனாக ஏற்றுக் கொள்ளும் படியாக திருச்சபைக்கு புத்திமதி சொல்லப்பட்டது. “அப்பொழுது ராஜா உன் அழகில் பிரியப்படுவார், அவர் உன் ஆண்டவர், (ஆதோன் - யேகோவா அல்ல) ஆகையால் அவரைப் பணிந்து கொள்.” (சங். 45:2-11; எபி. 1:8,9; I கொரி 11:3; எபே. 5:23; யோவா 5:23)

11. ஏசாயா தீர்க்கதரிசனத்தில் யேகோவா என்ற சொல் இயேசு கிறிஸ்துவுக்குப் பொருந்துமா என சிந்திப்போம். “சேனைகளின் கர்த்தரையே பரிசுத்தம் பண்ணுங்கள், அவரே உங்கள் பயமும், அவரே உங்கள் அச்சமுமாயிருப்பாராக.” (ஏசா 8:13) இதில் முக்கியமான கருத்து அடுத்த வசனத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. “அவர் உங்களுக்குப் பரிசுத்த ஸ்தலமாயிருப்பார், ஆகிலும் இஸ்ரவே-ன் இரண்டு கோத்திரத்திற்கு தடுக்க-ன் கல்லும், இடறுத-ன் கன்மலையும் எருசலேமின் குடிகளுக்குச் சுருக்கும் கண்ணியுமாயிருப்பார்.” (ஏசா. 8:14) இதை ஒரு ரூபகாரமாக நாம் ஏற்க இயலாது. இந்த வசனத்தில் மூன்றாவதாக ஒரு நபரைப் பற்றி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. (யேகோவாவையும் தீர்க்க தரிசியையும் தவிர சொல்லப்பட்டுள்ளது) அவர்தாம் நமது அண்டவர் இயேசு. மேலும் இயேசு கிறிஸ்து கூறுவதாவது: “சாட்சி ஆகமத்தைக் கட்டி, என் சீஷருக்குள்ளே வேதத்தை முத்திரையிடு என்றார். நானோ... கர்த்தருக்குக் காத்திருந்து... நானும், கர்த்தர் எனக்குக் கொடுத்த பிள்ளைகளும் சீயோன் பர்வதத்தில் வாசமாயிருக்கிற சேனைகளின்

கர்த்தராலே இஸ்ரவே-ல் அடையாளங்களாகவும் அற்புதங்களாகவும் இருக்கிறோம்.” - ஏசாயா 8:16-18; எபி. 2:13ஐ ஒப்பிடவும்.

12. சங். 110-ஐ இயேசுவை யேகோவா என்று சொல்வதற்கு, ஆதாரமாகக் கூறுகிறார்கள். அவ்வாறு இல்லையென்றே நாம் வாதிடுகிறோம். நேர் எதிராக ரூபகாரப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. “கர்த்தர் (யேகோவா) என் ஆண்டவரை நோக்கி: நான் உம்முடைய சத்துருக்களை உமக்குப் பாதபடியாக்கிப் போடும் வரைக்கும், நீர் என்னுடைய வலது பாரிசத்தில் உட்காரும்... நீர் மெல்கிசேதேக்கின் முறைமையின்படி என்றென்றைக்கும் ஆசாரியராயிருக்கிறீர் என்று கர்த்தர் ஆணையிட்டார், மனம் மாறாமலுமிருப்பார். உம்முடைய வலது பாரிசத்தி-ருக்கிற ஆண்டவர், தமது கோபத்தின் நாளிலே ராஜாக்களை வெட்டுவார்.” - சங். 110:1,4,5

இங்கே யேகோவாவின் வலது பாரிசத்துக்கு உயர்த்தப்பட்டு, ஒரு புதிய முறைமையின்படி ஆசாரியராக ஆக்கப்பட்டவர் யாரென்பதை புரிந்து கொள்ளாத எவரும் தனது தவறான அபிப்பிராயத்தினால் நிச்சயமாக குருடாக்கப்பட்டவராக இருக்கிறார். வலது பாரிசத்துக்கு உயர்த்தப்பட்டவர் தான்தான் என்பதை நமது ஆண்டவர் கூறும் விளக்கத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளார்; தன்னை “ஆதோன்,” தாவீதின் ஆண்டவர், யேகோவாவினால் உயர்த்தப்பட்ட ஆண்டவர் என்று காண்பிக்கிறார். (மத். 22:44,45)

அப்.பேதுரு பெந்தெகொஸ்தே நாளில் பரிசுத்த ஆவியினால் ஏவப்பட்டு பேசினபோது, இதே வார்த்தையை இவ்விதமாக உபயோகித்தார். இதேவிதமாக அப்.பவுலும் கூறுகிறார். அப். 2:34,35; எபி.1:13; 10:12-13

13. கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து வல்லமையுள்ள போதகரென்று சொல்-யிருப்பதால், ஏசா. 54:13ல் “உன் பிள்ளைகள் எல்லாரும் கர்த்தரால் போதிக்கப்பட்டு இருப்பார்கள்” என்ற தீர்க்கதரிசனம் அவரில் நிறைவேறியிருக்கிறது என்று கூறப்படுகிறது. இந்த மாறுபாடு உள்ள வார்த்தைகளுக்கு விடையாக, நாம் கர்த்தருடைய வார்த்தையையே கேட்போமாக. இதே தீர்க்கதரிசிகளின் வார்த்தைகளை மேற்கோள்காட்டி இயேசு

கூறும்போது, இந்த தீர்க்க தரிசனத்தில் கூறப்பட்டுள்ள யேகோவா நானல்ல, என்று தெளிவாக்கினார். அவருடைய வார்த்தைகள்: “எல்லாரும் தேவனால் போதிக்கப்பட்டு இருப்பார்கள் என்று தீர்க்க தரிசன ஆகமத்தில் எழுதியிருக்கிறதே; ஆகையால் பிதாவினிடத்தில் கேட்டுக் கற்றுக் கொள்கிறவன் எவனும் என்னிடத்தில் வருகிறான்.” யோவான். 6:45

மகா தேவனாகிய யேகோவா, நியாயப் பிரமாணத்தைக் கொடுத்தவர் மட்டுமல்ல, அவர் மகா பெரிய போதகருமாய் இருக்கிறார். மனுக்குல மீட்பிற்கான அவரது திட்டத்தை அவருடைய அறிவுக்கூர்மையான தேவபிள்ளைகள் இதுவரை கண்டுகொள்ளவில்லை. இந்த திட்டம் தேவஞானம், அன்பு, நீதி, நியாயம் ஆகியவைகள் இணைந்து ஒன்றுக்கொன்று இசைவாக, பூரணமாகக் கொண்டுள்ளது.

அப்பொழுதும் சரி, இப்பொழுதும் சரி, பிதாவாகிய தேவனால் நியமிக்கப்பட்ட மிகப்பெரிய போதகர் இயேசு கிறிஸ்துவே. நமது அருமை மீட்பராகிய அவரே இதனை சுருக்கமாகப் போதித்தார். தான் போதிக்கிற இந்த வார்த்தைகளை முன்பே பிதாவினிடத்தில் கற்றுக்கொண்டேன் என்று வெளிப்படையாக கூறவில்லையா? இயேசு கூறுகிறதாவது: “நான் என் பிதாவினிடத்தில் கண்டதைச் சொல்லுகிறேன்:” “என் உபதேசம் என்னுடையதாயிராமல், என்னை அனுப்பினவருடையதாக இருக்கிறது. அவருடைய சித்தத்தின்படி செய்ய மனதுள்ளவனெவனோ அவன் இந்த உபதேசம் தேவனால் உண்டாகியிருக்கிறதோ, நான் சுயமாய்ப் பேசுகிறேனோ என்று அறிந்து கொள்வான்... தன்னை அனுப்பினவரின் மகிமையைத் தேடுகிறவனோ உண்மையுள்ளவனாக இருக்கிறான்.” “நீங்கள் கேட்கிற வசனம் என்னுடையதாயிராமல் என்னை அனுப்பிய பிதாவினுடையதாய் இருக்கிறது.” “நான் உம்முடைய வார்த்தைகளை அவர்களுக்குக் கொடுத்தேன்.” “அவர்கள் உம்முடைய வசனத்தைக் கைக்கொண்டார்கள்.” “உம்முடைய சத்தியத்தினாலே அவர்களை பரிசுத்தமாக்கும். உம்முடைய வசனமே சத்தியம்.” - யோவான் 7:16-18; 8:38; 14:24; 17:6,14,17

அதுபோலவே கர்த்தர் தனக்குக்கீழே போதகர்களாக அப்போஸ்தலரை நியமித்தார். இன்னும் மற்றவர்களையும் கர்த்தரின் மந்தைக்கு போதகர்களாகவும், மேய்ப்பர்களாகவும் நியமித்து, “என் மந்தையை மேய்ப்பாயாக” என்று போதித்தார். “உங்களைக் குறித்தும், தேவன் (கிறிஸ்து) தம்முடைய சுய இரத்தத்தினாலே சம்பாதித்துக் கொண்ட தமது சபையை மேய்ப்பதற்கு பரிசுத்த ஆவி உங்களைக் கண்காணிகளாக வைத்த மந்தைமுழுவதையுங் குறித்தும் எச்சரிக்கையாய் இருங்கள்.” (அப்.20:28) இந்த போதகர்கள் தங்களுடைய சுய போதகத்தைப் போதிக்கக் கூடாது. போதித்தால் அது “உலக ஞானமாக” கருதப்படும். தேவ ஜனங்கள் தேவனால் போதிக்கப்பட்டு இருப்பார்கள். தேவனுடைய சத்தியம், திட்டம், மேன்மை, குணநலன்கள் ஆகியவற்றை உள்ளபடியே போதிக்க வேண்டுமேயல்லாமல், மனிதனது சுய போதனையை போதிப்பவர்கள் தேவனுடைய சித்தத்தின்படி போதிக்கிறவர்கள் அல்ல, பிதாவினுடைய திவ்விய திட்டம், சத்தியம், மேன்மை, நித்திய நியாயப் பிரமாணங்களின் அடிப்படையில் வளர்ந்த “கிறிஸ்துவின் போதனைகளையும்,” “அப்போஸ்தலரின் போதனைகளையும்” போதகர்கள் கவனமாய்ப் போதிக்க வேண்டும்.

தற்காலத்தில் அநேகர் தங்களைத் தாங்களே பெருமையுடன் போதகர் என்று அழைத்துக் கொள்வதைப் போல, சுயமாய் போதிக்கக்கூடாது. இயேசு கிறிஸ்துவைப் போலவும், அப்போஸ்தலரைப் போலவும் மெய்யான போதகராய் இருக்க வேண்டும். இயேசு கிறிஸ்துவினுடைய எளிய, அடக்கமான சொற்றொடர்களை கவனியுங்கள். அதைவிட சிறந்த சொல்லோவியங்கள் எதுவுமில்லை. “நான் என் சுயமாய் ஒன்றும் செய்யாமல், என் பிதா எனக்கு போதித்தபடியே இவைகளைச் சொன்னேன் என்றும் அறிவீர்கள்.” (யோவான். 8:28) யேகோவா தேவனுக்கு, இயேசு கிறிஸ்துவைப் போல அடக்கமும், விசுவாசமும், கீழ்ப்படிதலுமுள்ள வேறு எவரேனும் இருக்கக்கூடுமோ என்று அதிசயிக்கிறோம். எனவே தேவன் எவருக்கும் கொடுக்காத வல்லமையையும், கௌரவத்தையும், வலதுபுற சிங்காசனத்தில் வீற்றிருக்கும் பாக்கியத்தையும் கொடுத்து, எல்லா மனுஷருக்கும் மேலாகவும் அவரை உயர்த்தினார். இவ்விதமாக கர்த்தராகிய இயேசு

கிறிஸ்து நமக்கு எவற்றைக் கற்பித்தாரோ அவற்றையெல்லாம் பிதாவின் மூலமாக நன்கு கற்றுத் தேறியிருந்தார். அதற்கு சாட்சியாக தேவ ஆவியினால் ஏவப்பட்ட வசனத்தைக் கவனிப்போம். “அவர் குமாரனாய் இருந்தும், பட்ட பாடுகளினாலே கீழ்ப்படிதலைக் கற்றுக் கொண்டார்.” - எபி. 5:8; பி- . 2:8

பெரிய போதகராக இயேசுவை ஏற்படுத்தின மாபெரும் போதகராக யேகோவா இருக்கிறார் என்பது தீர்க்கதரிசிகள் மூலமாக வெளிப்படுத்தப்பட்டது. மனுக்குலம் முழுவதற்கும் மீட்பின் அதிபதியாக விளங்க வேண்டும் என்பதற்காக இரக்கம், விசுவாசமுள்ள பிரதான ஆசாரியராக இயேசுவையே தேவன் ஏற்படுத்தினார். பாடனுபவிப்பதனால் வரக்கூடிய அனுபவங்களை கற்றுக் கொள்ள வேண்டியது அவருக்கு அவசியமாக இருந்தது. (எபி. 2:9-10) நீண்ட காலத்திற்கு முன்பாகவே சொல்லப்பட்ட தீர்க்கதரிசனங்கள், யேகோவா தேவனால் இயேசு கிறிஸ்துவுக்குக் கற்பிக்கப்பட்டிருப்பதையும் இயேசு நியாயப் பிரமாணத்தை நேசிக்கவும் நியாயப் பிரமாணங்களுக்கு கீழ்ப்படிந்து நடக்கவும் நன்குக் கற்றுக் கொண்டதையும் வெளிப்படுத்துகின்றன.

“இளைப்படைந்தவர்களுக்குச் சமயத்திற்கேற்ற வார்த்தை சொல்ல நான் அறியும்படிக்கு, கர்த்தராகிய ஆண்டவர் (அதோனோய் யேகோவா) எனக்குக் கல்விமானின் நாளைத் தந்தருளினார். காலை தோறும் என்னை எழுப்புகிறார். கற்றுக் கொள்கிறவர்களைப் போல, நான் கேட்கும்படி என் செவியைக் கவனிக்கச் செய்கிறார். கர்த்தராகிய ஆண்டவர் என் செவியைத் திறந்தார், நான் எதிர்க்கவுமில்லை, நான் பின் வாங்கவுமில்லை, அடிக்கிறவர்களுக்கு என் முதுகையும், தாடை மயிரைப் பிடுங்குகிறவர்களுக்கு என் தாடைகளையும் ஒப்புக் கொடுத்தேன், அவமானத்துக்கும் உமிழ்நீருக்கும் என் முகத்தை மறைக்கவில்லை.” ஏசா. 50:4-10; மத். 26:67; 27:26,30; ஏசா. 53:11

இந்தப் பாடத்தைப் பற்றி கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் சாட்சியை கேட்போம். மனுக்குல முழுவதற்கும் இராஜரீக ஆசாரியராக மகா உன்னதநிலை அடைவதற்கு ஆயத்தமாக சொல்லப்படும் இடங்களை கவனிப்போமாக: “ஞானத்தையும் உணர்வையும் அருளும் ஆவியும், ஆலோசனையையும் பெலனையும் அருளும் ஆவியும், அறிவையும் கர்த்தருக்குப் பயப்படுகிற

பயத்தையும் அருளும் ஆவியுமாகிய கர்த்தருடைய ஆவியானவர் அவர்மேல் தங்கியிருப்பார். கர்த்தருக்குப் பயப்படுதல் அவருக்கு உகந்த வாசனையாயிருக்கும், அவர் தமது கண்கண்டபடி நியாயநீர்க்காமலும், தமது காது கேட்டபடி தீர்ப்புச் செய்யாமலும் இருப்பார்.” - ஏசா. 11:2-4 “அவர் தாமே சோதிக்கப்பட்டுப் பாடுபட்டதினாலே, அவர் சோதிக்கப் படுகிறவர்களுக்கு (வியாதிகள், பலவீனங்கள்) உதவி செய்ய வல்லவராயிருக்கிறார்.” இப்போது சபைக்கும், ஆயிர வருட யுகத்தில் உலகத்திற்கும் உதவி செய்ய வல்லவராயிருக்கிறார். எபி. 2:18

மேலும் தீர்க்கதரிசனமாக மேசியாவைக் குறித்து வேதம் சொல்லுகிற வார்த்தைகளைக் கவனிப்போம். “ஜீவ மார்க்கத்தை எனக்குத் தெரியப்படுத்துவீர்.” “எனக்கு ஆலோசனை தந்த கர்த்தரை துதிப்பேன்.” (சங். 16:7-11) தீர்க்கதரிசனத்தில் சொல்-யிருக்கிறதை நற்செய்தியாளர் இவ்வாறு உறுதிப்படுத்துகின்றார். “பிள்ளை வளர்ந்து, ஆவியிலே பெலன் கொண்டு, ஞானத்தினால் நிறைந்தது. தேவனுடைய கிருபையும் அவர் மேல் இருந்தது... இயேசுவானவர் ஞானத்திலும், வளர்த்தியிலும், தேவ கிருபையிலும், மனுஷர் தயவிலும் அதிகமதிகமாய் விருத்தியடைந்தார்.” லூக். 2:40-52

இந்த பாடத்தைக் குறித்து எல்லா முக்கிய வசனங்களையும் பரிசோதித்துப் பார்த்து, யேகோவா என்கிற மாபெரும் நாமத்தை, பிதாவாகிய தேவனுக்குத் தவிர வேறு யாருக்கும் பயன்படுத்தக் கூடாது என்பதை நிச்சயப்படுத்திக் கொள்கிறோம். இந்த நாமத்தை பயன்படுத்துவது கட்டுப்படுத்தப்பட்டு, மற்ற யாருக்கும் பயன்படுத்துவது தடை பண்ணப்படுகிறது என்றும் நிச்சயப்படுத்துகிறோம்.

தேவஞானம், அன்பு, நீதி, வல்லமை ஆகியவைகளுக்கு மைய இருப்பிடமாக பிதாவாகிய தேவன் விளங்குகின்றார். ஏனெனில் இதுவே சத்தியம். இதற்கு மாறான கருத்துக்களெல்லாம் அசத்தியமும் தீமையுமாகும். இதுவரை நாம் பார்த்த ஆதார மேற்கோள்களெல்லாம் இயேசு கிறிஸ்துவே சொன்னவை; பெந்தெகொஸ்தே நாளில் அப்போஸ்தலர்கள் தேவ ஆவியினால் ஏவப்பட்டு தங்கள் வாயின் மூலமாகச் சொன்னவைகள். பிதாவாகிய தேவனும், குமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்துவும் ஒருவரே என்று

மேற்கண்ட எந்த மேற்கோளிலும் சொல்லப்படவில்லை. மனிதர்களின் உபதேசத்தில் அல்லாமல் வேறு எதிலும் மகிமையிலும், வல்லமையிலும், பிதாவானவரும், இயேசு கிறிஸ்துவும் சமமானவர்கள் என்று சொல்லப்படவில்லை.

மேலும் பிதாவாகிய தேவன், தமது உடன்படிக்கையின் தூதனும் பிரதான ஊழியக்காரருமாகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் மேன்மையைக் குறித்து பொறாமைப் படவில்லை. மாறாக அவர் மீது அதிக பிரியம் வைத்தார். அந்தஸ்திலும், அதிகாரத்திலும் தனக்கு மட்டுமே கீழ்ப்பட்டவராக இருந்த இயேசுவை மற்ற எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக உயர்த்தினார். இயேசு கிறிஸ்துவின் வார்த்தைகளை கவனியுங்கள்: “பிதாவானவர் செய்ய குமாரன் காண்கிறதெதுவோ, அதையேயன்றி, வேறொன்றையும் தாமாய் செய்யமாட்டார். அவர் எவைகளை செய்கிறாரோ, அவைகளை குமாரனும் அந்தப்படியே செய்கிறார். பிதாவானவர் குமாரனிடத்தில் அன்பாயிருந்து, தாம் செய்கிறவைகளையெல்லாம் அவருக்கு காண்பிக்கிறார், நீங்கள் ஆச்சரியப்படத்தக்கதாக இவைகளைப் பார்க்கிலும் பெரிதான கிரியைகளையும் அவருக்கு காண்பிப்பார். பிதாவானவர் மரித்தோரை எழுப்பி உயிர்ப்பிக்கிறதுபோல, குமாரனும் தமக்கு சித்தமானவர்களை உயிர்ப்பிக்கிறார். அன்றியும் பிதாவை கனம்பண்ணுகிறதுபோல எல்லாரும் குமாரனையும் கனம்பண்ணும்படி, பிதாவானவர்தாமே ஒருவருக்கும் நியாயத்தீர்ப்பு செய்யாமல், நியாயத்தீர்ப்பு செய்யும் அதிகாரம் முழுவதையும் குமாரனுக்கு ஒப்புக்கொடுத்திருக்கிறார். குமாரனை கனம்பண்ணாதவன் அவரை அனுப்பின பிதாவையும் கனம்பண்ணாதவனாயிருக்கிறான்.” யோவா. 5:19-23

வேதாகமத்தில் சொல்லப்பட்ட ஒப்புரவாகுதல்-ன் திட்டத்திற்கு ஆசிரியராயிருக்கிற பிதாவாகிய தேவனுக்கும் அவருடைய தாசனாகிய கிறிஸ்துவுக்குமுள்ள வேற்றுமையை தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ளுதல் அவசியம். “பிதாவினால் ஜெநிப்பிக்கப்பட்ட ஒரே பேறான குமாரன்,” “அவரது நேச குமாரன்” இந்த ஒப்புரவாகுதல்-ன் ஊழியத்தை எவ்வாறு செய்து முடித்தார் என்று அறிய ஒப்புரவாகுதல் என்ற தத்துவம் என்ன என்பது பற்றி நாம் சரியாக புரிந்து கொள்ளவேண்டும். ஏராளமான கிறிஸ்தவர்கள் பிதா

யார்? குமாரன் யார்? என்பதிலேயே குழப்பமாயிருப்பதால், ஒப்புரவாகுதல் என்ன என்பது தெரியாமல் முழுமையாக குழப்படைந்திருக்கின்றனர். இதனால் தெய்வீக வெளிப்பாடாகிய இந்த விசுவாசத்தின் அடிப்படையிலிருந்து நழுவி விழக்கூடிய அபாயகரமான நிலையில் இருக்கின்றனர்.

பிதாவுக்கும், குமாரனுக்கும் உள்ள வேற்றுமையையும், நமது மீட்புக்கு உள்ள தொடர்பையும் குறித்து அப்.பவுல் தெளிவாக வ-யறுத்தி எடுத்துச் சொல்லுகிறார். “ஒருவரேயன்றி வேறொரு தேவன் இல்லையென்றும் அறிந்திருக்கிறோம்... பிதாவாகிய ஒரே தேவன் நமக்குண்டு, அவராலே சகலமும் உண்டாயிருக்கிறது, அவருக்கென்று நாமும் உண்டாயிருக்கிறோம். இயேசு கிறிஸ்து என்னும் ஒரே கர்த்தரும் நமக்குண்டு, அவர் மூலமாய்ச் சகலமும் உண்டாயிருக்கிறது. அவர் மூலமாய் நாமும் உண்டாயிருக்கிறோம்.” (1 கொரி 8:4,6) அதாவது ஒரே நித்திய தேவன் நமக்குண்டு, எல்லா ஜீவராசிகளுக்கும் சிருஷ்டி கர்த்தாவும் மூலமும் அவரே, நாம் அவருக்கென்று படைக்கப்பட்டோம். நமக்கு ஒரே ஒரு இயேசு கிறிஸ்து என்னும் மத்தியஸ்தரும் உண்டு. மத்தியஸ்தர் மூலமாக பிதாவாகிய தேவன் தம்முடைய எல்லாத் திட்டத்தையும் செயல்படுத்தி வருகிறார். அவர் மூலமாக நமக்கு பாவ மன்னிப்பு கிடைத்திருக்கிறது. அவருடைய இரத்தத்தின் மேல் விசுவாசம் வைத்ததினால் கிடைக்கப்பெற்ற பாவ மன்னிப்பினால் பிதாவோடு ஒப்புரவாகி அவருடைய மகிமைக்கு பாத்திரவான்களாகிறோம். ரோம. 5:1

பாதிரிமார்களின் பாரம்பரியம், அதை ஆதரிக்கின்ற போ- ஆதாரம் - தவறாக கூட்டி எழுதப்பட்டவை

கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து உலகை மீட்டு இரட்சித்தார் என்பது மாத்திரமல்ல; அவர் உலகை இரட்சிப்பதற்கு முன்பாகவே, உன்னதமான கௌரவமான நிலையில் இருந்தார் என்பதையும், முழு ஒப்புரவாகுதல்-ன் பணி அவரால் அவரைக் கொண்டு தான் நிறைவேற்றப்படும் என்பதையும் பின்வரும் அத்தியாயங்களில் பார்ப்போம். இப்பொழுது நாம் இந்த மாபெரும் ஒப்புரவாகுதல்-ன் திட்டத்தின் ஆசிரியரை அடையாளம் காண

முயற்சிப்போம். பொதுவான கிறிஸ்துவ மண்டலங்களின் குழப்பமான கொள்கையாகிய திருத்துவத்தை ஆதரிக்கிறவர்கள் கூட யார் இந்த திட்டத்தை ஏற்படுத்தியவர், இந்த திட்டத்தை நிறைவேற்றியவர் யார் என்பதை புரிந்து கொள்வதில்லை. திருத்துவ போதகர்களேகூட இப்படிப்பட்ட கேள்விகளை கேட்கும் போதுதான் மிகுந்த குழப்பமடைந்து திருத்துவமென்பதே விளங்கிக் கொள்ள முடியாதது என்று கூறிவிடுகின்றனர். ஆகவே நாம் இப்படிப்பட்ட அடிப்படை விசுவாசக் கருத்தை வேத கருத்துக்களைக் கொண்டு ஆராய்தல் அவசியம். திருத்துவம் என்பதற்கு வேதத்தில் எங்கும் ஆதாரம் கிடையாது. நாம் எற்கனவே அநேக வசனங்களை கவனித்து ஆராய்ந்ததில் வேதம் சொல்லுகிறபடி, ஒரே ஒரு சர்வ வல்லமையுள்ள கடவுள்தான் உண்டு. இரண்டோ, மூன்றோ அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட கடவுள்களோ இல்லை. வேதாகமத்தில் திருத்துவம் என்ற வார்த்தை ஓர் இடத்தில் கூட இல்லை. திருத்துவத்துக்குச் சமமான வேறு அர்த்தங்கொள்ளும் வார்த்தைகளும் இல்லை. அல்லது ஏதாவது ஒரு காரணம் காட்டி இந்த கருத்தை ஆதரிக்கிற வசனம் எங்கும் காணப்படவில்லை. திருத்துவக் கொள்கையில் உள்ளவர்கள் தங்களின் சொந்தக் கருத்துக்களை திணிக்க முயலும்போது, மிக மோசமாக தாங்களும் விளங்கிக் கொள்ள முடியாமல் கேட்கிறவர்களும் விளங்கிக் கொள்ள முடியாமல் குழம்புகின்றனர். இப்படி வாதிடுபவர்கள் ஒரே மூச்சில் ஒரே தேவன் தான் எனக் கூறுகின்றனர். (வேதாகமம் ஒரே தேவன் என வ-யுறுத்திக் கூறும் கருத்தை எவராலும் மறுக்க முடியாது) ஆனாலும் அதே மூச்சில் அவர்கள் மூன்று தேவர்களும் உண்டு என்றும் கூறுகின்றனர். (ஏனெனில் இது வேதக் கொள்கையல்ல மனித பாரம்பரியத்தால் ஏற்பட்டது. முதன் முதல் போப்பு மார்க்கத்தில் ஆரம்பித்து வழிவழியாய் தொடர்ந்தது).

ஆனால் மூன்று கடவுள்களும் ஒரே கடவுளாய் இருப்பதை எப்படி ஏற்றுக்கொள்ள முடியும்? ஞான உபதேசத்தில் போதிக்கப்படுவதுபோல் சமவல்லமை, சம மகிமையுள்ள மூன்று கடவுள்கள் உண்டு என்பது உண்மையானால் ஒரே கடவுள்தான் உண்டு என்று கூறுவது பொய்யாகும். “பிதாவாகிய ஒரே தேவன் நமக்குண்டு, அவராலே சகலமும் உண்டாயிருக்கிறது” என்று பவுல்

உறுதிபடக் கூறுகிறார். பிதா தாம் கௌரவித்த குமாரனைவிட பெரியவராய் இருக்கிறார் என்றும், மரணத்தி-ருந்து அவரே தன்னை உயிர்த்தெழுச் செய்தார் என்றும், அதற்குப்பின்னர் அவரை உன்னதமான நிலைக்கு உயர்த்தினார் என்றும், அவரை இராஜ்ஜியத்திற்கு இராஜாவாக ஏற்படுத்தினார் என்றும், கடைசியில் அந்த இராஜ்யத்தை பிதாவே எல்லாவற்றிற்கும் எல்லாமாக இருப்பதற்கு அவரிடம் ஒப்புக் கொடுத்துவிட்டு, தாமும் கீழ்ப்பட்டிருப்பார் என்றும் இயேசுதாமே சாட்சி பகர்ந்தார். இது உண்மையானால் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட சமவல்லமையுள்ள பல கடவுள்கள் இருக்க முடியாது. ஆனால் பின் வரும் அத்தியாயங்களில் இயேசு கிறிஸ்துவும் ஒரு தேவன் என்பதையும், அவரையும் நாம் கனம் பண்ணவேண்டும் என்பதையும் விளக்கமாக எடுத்துரைப்போம். பிதாவை கௌரவிப்பது போலவே குமாரனையும் நாம் கௌரவிக்க வேண்டும். குமாரனை கௌரவிக்கிறவன் குமாரனை உன்னதத்திற்கு உயர்த்திய பிதாவையும் கௌரவிக்கிறான் என்றும் சொல்லுகின்ற வேதமே தான், எல்லாருக்கும் பிதாவாகிய சர்வ வல்லமையுள்ள ஒரே தேவன் உண்டு, என்ற கொள்கையை, வேதத்திலுள்ள எல்லா ஆகமங்களும் ஒரே குர-ல் தெரிவிக்கின்றன. “ஒவ்வொரு புருஷனுக்கும் கிறிஸ்து தலையாயிருக்கிறார் என்றும், ஸ்திரீக்குப் புருஷன் தலையாயிருக்கிறானென்றும், கிறிஸ்துவுக்கு தேவன் தலையாயிருக்கிறாரென்றும்” அப்.பவுல் அறிக்கையிடுகிறார். 1 கொரி. 11:3

வேதாகமத்தில் ஒரே ஒரு இடத்தில், இந்த திருத்துவ கொள்கையை ஆதரிக்கிற வசனம் காணப்படுகிறது. அந்த வசனம் பிற்கால ஆராய்ச்சியாளர்களால் தப்பாகக் கூட்டி எழுதப்பட்ட வசனம் என்று, ஒரேமுகமாக ஏற்றுக்கொண்டனர். பிற்காலத்தில் புதிய திருப்புதல் வேதாகமங்களில் அந்த வசனத்தையே எடுத்துவிட்டனர். அவ்வாறு திருத்திய மொழிபெயர்ப்பை எழுதிய யாவரும் திருத்துவக் கொள்கையுடையவர்களே. வேதாகமத்தில் இவர்கள் கூறிய ஒரே ஒரு ஆதாரம் என நம்பிக் கொண்டிருந்த அந்த வசனத்தை, தங்கள் கொள்கைக்கு ஆதாரம் என்று அவர்கள் இஷ்டப்படி அதைச் சேர்க்க எண்ணியிருந்தாலும், அவர்கள் மனச்சாட்சி இடங் கொடுக்காததால்

அதை நீக்கிவிட்டனர்.

இதனால் இது பொது மொழிபெயர்ப்பை எழுதியவர்களின் தவறு என்றும் கூற நியாயமில்லை. ஏனெனில் அவர்கள் மொழி பெயர்த்த கால கட்டத்தில் (கி.பி.1611) இந்த தவறு கண்டு பிடிக்கப்படவில்லை. (கி.பி.4-ஆம் நூற்றாண்டின் சீனாய் மூலப்பிரதியை ஆராய்ந்தபோது 1859-ல் தான், தப்பாகக் கூட்டி எழுதப்பட்ட வாக்கியங்கள் வெளிப்பட்டன.) ஏனெனில் பொதுவான மொழி பெயர்ப்பின் காலத்தில், நூற்றுக்கணக்கான மூலங்கள் கிடைத்திருந்தாலும், அவைகளெல்லாம் கி.பி.7-ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பிற்பட்டவை. எனவே வேத வல்லுநர்கள் இதை மறுப்பதற்கில்லை என்கின்றனர். இந்த வேத வல்லுநர்கள், பாகுபாடின்றி நடுநிலைமையாய் நின்று இக்கருத்தைத் தெரிவித்தனர். திருச்சபையில் இந்த திருத்துவக் கொள்கை பற்றிய கலவரமேற்பட்டபோது, திருத்துவக் கொள்கைக்காக வாதிட்டவர்கள் தங்களுக்கு எதிராய் வாதிட்டவர்கள் முன்பு, கதிகலங்கிப் போய் திருத்துவக் கொள்கையை நிரூபிக்க வேறு எந்தவித ஆதாரங்களும் கிடைக்காததால் தப்பாகக்கூட்டி எழுதப்பட்ட வாக்கியங்களை சேர்த்து விட்டனர். திருத்துவத்தில் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை வைத்திருந்த ஒரு பாதிரியாரின் கைவேலையாகத் தான் இது இருக்க முடியும் என்பதில் ஐயமில்லை. எனவே அந்த வசனம் பரிசுத்தாவியினால் ஏவப்பட்டு எழுதப்பட்ட வசனமல்ல. பலவீனமான இந்தத் திருத்துவ கருத்துக்கு போதுமான வேத ஆதாரங்கள் இல்லையாதலால், திருத்துவக் கொள்கைக்கு ஆதாரமாக இந்த வசனம் இருக்கக்கூடும் என்ற நோக்கத்தில் எழுதியிருக்கக்கூடும். ஆனால் தேவன் எதை விரும்புகின்றார் என்றால் தாம் கொடுத்த வார்த்தைகளே போதுமானது என்பதையே. தேவ மனிதன் அவைகளில் தேறியவனாக இருக்க வேண்டும். அவைகளில் ஒன்றையும் கூட்டக்கூடாது. எதிராளியான சாத்தான் இதைக் கூட்டி எழுதினால் தான் பொருள் விளங்கும் என வஞ்சகமாக எழுத வைத்துவிட்டான். இது எப்படி உள்ளது என்றால் தேவன் ஏதோ தவறு செய்து விட்டதுபோலவும், சர்வ வல்லரின் கருத்தை எழுதுகின்றவன் திருத்துவதுபோலவும் இருக்கிறது. 7-ஆம் நூற்றாண்டிலேயே இவ்வாறு எழுதிய வேத பாரகன்

யாராயிருந்தாலும் அவன் தேவனுக்குப் பதில் சொல்-யே தீரவேண்டும். இப்படித் தவறாகக்கூட்டி எழுதியதால் சத்தியத்தையறிய வாஞ்சையாய் இருக்கிறவர்களை திசை திருப்பிய பழிக்கெல்லாம் பதில் சொல்-யே தீரவேண்டும்.

இந்தத் தப்பாகக் கூட்டி எழுதப்பட்ட வசனம் 1 யோவான் 5:7 ஆகும். “பரலோகத்திலே சாட்சியிருக்கிறவர்கள் மூவர், பிதா, வார்த்தை, பரிசுத்த ஆவி என்பவர்களே. இம்மூவரும் ஒன்றாயிருக்கிறார்கள், பூலோகத்திலே சாட்சியிருக்கிறவைகள் மூன்று.” இந்த வசனத்தை எடுத்துவிட்டால் பிறவேத கருத்துக்களில் வேற்றுமை கிடையாது. இருப்பினும் பல நூற்றாண்டுகளாய் இது இருந்து வந்ததால் பொருளற்ற அந்த வசனத்தால் குழப்பங்களே மிஞ்சியது. உதாரணமாக, இந்தத் திருத்துவ வேத வசனத்தை ஏற்றுக் கொண்டால், பிதாவாகிய தேவனும் குமாரனும் பரிசுத்தாவியும் மூவரும் ஒன்றாக பரலோகத்தில் ஒரே சாட்சி தருகின்றனர். அந்தச் சாட்சி இயேசுவே கிறிஸ்து என்பது. பரலோகத்திலே இயேசுவை கிறிஸ்து என்று அறியாதவர்கள் யார்? இந்தக் கேள்வியே அபத்தனமானது. பிதாவுக்கோ, குமாரனுக்கோ, பரிசுத்தாவிக்கோ பரலோகத்தில் யாரும் சாட்சியிட வேண்டிய அவசியமில்லை. எதிராளியான சாத்தான் வஞ்சகமாக வசனத்தை புகுத்த சரியான இடமாக அது இருந்தது. அவனுக்கு ஊழியம் செய்ய விரும்புகிற ஒரு ஊழியனையும் கண்டுகொண்டான்.

புதிய திருப்புதல்களில் இந்த வசனம் அடியோடு நீக்கப்பட்டுவிட்டது. மட்டுமல்லாது புதிய நவீன மொழிபெயர்ப்புகளான எம்பாடிக் டையக்லாட், யங்ஸ் வேதாக்கம மொழிபெயர்ப்பு, அமெரிக்கன் பைபிள் யூனியன் மொழிபெயர்ப்பு, இம்ப்ரூவ்டு மொழிபெயர்ப்பு ஆகியவற்றில் நீக்கப்பட்டு விட்டது.

“5-ம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னரே எழுதப்பட்ட கிரேக்க மூலங்களில் இந்த வசனம் அடியோடு காணப்படவில்லை. ஆரம்பகால கிரேக்க மூலங்களிலே லாகிரேக்க சபைகளிலோ அல்லது ஆரம்ப கால பாதிரிமார்கள் எழுதிய லத்தீன் மூலங்களிலோ இந்த வசனம் கிடையாது. அக்காலத்தில் இதுபற்றிய பாடங்கள் பேசப்படும்போது கூட அதற்குரிய வேத சான்றுகள் அப்போது இருக்கவில்லை. எனவே இது தப்பாகக் கூட்டி எழுதப்பட்டது என்பது நிரூபணமாகிறது.” இவ்வாறு இம்ப்ரூவ்டு மொழிபெயர்ப்பு கூறுகிறது.

“லாங்” என்பவர் எழுதிய வேதாகம விளக்கவுரையில், இவ்வாறு எழுதப்பட்டுள்ளது: “எல்லா கிரேக்க மொழி மூலங்களிலும் சில இடங்களில் முற்றுப் பெறாமல் விடப்பட்டுள்ளன. சீனாய் மூலத்திலும் (மிகப் பழைய கிரேக்க மூலம்) அவ்வாறே பல இடங்களில் முற்றுப் பெறாமல் விடப்பட்டுள்ளன. எல்லாலத்தின் மூலங்களிலும் 8-ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட மூலங்களிலும் கைப்பிரதிகளில் மூன்று வித்தியாசமான மூலப்பிரதிகள் இருக்கின்றன. திருத்துவக் கொள்கை, வேறுபாடுகளைப் பற்றி பிற்காலத்தில்தான் பிரச்சனை எழுந்ததே தவிர அக்காலத்தில் லத்தீன் பாதிரியார்களில் ஒருவர் கூட இந்த திருத்துவத்தைப் பற்றி பேசவேயில்லை.”

ஹட்சனின் கிரேக்க - ஆங்கில வேதாகம ஒத்துவாக்கிய அகராதி சொல்லுகிறதாவது:-

“15-ஆம் நூற்றாண்டு அல்லது 16ஆம் நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் எழுதப்பட்ட கிரேக்க மூலப்பிரதிகளில் இந்த சொற்கள் இடம் பெறவில்லை.”

திறமையான வேத விற்பன்னர்கள் என அங்கீகரிக்கப்பட்ட கீழ்க்கண்டவர்கள் அவற்றை தப்பாகக் கூட்டி சேர்க்கப்பட்டதாக சாட்சி பகர்கின்றனர் - சர் ஐசக் நியூட்டன், பென்சன், கிளார்க், ஹாரன், கிரீஸ்பக், டிஸ்சென்டர்ப், டிரேகல்லஸ், லாக்மேன், ஆல்போர்டு. ஆல்போர்டின் கூற்றுப்படி :

“பரிசுத்த வேதாகமத்தைத் திறனாய்வு செய்யும்போது எந்த ஒரு உள்நோக்கத்தையும், ஒரு பிரிவு சார்ந்த விசுவாசத்தையும் உடையவராயிராமல், விருப்பு வெறுப்பின்றி நடுநிலைமையில் இருந்தாக வேண்டும். அவைகள் உண்மை என்பதற்கு கருகுவும் நியாயமில்லை.”

டாக்டர். கான் ஸ்டீன்டைன் டிஸ்சென்டர்ப் இவ்வாறு சொல்லுகிறார்: “தொடர்ந்து வேதாகமத்தில் தப்பாகக் கூட்டி எழுதப்பட்டவைகள் அச்சிடப்பட்டு வந்தால் அது பக்தியையல்லாமல் அவ பக்தியையே உருவாக்கும்.”

பேராசிரியர் T.B. வால்சே இவ்வாறு வினவுகிறார்:

“சத்தியமும், கபடற்ற தன்மையும் நம்மிடமிருக்குமானால், இந்த தவறான வாக்கியங்கள் ஆங்கில வேதாகமத்தில் இடம் பெறலாமா? தன்னுடைய ஜெர்மானிய மொழி பெயர்ப்பில்லுத்தர் விளக்காமல் விட்டுவிட்ட வாக்கியங்களை, அவர் இறந்து 50 ஆண்டுகளான பின்பு இடைச்செருகலாக ஏதேனும் சேர்க்கலாமா?”

இந்தப் பகுதியைக் குறித்து டாக்டர் ஆடம் கிளார்க், கூறுகிறதாவது: “இந்த வசனம் சத்தியமென்று ஏற்றுக் கொள்வதற்கில்லை.

அச்சுப்பொறி கண்டுபிடிப்பதற்கு முன்பிருந்த எந்த மூலப் பிரதிகளிலும் இந்த வாசகம் காணப்படவில்லை. “டுபுளின்” என்ற இடத்திலுள்ள திருத்துவக் கல்லூரியில் இருந்த மூலப்பிரதி மான்போர்ட்டு” என்ற மூலப்பிரதியைத் தவிர மற்ற எந்தப் பிரதியிலும் இந்த வாசகம் காணப்படவில்லை. மேலும் 112 மூலப்பிரதிகளிலும் இந்த வாக்கியம் காணப்படவில்லை. சிரியா, அரேபிய, எத்தியோப்பிய, காப்படிக், சகாடிக், ஆர்மினிய, சிலாவோனிய போன்ற மூலப்பிரதிகளில் காணப்படவில்லை. சுருங்கக்கூறின் “வல்கேட்” என்ற மூலத்தைத் தவிர மற்ற எல்லா புராதன மூலத்திலும் இது இல்லை. பழைய மூலத்திலும் சரியான பிரதிகளிலும் கூட இந்த வாக்கியம் காணப்படவில்லை. பூர்வீக கிரேக்க பாதிரிமார்கள் எழுதி வைத்த மூலங்களிலும், இலத்தீன் பாதிரிமார்கள் எழுதி வைத்த மூலங்களிலும் இந்த வசனம் காணப்படவில்லை.”

மெதடீஸ்ட் சபையை ஸ்தாபித்த ஜான் வெஸ்லீ, திருத்துவக் கொள்கையை ஆதரித்தவர் ஆவார். அவரே கூட தன் பிரசங்கத்தில் சொல்வதால் என்பவர் பேசிய வார்த்தையில் இருந்து மேற்கோளாக காண்பித்ததாவது: “திருத்தவம்,” “ஆள்தத்துவம்” என்ற சொற்றொடர்கள் வேதாகமத்தில் இல்லாததால் அவற்றை பயன்படுத்த தயங்குகிறேன் என்றார்.” மேலும் அவர் கூறுகிறதாவது, “நான் நேரடி வார்த்தைகளையே வற்புறுத்துவேன். அவைகள் விளக்கப்படாமல் வேதத்தில் இருக்கிறது.” அவர் திருத்துவக் கொள்கைக்காக மிகச் சிரமப்பட்டு வாதாடினார். ஏனெனில் இந்த வசனத்தை அப்போதிருந்த பூர்வீக பிரதிகள் மூலம் சரியானது என நம்பினார். உதாரணமாக 1611-ல் கிங் ஜேம்ஸ் வர்சனை மொழிபெயர்க்கும் போது எட்டு மூலப்பிரதிகள் கிடைத்திருந்தன. அவைகளெல்லாம் 10-ஆம் நூற்றாண்டிற்கு முந்தியவைகளல்ல. இப்போது 700 மூலப்பிரதிகள் கைவசம் கிடைக்கப் பெற்றுள்ளன. இவற்றில் சில, அதாவது வத்திகான் 1209 மூலம், சீனாய் மூலம் ஆகியவை கி.பி.350 ஆம் ஆண்டைச் சார்ந்தவை.

பிதா குமாரனைக் குறித்தும் அவர்களது ஒற்றுமையைக் குறித்தும் வேதாகமம் போதிப்பவை

திருத்துவ விசுவாசத்திலுள்ள குழறுபடிகள் என்ன? வேற்றுமைகள் என்ன? என்பதையும், மெய்த்தத்துவமாகிய யேகோவா என்ற பிதாவையும் நமது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து என்ற பரலோக குமாரனையும், பரிசுத்தாவியையும் குழப்பமின்றி புரிந்து கொள்ள வேண்டும். பேர்ச்சபையின் விசுவாசப் பிரமாணம்

கூறுகிறபடி பிதா, குமாரன், பரிசுத்தாவி ஆகிய மூவரும் ஒன்றாய் இருக்கின்றனர் என்பதும் அவர்கள் சம மகிமை, சம வல்லமையுடையவர்கள் என்பதுமே திருத்துவக் கொள்கை. மாபெரும் தெய்வீக மீட்பின் திட்டத்தில் பிதா, குமாரன், பரிசுத்தாவியின் செயல்பாட்டில் ஒருமைப்பாடு எவ்வாறு இருக்கிறது என்று வேதாகமத்தில் காண்பிக்கப் பட்டிருக்கிறது. பிதாவும், குமாரனும் ஒருவரே என்பது முரணான கருத்து. பிதாவானவர் குமாரனை மகிமைப்படுத்தினார் என்று வேதாகமத்தில் கூறப்பட்டதால், மகிமைப்படுத்தியவர் வேறு, மகிமைப்படுத்தப்பட்டவர் வேறு என்பது புலனாகிறது. பிதாவானவர் குமாரனை எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக உன்னத நிலைக்கு உயர்த்தி, எல்லா நாமத்திலும் மேலான நாமத்தைத் தந்தருளினார் என்று சொல்லும்போது, பிதாவுக்கு அடுத்தபடியாக உன்னத நிலைக்கு உயர்த்தப்பட்டார் என்பதே சரியானது. வானத்திலும் பூமியிலும் சகல பரிபாலனத்தையும் தமக்கு பிரதிநிதியாக இருந்து ஆளும்படியாக தேவன் குமாரனை பணித்திருக்கிறார். வேதாகமத்திலுள்ள அநேக வசனங்கள் பிதாவே குமாரனை இவ்வுலகத்திற்கு அனுப்பினார் என்று பறைசாற்றுகிறது. பிதாவினால் தனக்கு முன்பாக வைக்கப்பட்டிருக்கிற சந்தோஷத்தின் நிமித்தம், அவமானத்தை எண்ணாமல் சிலுவையை சகித்தார்; கிறிஸ்துதான் பரலோகப் பிதாவின் முதலாவது ஒரே பேறான குமாரன்; பிதாதன்னிடம் கொடுத்த பணிகளை செய்து முடித்த பின்பு, ஆயிர வருட அரசாட்சியின் முடிவில், பிதாவிடம் பூமியின் இராஜ்யங்களை ஒப்படைத்து அவருக்குக் கீழ்ப்பட்டிருப்பார். “தான் பிதாவிடமிருந்து வந்ததாகவும், தன்னுடைய சுய சித்தத்தின் படியல்லாமல், பிதாவின் சித்தத்தை நிறைவேற்றவே வந்தேன்,” என்றும் தான் உபயோகித்த வல்லமை தன்னுடையதல்ல, பிதாவினுடையது என்றும் அறிக்கையிட்டார். “என்னிலும் என்பிதா பெரியவராய் இருக்கிறார்” என்றும் அவர் திட்டமாய் கூறினார். தீர்க்க தரிசனங்களின் கூற்றுப்படி தான் உடன்படிக்கையின் தூதன் என்று அழைக்கப்பட்டாரேயல்லாமல் உடன்படிக்கையின் நாயகன் என்று தன்னைச் சொல்-க் கொள்ளவில்லை. புதிய ஏற்பாட்டில் அநேக இடங்களில் பிரகடனப்படுத்தியது போல, அவர் புதிய

உடன்படிக்கையின் மத்தியஸ்தர். “தேவனுக்கும் மனிதனுக்கும் மத்தியஸ்தர் ஒருவரே. எல்லாரையும் மீட்கும் பொருளாகத் தம்மை ஒப்புக்கொடுத்த மனிதனாகிய கிறிஸ்து அவரே.” பலவிதமான வேதாகம வசனங்கள் பரலோகத் தந்தையையும் அவருடைய குமாரனையும் இருவரும் ஒருவரே அல்ல என்பதையும், அவர்களுடைய வல்லமையிலும் மகிமையிலும் வேறுபட்ட நிலைமைகளையும், இசைவாகவும் உறுதிப்படவும் தெளிவாக்குகிறது. திட்டம், சித்தம், நோக்கம் ஆகிய மூன்றிலும் இவ்விருவரும் ஆழமான ஐக்கியமும் ஒத்த நோக்கமுடையவர்கள் என்பது தெளிவு. பிதாவின் சித்தத்தை நிறைவேற்றவே குமாரன் தன்னுடைய சுய சித்தத்தை தியாகம் செய்ததால், குமாரன் மாபெரும் தேவ திட்டத்தை செயல்படுத்த தகுதியுடையவரானார். பிதாவின் ஆவியால் நிறைந்து ஒவ்வொரு சிறிய செயல்பாட்டிலும் பிதாவின் சித்தத்தை நிறைவேற்றினார். (யோவா 6:38-39)

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக பிதா, குமாரன் என்ற இரு சொற்களே இருவருக்குமுள்ள வேற்றுமையை வெளிப்படுத்துகிறது. ஏனெனில் பிதா என்றால் ஜீவனைக் கொடுப்பவர், குமாரன் என்றால் ஜீவனைப் பெற்றவர் என்பது புலனாகிறது. பிதா யாரிடமிருந்தும் ஜீவனைப் பெறவில்லை. ஏனெனில் அவரே உயிரினங்களுக்கெல்லாம் ஜீவ ஊற்றும், ஆதாரமும் ஆனவர். இயேசு கிறிஸ்துவுக்கு மட்டுமல்லாமல் அவர் மூலமாக ஜீவன் பெறுகின்ற அனைத்துலக மக்களுக்கும் ஜீவ ஊற்றானவர். “பிதாவாகிய ஒரே தேவன் நமக்குண்டு, அவராலே சகலமும் உண்டாயிருக்கிறது, அவருக்கென்று நாமும் உண்டாயிருக்கிறோம். இயேசு கிறிஸ்து என்னும் ஒரே கர்த்தரும் நமக்குண்டு, அவர் மூலமாய் சகலமும் உண்டாயிருக்கிறது. அவர் மூலமாய் நாமும் உண்டாயிருக்கிறோம்.” இந்த பாடத்தின் தலைப்பில் உள்ள இவ்வசனம் வேதாகமத்தில் மற்றெல்லா வசனத்தோடும் இசைவாக இருக்கிறது என வெளியரங்கமாக விளக்கிக் காண்பிக்கிறது. இதில் அப்போஸ்தலர், பிதாவும் குமாரனும் வல்லமையிலும் ஆளத்தகுந்தவத்திலும் ஒன்றல்ல என்பதை தெளிவாக்குகிறார்.

இங்கே சொல்லப்பட்ட கருத்தை கவனித்து வாசிக்கின்ற எவரும் பிதாவாகிய தேவன் வேறு, குமாரனாகிய கிறிஸ்து வேறு

என்பதை உறுதிபடவும் இசைவாகவும் அறிந்து தெளிவடைவர். திருத்துவக் கொள்கை என்பது காரண காரியத்திற்கு அப்பாற்பட்டது. விளக்க முடியாதது என்பதை அனைவரும் ஒத்துக் கொள்வர். இதை திருத்துவ சித்தாந்தத்தில் ஆழ்ந்த பற்றுள்ளவர்கள் கூட ஏற்றுக் கொள்ளுவர். விளங்கமுடியாத இந்த திருத்துவக் கொள்ளையை விளக்குவதற்கு முயற்சி செய்வதற்கு பதிலாக, இது விளக்க முடியாத “இரகசியம்” என்று கூறுகின்றனர். இந்த விநோதமான கொள்கையாகிய மூன்றுகடவுளும் ஒருவரே, ஒருவரே மூன்று ஆட்கள் என்பதற்கு எந்த வேத ஆதாரமும் கிடையாது. இதனை மறுக்கிற வேத வசனங்கள் ஆதியாகமம் துவங்கி வெளிப்படுத்தின விசேஷம் வரை ஏராளமாக உள்ளன. இந்த வசனங்கள் திருத்துவக் கொள்கைக்கு முரணானது எனவும் காரண காரியத்திற்குப் புறம்பானது எனவும் நேரடியாகவும், மறைமுகமாகவும் சாட்சி பகர்கின்றன. இது கிறிஸ்தவர்களுக்குள்ளேயும், புராட்டஸ்டன்டு மத பிரிவினருக்குள்ளேயும் காணப்படுகின்ற சிக்கலான குழப்பமான பகுத்தறிவுக்கு முரணான கொள்கையாகும். வேதாகமத்தில் நம்பிக்கை வைத்திருக்கின்ற புராட்டஸ்டன்டு பிரிவினர் வேதத்தில் சொல்லப்படாத இந்த கருத்தை ஏன் விசுவாசிக்கின்றனர் என்று கேட்கக்கூடும். இப்படிப்பட்ட தவறான கருத்தை, எதிராளியான சாத்தான் போப்பு மார்க்கத்தின் மூலமாக, தேவனுடைய திட்டத்தையும், குணாதிசயத்தையும், வசனத்தையும் இருளடையச் செய்ய புகுத்தினான் என்பதே நமது பதில். “தேவனுடைய சாயலாயிருக்கிற கிறிஸ்துவின் மகிமையான சுவிசேஷத்தின் ஒளி, அவிசுவாசிகளாகிய அவர்களுக்கு பிரகாசமாயிராதபடிக்கு, இப்பிரபஞ்சத்தின் தேவனானவன் அவர்களுடைய மனதைக் குருடாக்கினான்.” (1 கொரி4:4). தெளிந்த தூய சத்தியத்திற்குள் வரமுடியாதபடி முழு உலகையும் மூட நம்பிக்கைக்குள், இருண்ட திரைகளுக்குள், தூய சத்தியத்தைக் காணியலாத நிலைக்குக் கொண்டு சென்று கெட்டுப் போகும் ஆலோசனைகளையும், போ-யான வேத சாஸ்திரங்களையும் சாத்தான் பரப்பிவிட்டான்.

கிறிஸ்துவின் மகிமையான சத்தியத்தின் ஒளியை சாத்தான் எவ்வாறு தடை செய்ய முடியும்? கிறிஸ்துவை விட்டு வழிவிலகச் செய்வதே சாத்தானின் வேலையல்லவா? சத்தியத்தையும்

வேதாகமத்தையும் புரட்டி அது காரண காரியத்திற்கு ஒத்து வராதென்றும், வசனங்கள் ஒன்றிற்கொன்று முரணானது என்றும் கூறி, தெய்வீக திட்டத்திலும் வார்த்தையிலும் உள்ள ஒருமைப்பாட்டை சரியாய் புரிந்து கொள்ள முடியாதபடியும், சத்தியத்தின் அழகைக் காண முடியாதபடியும் மனமக்களை குழப்புவதே சாத்தானின் நோக்கம். சாத்தானின் அபத்தமான சிந்தனையின்படி மக்கள் மெய்த் தேவனை சரிவர புரிந்து கொள்ளாதபடி என்னென்ன போ-யான போதகங்கள் உண்டோ அவைகளையெல்லாம் செய்து வருகிறான். அதன்படி, காரண காரியமின்றி மனிதனுடைய போதனையின்படி சரிவிகித பொய்க் கலப்பால் வீணான விசுவாசத்தை ஏற்படுத்திவிட்டான். மெய்யான விசுவாசத்திற்கு எதிராக போ-யான விசுவாசப் பிரமாணங்களை ஏற்படுத்திவிட்டான்.

காரண காரியங்களை பகுத்தறிவின்றி பகுத்தறிவுவாதிகளை திருச்சபைகளி-ருந்து விலக்கி, மூடநம்பிக்கைகளை ஏற்றுக் கொள்கின்ற மதவாதிகளை மட்டும் பல நூற்றாண்டுகளாக விரோதியான சாத்தான் தந்திரமாக சபைகளில் சேர்த்துக் கொள்ளும் பணியை செய்து வருகிறான். சத்தியம் போல் தோன்றுகின்ற அசத்தியத்தை, நேர் எதிர்மாறான தப்பறைகளை ஸ்தாபித்ததன் மூலம் சில விலையேறப்பெற்ற சத்திய உண்மைகளை சாத்தான் மூடி மறைத்துவிட்டான். இதன் காரணமாக கர்த்தருடைய ஜனங்கள் சத்தியத்திலே முன்னேற தடைகள் ஏற்பட்டன. இருண்ட காலங்களில் மக்கள் தங்களை அடிமையாக்குகின்ற விசுவாசப் பிரமாணங்களாகிய அறியாமைத் திரையை விலக்கிவிட்டு தற்காலங்களில் வேதாகமத்திலுள்ள சரியான விசுவாசத்தைத் தாங்களாகவே ஆராயும் பகுத்தறிவைத் தந்த தேவனுக்கு நன்றி செலுத்துவோமாக! ஆனால் உலகப் பிரகாரமாக ஞானிகளுக்கு இந்த ஞானம் மிகத் தாமதமாகக் கிடைக்கிறது. சிலர் விசுவாசப் பிரமாணத்தையும் வேதாகமத்தையும் நியாயப்படுத்தி ஓர் ஐக்கியத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளனர். சிலர் விசுவாசப் பிரமாணத்தைத் தள்ளுபடி செய்வதால், வேதாகமத்தையும் தள்ளுபடி செய்துள்ளனர். தேவ வார்த்தையி-ருந்து மெய்யான வெளிச்சத்தைக் காண முயற்சி செய்யாமல், மனித தத்துவங்களுக்கும் சுயநலக் கோட்பாடுகளுக்கும் சாய்ந்து போவதால், வேதாகமத்தைத் தங்கள்

சொந்த இஷ்டத்திற்குப் புரட்டுகின்றனர்.

ஆகவே வேதாகமத்தில் தவறு கண்டுபிடித்தல், பரிணாமம், கிறிஸ்துவ விஞ்ஞானம், பிரம்மஞானம், சத்தியவேதத்தை மறுக்கும் கோட்பாடுகள் ஆகியவை தற்காலத்தில் துரித முன்னேற்றமடைந்து வளர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆதித்திருச்சபையின் விசுவாசப் பிரமாணங்களெல்லாம் சிதறுண்டு கைவிடப்பட்டன. வேதாகமத்தில் எந்தத் தவறுமில்லை, தங்களது விசுவாச பிரமாணத்தில்தான் கோளாறு என்று அறிந்தவர்கள் வெகு சிலரே. “பரிசுத்தவான்களுக்கு ஒருவிசை ஒப்புக் கொடுக்கப்பட்ட விசுவாசத்தையும்,” “பூர்வ பாதையையும் அவர்கள் தேடுகின்றனர்.” எரே 6:16; யூதா 3.

ஆரம்ப கால திருச்சபையின் போதகம் திருத்துவ போதகமல்ல. ஆயினும் இவ்வளவு காலமாக ஆதியில் இல்லாத திருத்துவம் எப்படி வேருன்றியது? 3-ஆம் நூற்றாண்டுக் காலத்தி-ருந்து தொடர்ந்து வந்த பழமையான கொள்கை இந்த திருத்துவக் கொள்கை அல்லவா? ஆம். திருத்துவக் கொள்கை முதன்முதலாக இரண்டாம் மூன்றாம் நூற்றாண்டுகளின் இடைப்பட்ட காலத்தில் மெல்ல தலையெடுக்கத் துவங்கியது. முதலாம் நூற்றாண்டில் திருத்துவக்கொள்ளை சிறிதும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. புதிய ஏற்பாட்டில் அப்போஸ்தலர்கள் எழுதியவைகளில் இது தெளிவாகக் காணப்படுகிறது. திருத்துவக் கொள்கை இயற்கையிலேயே ஒரு போராட்டத்தில் ஆரம்பித்தது.

முதலாம் நூற்றாண்டில் அப்போஸ்தலர்கள் இயேசு கிறிஸ்துவையே பிரதான முக்கிய மையமாக போதித்தனர். ஆனாலும் அவர் தந்தை என்றோ, அவர் பெயர் யேகோவா என்றோ குறிப்பிடாமல், யேகோவாவின் குமாரர் என்றே குறிப்பிட்டனர். உலகை ஆசீர்வதிக்க அனுப்பப்பட்ட மேசியா என்றும், தேவ இராஜ்யத்தை ஸ்தாபிக்கவும், பாவம், ஒழுங்கினம் ஆகியவற்றால் கெட்டுப் போன உலகை மீட்டு, ஒழுங்கை நிலைநாட்டவே அனுப்பப்பட்டார் என்றும் போதித்தனர். இயேசு கிறிஸ்துவை தேவனால் அனுப்பப்பட்ட மேசியா என்று பலர் கூறியதைப் போன்றே, சிலர் அவர் வஞ்சகர் என்றும், சிலர் அவர் ஒரு நல்ல மனிதர் அவ்வளவுதான் என்றும், சிலர் அற்புதமாக பிறந்தவர் என்றும்,

ஆனால் அதற்கு முன்னர் அவர் இருந்ததில்லை என்றும் கூறினர். சிலர், அவர் இவ்வுலகத்திற்கு வருமுன்னே ஆவிக்குரிய ஜீவியாக வான மண்டலங்களில் வாசம் பண்ணினார் என்றும், மனுக்குலத்தை மீட்க மனிதனாக இந்த பூமிக்கு வந்தார் என்றும், அவர் மிக உன்னதமான நிலைக்கு உயர்த்தப்பட்டார் என்றும், இதற்காக “பிதாவை கனம் பண்ணுகிறதுபோல எல்லாரும் குமாரனையும் கனம் பண்ண வேண்டும்” என்றும் கூறுகின்றனர். போரிடும் சபாவமுடையவர்கள் தாங்கள் செய்த சிறிய செயல்களைக்கூட பெரிதாக கூறுவர் என்பது யாவரும் அறிந்ததே. எனவே நமது கர்த்தரைக் குறித்து பல்வேறு கருத்துக்களையுடையவர்களெல்லாம் தங்களின் சொந்தக் கருத்தைத் தாங்களாகவே உயர்வு நவீர்சியாகக் கூறியது தவறாயிற்று. இன்னும் சிலர் உயர்த்திக் கூறுவதில் உச்சநிலைக்குச் சென்று அவரே பிதாவானவர் என்று கூறிவிட்டனர். இதுவும் தவறே.

“மத அகராதி” என்ற புத்தகத்தின் தொகுப்பாசிரியரும் பதிப்பாளர்களில் ஒருவருமான டாக்டர். லைமென் ஏப்பட் என்பவர் திருத்துவக் கொள்கையையுடையவர் ஆவார். அந்த மத அகராதியின் 944-ஆம் பக்கத்தில் கூறப்படுகிறதாவது:

“4-ஆம் நூற்றாண்டு வரையில் திருத்துவக் கொள்கை ஒரு கொள்கையாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை. பின்னர் படிப்படியாக ஒருத்துவக் கொள்கையோடு திருத்துவக் கொள்கையையும் சமரசமாக்க ஜீவிரமாக முயன்றனர். ஒருத்தவம், திருத்துவம் ஆகிய பிரச்சினைகளை சமரசம் செய்யும் முயற்சியின் விளைவாக திருத்துவக் கோட்பாடு தோன்றியது... திருத்துவக் கொள்கை என்பது இந்து மதத்தின் மிக முக்கிய கொள்கையாகும். இந்த திருத்துவக் கொள்கை பாரதீகம், எகிப்து, ரோமன், ஜப்பான், இந்தியா மற்றும் பூர்வீக கிரேக்க புராணங்களிலும் அறியப்படுகிறது.”

பழைய காலத்தில் பல தெய்வ வழிபாடு பல தேசங்களில் இருந்தபோதிலும், இஸ்ரேய-ல் மட்டுமே ஒரே தெய்வ வழிபாடு இருந்தது. கிரேக்க புராண இதிகாசங்களில் பல தெய்வங்களைப் பற்றி கூறப்படுகின்றது. அவைகள் எல்லாம் சம வல்லமையுடையது, இவ்வளவு கடவுள்கள் பிற தேசத்தில் காணப்படும்போது யூத கடவுள் ஒருவராகக் கூறப்பட்டது இகழ்ச்சியாக எண்ணப்பட்டது. யூதர்களுக்கு கடவுள் பஞ்சம் ஏற்பட்டதாக இகழ்ந்தனர். எனவே புற ஜாதியி-ருந்து கிறிஸ்தவ மதத்திற்கு மாறியவர்கள் திருத்துவக்

கொள்கையை எளிதில் ஏற்றுக் கொண்டனர். உலக முழுவதும் பல தெய்வ வழிபாடு கொண்டிருந்த போதிலும் இஸ்ரேயல் மட்டும் ஒரு தெய்வ வழிபாடு உடையதாக இருந்ததால், இரண்டுக்குமிடையே சமரசப்படுத்தும் முறையில் மூன்று தெய்வ வழிபாடு தோன்றியது. வேத சாஸ்திரத்தில் மூன்று கடவுள்கள் உண்டு எனவும், அம்மூவரும் ஒன்றே எனப் போதிப்பதும் போதனைகளிலேயே இது அரிய நுட்பமாக கருதப்பட்டது. இதனிமித்தம் யூதர்களின்-ருந்து மதம்மாறிய அநேக விசுவாசிகள் புற ஜாதிகளின் திருத்துவக் கொள்கையை திருச்சபையில் ஏற்றுக் கொண்டனர். ஏற்கனவே புற ஜாதியினர் ஐசிஸ், டயானா போன்ற பெண் தேவதைகளை வணங்கி வந்ததால், அவர்கள் கிறிஸ்துவ மதத்திற்கு மதம் மாறியபோது, அநேக புற ஜாதிகளைத் திருப்திப்படுத்துவதற்கு மரியாள் வழிபாட்டை புகுத்துவிட்டனர். இந்த போதனைகளை ஏற்றுக் கொண்டபோது திருச்சபையினர் கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகையையும் அவருடைய ராஜ்யத்தைப் பற்றிய நம்பிக்கையும் கைவிட்டு உலகை மதமாற்றம் செய்ய வேண்டும் என்ற நம்பிக்கையை ஏற்றுக் கொண்டனர். இயேசுகிறிஸ்துவின் ராஜ்யம், போப்பு மார்க்கத்தின் மூலமாக உலகெங்கும் பரவி, உலகை ஆளும் என்றும், அந்த பூமிக்குரிய இராஜ்யத்தில் கிறிஸ்துவின் பிரதிநிதியாக போப் இந்த உலகை ஆட்சி செய்வார் என்றும் நம்பியிருந்தனர்.

ரோம கத்தோ-க்க திருச்சபையினரும், புரட்டஸ்டன்ட் திருச்சபையினரும் திருத்துவக் கொள்கையை ஏற்றுக் கொள்ளாதவர்கள் நேரடியாக நகரத்திற்குச் சென்றடைவார்கள் என்ற மூடநம்பிக்கையை மக்களிடையே புகுத்தியதால் மக்கள் திருத்துவக் கொள்கையை விடாப்பிடியாக பிடித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். அதே சமயத்தில் திருத்துவத்தை புரிந்து கொள்ள முடியாது என்றும் ஒத்துக் கொண்டனர். ஆகையால் இதை யாரும் விசுவாசிக்கவில்லை. ஏனெனில் புரியாத கொள்கைகளை எவரும் விசுவாசிக்க முடியாது. ரோமன் கத்தோ-க்க திருச்சபையினரும், புரட்டஸ்டன்ட் திருச்சபையினரும் திருத்துவக் கொள்கையை ஏற்றுக் கொண்டிருந்த போதிலும் அவர்களின் ஜெபங்களில் பிதாவை நோக்கி (இயேசு கிறிஸ்துவையே பிதா என்று நினைத்து) ஜெபம் செய்து இயேசு கிறிஸ்துவின் மூலமாக ஜெபிக்கிறேன் என்று முடிக்கிறார்கள். இது

திருத்துவத்துக்கு ஏற்புடையதல்ல, அவர்கள் சொற்கள் பிதா வேறு, குமாரன் வேறு என்பதை குறிப்பதாக உள்ளது. கத்தோ-க்க திருச்சபையினர் திருத்துவக் கொள்கையை ஏற்றுக் கொண்டிருந்த போதிலும் அவர்கள் ஜெபங்களில் ஆளத்துவ வேற்றுமையை நன்கு உணர்ந்துள்ளனர் என்பதை தெரிவிக்கின்றனர். எப்படியெனில், தங்கள் ஜெபங்களை கீழ்நிலையிலுள்ள பரிசுத்தவாண்களிடம் பரிந்துரைத்து அவர்கள் மரியாளிடம் பரிந்துரைத்து, மரியாள் இயேசு கிறிஸ்துவிடம் பரிந்துரைத்து இயேசு கிறிஸ்து பிதாவிடம் பரிந்துரைத்து ஜெபங்களைக் கேட்கச் சொல்லுகின்றனர்.

இந்தத் தப்பறையான கொள்கையை இருண்ட காலங்களில் போப்பு மார்க்கத்தால் புரட்டஸ்டன்ட்களிடமும் பரவி பாரம்பரிய மூட நம்பிக்கைகளால் அசைக்க முடியாத இடத்தைப் பெற்றுவிட்டது. இந்த கொள்கைக்கு வேத ஆதாரம் இல்லாதிருந்த போதிலும், புரிந்து கொள்ள முடியாத போதிலும் எல்லாவிடமும் பகிரங்கமாக பிரகடனப்படுத்தப்பட்டுவிட்டது. திருத்துவக் கொள்கையை ஏற்றுக் கொள்ளாதவர்களை வேதவிரோதி என்று ரோமன் கத்தோ-க்கர்கள் சொல்லுவதோடு மட்டுமல்லாமல், மற்றும் ஏனைய கிறிஸ்தவ மண்டலங்களின் கூட்டமைப்பும் அவ்வாறே தீர்ப்பிடுகிறது. சத்தியமே வல்லமையானது, இறுதி வெற்றி பெறப் போவது சத்தியமே. தேவனுடைய ஜனங்கள் என்று சொல்-க் கொள்ளுகிறவர்கள் தேவனிடத்திலும், தேவனுடைய வார்த்தையிலும் அவர்களுடைய விசுவாசத்தையும், குணாதிசயத்தையும் சோதிப்பதற்கு தேவன் இதை அனுமதித்தார். எனவே சத்தியத்தை ஆராய்கிற ஒவ்வொருவரும் தனக்குத் தானே உண்மையுள்ளவர்களாக இருப்பதோடு, தேவ வார்த்தையை அடிப்படையாகக் கொண்டிருப்பது அவசியம். அந்தத் தேவ வார்த்தை நம்மை இரட்சிப்புக்கு ஏதுவாக ஞானத்தில் வழிநடத்தும். ஆகவே சத்தியமே நம்மை பரிசுத்தப் படுத்தும். மாறாக தப்பறையோ தீய விளைவுகளை பயக்கும்.

பிதாவாகிய தேவனும் குமாரனாகிய தேவனும்

திருத்துவக் கொள்கைக்கு வேதத்தில் எங்கும் ஆதாரம் காணப்படவில்லை. திருத்துவக் கொள்கைக்கு ஆதாரமாக அவர்கள்

காட்டும் வசனங்களை ஆராய்வோம்.

இயேசுவை தேவன் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் தேவன் ஒருவரே. ஆகவே பிதாவாகிய தேவனும், குமாரனாகிய தேவனும் ஒருவராகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்று கூறுகிறார்கள். எனவே இதை வேத வசனத்தின் வெளிச்சத்தில் ஆராய்வோம். பழைய ஏற்பாட்டின் மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் அனைவருமே “தேவன்” என்று மொழிபெயர்த்திருக்கிற பல்வேறு சிறப்புப் பெயர்களை ஒரே மாதிரியாக மொழிபெயர்க்காததால் நாம் கஷ்டப்படுகிறோம். உதாரணமாக:

பழைய ஏற்பாட்டில் தேவனுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கும் சிறப்புப் பெயர்கள்

1. வேதாகமத்தில் பிதாவாகிய தேவனுடைய பெயரை எட்டு இடங்களில் (ஆங்கில வேதாகமத்தில் நான்கே இடங்களில்) “யேகோவா” என்று குறிப்பிட்டுள்ளனர். அந்த எட்டு இடங்களிலும் பொதுவாக தேவன் என்றோ கர்த்தர் என்றோ குறிப்பிட முடியாது. (யாத். 6:2,3; சங். 83:17; ஏசா 12:2; 26:4; ஓசி 12:5; எரே 33:2 சங் 68:4) பொதுவாக தேவன் என்று 298 தடவை எழுதப்பட்டுள்ளது. கர்த்தர் என்பது 5,000 இடங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

2. “ஆதோனாய்” என்கிற எபிரேயச் சொல் பொதுவாக கர்த்தர் என்ற பொருளைக் கொண்டாலும் ஒரே இடத்தில் தேவனைக் குறிப்பிடுவதாக உள்ளது.

3. “ஆதோன்” என்பதற்கு ஆண்டவர், எஜமான், கர்த்தர் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

4. “எலோஹிம்” என்கிற எபிரேயச் சொல் ஏலோவா, ஏலா, ஏல் என்றெல்லாம் சுமாராக 2500 முறை எழுதப்பட்டுள்ளது. இவைகளெல்லாம் பெரும்பாலும் “யேகோவா” தேவனையே குறிக்கும். சில இடங்களில் இதே சொல் தேவனையல்லாமல் மற்றவர்களையும் குறிப்பிடுவதாக நிரூபிக்கலாம். எனவே அந்த வசனத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு வார்த்தையையும் சிந்தித்துத் சீர்தூக்கிப் பார்த்து யாரைக் குறிக்கும் என்பதை அறிந்து கொள்ளலாம். இதை வேத வசனங்களைக் கொண்டு தெளிவுபடுத்த முயல்வோம்.

சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி “எலோஹிம்” என்பது “வல்லமையுள்ளவர்” என்று பொருள்படும். இது சர்வ வல்லமையுள்ள யேகோவா தேவனுக்கும் பொருந்தும் என்பதையும் அறிக. இது எந்த தேவ தூதனுக்கும் கூட பொருந்தும். ஏனெனில் அவர்களும் வல்லமையுள்ளவர்களே. சர்வ வல்லவரின் பிரதிநிதிகளாக இவர்கள் செயல்படுவதால் இவர்களும் வல்லமையுள்ளவர்களே. மாபெரும் திறமைமிக்க பெருமைமிக்க பலரும், அவர்களுடைய செயல் பாடுகளினால் வல்லமையுள்ளவர்கள் என்னப்பட்டு எலோஹிம் என்று அழைக்கப்பட்டனர். ஆங்கிலத்தில் Sheep என்ற வார்த்தை ஒரு செம்மறி ஆட்டையோ (ஒருமை) அல்லது அதன் கூட்டத்தையோ (பன்மை) குறிப்பதுபோல, எலோஹிம் என்ற வார்த்தையும் ஒருவரையோ அல்லது பலரையோ குறிப்பதாக உள்ளது.

கீழ்க்காணும் உண்மைகளை பொதுவான மொழிபெயர்ப்பு வேதாகமத்தி-ருந்து சான்றாக எடுத்துக் காட்டுவோம்.

இப்படி பல இடங்களில் ஆதோன் (கர்த்தர், ஆண்டவர்), ஆதோனாய் (எனது கர்த்தர்) தேவன் (எலோஹிம்) என்று வந்தாலும், பிதாவாகிய தேவனுக்கும், இயேசு கிறிஸ்துவுக்கும் பொதுவான சொல்லாக இருந்த போதிலும், “யேகோவா” என்ற சொல் பிதாவையே குறிக்கும். இயேசுவைக் குறிக்காது.

எலோஹிம் (வல்லமையுள்ளவர்) என்பது

“தேவதூதர்கள்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது

“நீர் (யேகோவா) அவனை தேவ தூதரிலும் (எலோஹிம்) சற்று சிறியவனாக்கினீர்; மகிமையினாலும் கனத்தினாலும் அவனை முடிசூட்டினீர்.” (சங். 8:5)

பரிசுத்த ஆவியினால் நிரப்பப்பட்டு அப்போஸ்தலர் பவுல் எலோஹிம் என்ற வார்த்தைக்கு, சரியான கிரேக்க மொழி பெயர்ப்பில் “தேவதூதர்” (ஏஞ்சலோஸ்) என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். நமது கர்த்தர் தன்னை எவ்வளவாக தாழ்த்தினார் என்று அவர் கூறுகிற இடத்திலே “தேவ தூதரிலும் சற்று சிறியவனாக்கப்பட்டிருந்த இயேசு” என்று குறிப்பிடுகிறார்.

எலோஹிம் என்ற பதம் “தேவர்கள்” என மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது

புற ஜாதியாரின் போ-யான தேவர்களைக் குறிப்பிடும் இடத்திலே “எலோஹிம்” என்ற சொல் 196 தடவை எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது. இந்த தேவர்களும் வல்லமையானவர்களாக இருந்து தங்களை பக்தியோடு வழிபட்டவர்களுக்கு பல சலுகைகளை கொடுத்துள்ளதால் அவ்வாறு அழைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

யேகோவா (சர்வ வல்லமையுள்ளவர்) வல்லமையுள்ள மற்ற தேவர்களுடன் (எலோஹிம்) ஒப்பிடப்படுதல்

“கர்த்தாவே (யேகோவா) என் ஜெபத்திற்கு செவி கொடுத்து என் விண்ணப்பங்களின் சத்தத்தைக் கவனியும்... ஆண்டவரே தேவர்களுக்குள்ளே (எலோஹிம்) உமக்கு நிகருமில்லை; உம்முடைய கிரியைகளுக்கு ஒப்புமில்லை.” சங். 86:6-8.

“கர்த்தரே (யேகோவா) மகாதேவனும் (யேல்) எல்லா தேவர்களுக்கும் (எலோஹிம்) மகாராஜனுமாய் இருக்கிறார்.” - சங். 95:3

சங்கீதம் 50:1-ல் “வல்லமையுள்ள தேவனாகிய (சொல்லர்த்தத்தின்படி தேவர்களுக்கெல்லாம் தேவன் - யேல் எலோஹிம் - வல்லமையுள்ளவர்களில் வல்லவர்) கர்த்தர் (யேகோவா) வசனித்து.....”

சங்கீதம் 29:1-2-ல் “பலவான்களின் (யேல் - தேவர்கள்) புத்திரரே, கர்த்தருக்கு (யேகோவாவுக்கு) மகிமையையும் வல்லமையையும் செலுத்துங்கள்; யேகோவாவுக்கே அதைச் செலுத்துங்கள்; யேகோவாவுடைய நாமத்திற்குரிய மகிமையை அவருக்குச் செலுத்துங்கள்; பரிசுத்த அலங்காரத்துடனே யேகோவாவைத் தொழுது கொள்ளுங்கள்.”

ஆதி 17:1-ல் “கர்த்தர் ஆபிராமுக்குத் தரிசனமாகி: நான் சர்வ வல்லமையுள்ள தேவன் (யேல்). யாத் 15:11-ல் “கர்த்தாவே, தேவர்களில் (யேல் - வல்லமையுள்ளவர்கள்) உமக்கு ஒப்பானவர் யார்?”

ஆதி 14:23-ல் “வானத்தையும், பூமியையும் உடையவராகிய

உன்னதமான தேவனாகிய (யேல்) யேகோவாவுக்கு நேராக என் கையை உயர்த்துகிறேன்.”

சங். 96:4-ல் “யேகோவா, பெரியவரும், மிகவும் ஸ்தோத்திரிக்கப்படத்தக்கவருமாயிருக்கிறார்; எல்லா தேவர்களிலும் (எலோஹிம் - வல்லமையுள்ளவர்கள்) பயப்படத் தக்கவர் அவரே.”

இந்த உதாரணங்கள் போதுமானவைகளே. இன்னும் அதிகமான உதாரணங்கள் தேவைப்படுபவர்கள் வேதாகமத்தில் ஆராய்ந்து பார்த்துக் கொள்ளலாம்.

எலோஹிம் என்ற சொல் மனிதர்களையும் குறிக்கும்

196 இடங்களில் தேவனைக் குறிக்கும் சொல்லான எலோஹிம் என்பதில் பாதியாவது வல்லமையுள்ள மனிதர், இராஜாக்கள், இளவரசர்கள், பிரபுக்கள் ஆகியோரைக் குறிக்க உபயோகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. எலோஹிம் என்ற சொல் கர்த்தருடைய ஜனங்களையும் குறிக்கும் என்பதை இனி பார்ப்போம்.

ஆதியாகமம் 23:6 இல் ஆபிரகாம் எலோஹிம் என்று அழைக்கப்பட்டிருக்கிறார். எலோஹிம் என்பதற்கு வல்லமையுள்ளவர் என்று பொருள் கொண்டு பொதுவான மொழி பெயர்ப்பு வேதாகமத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. “எங்களுக்குள்ளே நீர் மகா பிரபு (எலோஹிம்).”

யாத். 7:1- மோசே பார்வோனுக்குத் தேவனாக அழைக்கப்படுகிறார். “... உன்னை நான் பார்வோனுக்கு தேவனாக்கினேன் (எலோஹிம்).”

யாத் 21:6 - இஸ்ரேயலை நியாயம் தீர்க்கிறவர்களை எஜமான் (எலோஹிம்) என்று வேதம் கூறுகிறது. “அவன் எஜமான் அவனை நியாயாதிபதிகளிடத்தில் (எலோஹிம்) அழைத்துக் கொண்டு போய்...”

யாத் 22:8-9 - “திருடன் அகப்படாதே போனால், அந்த வீட்டுக்காரன் தானே பிறனுடைய பொருளை அபகரித்தானோ, இல்லையோ என்று அறியும்படி நியாயாதிபதிகளிடத்தில் (எலோஹிம்) அவனைக் கொண்டு போக வேண்டும்... இரு திறத்தாருடைய வழக்கும் நியாயாதிபதிகளிடத்தில் (எலோஹிம்)

வரக்கடவது, நியாயாதிபதிகள் (எலோஹிம்) எவனைக் குற்றவாளி என்று தீர்க்கிறார்களோ, அவன் மற்றவனுக்கு இரட்டிப்பாகக் கொடுக்கக்கடவன்.”

யாத். 22:28 - “நியாயாதிபதிகளைத் (ஆங்கிலத்தில் தேவர்கள் - எலோஹிம் என்று எழுதப்பட்டுள்ளது) தூஷியாமலும்...” இதைக் குறித்து அப்.பவுல் கூறியிருக்கிறார். (அப்.23:5)

பரிசுத்தவான்கள் எலோஹிம் என்று அழைக்கப்படுகின்றனர்

சங். 82:6-7 “நீங்கள் தேவர்கள் (எலோஹிம்) என்றும் நீங்களெல்லாரும் உன்னதமானவரின் மக்கள் என்றும் நான் சொல்-யிருந்தேன். ஆனாலும் நீங்கள் மனுஷரைப் போலச் செய்து, லோகப்பிரபுக்களில் ஒருவனைப் போல விழுந்து போவீர்கள்.” பரிசுத்தவான்கள் கூட கிறிஸ்துவைப் போல தியாக ப-யாக மரிக்க வேண்டும். ஆதாம் தன் பாவத்தினால் மரித்தது போலன்றது.

இதை இயேசு மேற்கோளாகக் காட்டுகிறார். “தேவ வசனத்தைப் பெற்றுக் கொண்டவர்கள் தேவர்கள் என்றும், அவர்களுக்கு கேட்கின்ற செவியிருக்க வேண்டும் என்றும் இப்படிப்பட்ட வகுப்பாருக்கே இது பொருந்தும் என்றும் கூறுகிறார்.

(சங்கீதம் 82 முழுவதும் தற்போது அவரது பிரசன்ன காலத்தில் கிறிஸ்தவ மண்டலத்தை மீட்டு நியாயம் தீர்க்க தேவனால் நியமிக்கப்பட்ட நமது ஆண்டவராகிய இயேசுவைக் குறிப்பிடுகிறது. “தேவ சபையில் (அரசியல், பொருளாதாரம், சமுதாயம், மதப்பிரபுக்கள் ஆகியோர் மத்தியில்) தேவன் (எலோஹிம் - கிறிஸ்து இப்போது உலகை நியாயத்தீர்க்க தேவனால் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்) எழுந்தருளியிருக்கிறார்.” அவர் இந்த பிரபுக்களை நியாயம் விசாரித்து நேர்மையான தீர்ப்பு வழங்குகிறவராக தேவனுடைய பிரதிநிதியாக இருக்கிறார். அவர்கள் “அறியாமலும் உணராமலும் இருக்கிறார்கள். அந்தகாரத்தில் (அவர்களது கொள்கையின் பலனை இது குறிக்கிறது) நடக்கிறார்கள். தேசத்தின் (சமுதாய உலகம்) அஸ்திபாரங்களெல்லாம் அசைகிறது.” இதுவே அவரது தீர்மானம். தற்கால ஒழுங்குகளை ஒட்டுப்போட்டு சரிபண்ண முயற்சிப்பது பயனற்றது. அவைகள் எல்லாம் கலைக்கப்படவேண்டும். அதற்குப் பதிலாக புதிய வானமும், புதிய பூமியும் - புதிய ஒழுங்கும் ஏற்படுத்தப்படும். வசனம் 6, 7. அவரிடம் விசுவாசமுள்ள “சிறு மந்தையை” குறிப்பிடுவதாயிருக்கிறது.

அவர்கள் கூட்டிச் சேர்க்கப்படும்போது - தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட திருச்சபையையார் அனைவரும் மரணத்தின் மூலம் திரைக்கப்பால் சென்றுவிட்ட பிறகு - கிறிஸ்து இவ்வாறு அழைக்கப்படுவார்: “தேவனே (எலோஹிம்) எழுந்தருளும், பூமிக்கு நியாயத்தீர்ப்புச் செய்யும்; நீரே சகல ஜாதிகளையும் சுதந்தரமாகக் கொண்டிருப்பவர்.” அவர் தம்முடைய இராஜ்யத்தை ஸ்தாபிப்பதற்கு முன்னதாக நியாயத்தீர்ப்பைத் துவங்குவதில்லை. அப்போது “யாதொரு ஜாதியரும் தோன்றியது முதல் அக்கால மட்டும் உண்டாயிராத ஆபத்துக்காலம் வரும்.” உலகத் தோற்ற முதல் தேவன் தம்முடைய பரிசுத்த தீர்க்கதரிசிகளெல்லாருடைய வாக்கினாலும் உரைத்தவைகளெல்லாம் நிறைவேறித்தீரும் காலத்தில் பொறுமையானவர்களை தாழ்த்தி, தாழ்மையானவர்களை உயர்த்துவார். அப். 3:19-23)

“பிரியமானவர்களே, இப்பொழுது நாம் தேவனுடைய பிள்ளைகளாக” என்னப்படுவதால் தெய்வ கிருபையால் அந்த “தெய்வ சுபாவத்திற்கு பங்குள்ளவர்களாவோம்” என்ற நம்பிக்கையைப் பெற்றிருக்கிறோம். யோவா. 10:34,35; | யோவா. 3:2; || பேது 1:4.

எலோஹிம் என்பது “மாபெரும்,” “பலம் பொருந்திய” என்ற பொருளிலும் சொல்லப்பட்டுள்ளது

எலோஹிம் என்ற பதம் மாபெரும், பலம் பொருந்திய என்ற பொருளில் உயிரற்ற பொருட்களையும் சம்பந்தப்படுத்தி கூறப்பட்டுள்ளது. உதாரணமாக, “மாபெரும் (எலோஹிம்) திகில்” என்று | சாமு. 14:15லும், “மகா (எலோஹிம்) போராட்டம்” என்று ஆதி. 30:8லும், “மகத்தான (யேல் - வல்லமையுள்ள) பர்வதம்” என்று சங். 36:6லும், “பராக்கிரமசா-களில் வல்லவர்களும் (யேல்)” என்று எசே. 32:21லும், “எனக்கு வல்லமை (யேல்) உண்டு” என்று ஆதி. 31:29லும் கூறப்பட்டுள்ளது.

புதிய ஏற்பாட்டில் “தேவன்,” “கர்த்தர்” என்ற வார்த்தைகள்

புதிய ஏற்பாட்டில் எளிமையாய் வெகுசில சொற்களே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. புதிய ஏற்பாட்டில் கர்த்தர் என்றும் தேவன் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதால் எது பிதாவைக் குறிக்கும் எது குமாரனைக் குறிக்கும் என்று அடையாளம் காண முடியாதபடி உள்ளது. இதைக் கருத்தாய் வாசிப்பவர்களே, எந்த வார்த்தை யாரைக்

குறிக்கும் என்று நிதானித்துக் கொள்ள முடியும். வாக்கிய அமைப்பைப் பொருத்தும் சில இடங்களில் “தியோஸ்” (Theos) என்று இரண்டு இடங்களில் வரும் வாக்கியத்தில் ஒன்றில் கிரேக்க மொழி இலக்கணப் பண்புச்சொல் சேர்ந்து வருகிறது. உதாரணமாக யோவான். 1:1ல் “அந்த வார்த்தை தேவனிடத்தில் (ho theos) இருந்தது, அந்த வார்த்தை ஒரு தேவனாயிருந்தது (Theos).” மிகவும் ஜாக்கிரதையான மாணாக்கன் அப்போஸ்தலரின் எண்ணத்தை அறிந்து கொள்வதில் கஷ்டப்படுவதில்லை. உண்மையிலேயே மொழி இவ்வளவு தெளிவாக இருந்தும் நாம் இதுவரை நீண்ட காலமாக நிதானிக்காமல் விட்டுவிட்டது ஆச்சரியமாயிருக்கிறது.

புதிய ஏற்பாட்டில், பரலோகப் பிதாவையோ அல்லது பரலோகத்தி-ருந்து வந்த நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவையோ அல்லது போ-க் கடவுள்களையோ குறிக்க ஒரே கிரேக்கப்பதம் “தியோஸ்” என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதற்கு விதிவிலக்காக “கூரியோஸ்” என்ற பதம் ஒரு இடத்தில் தேவன் என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. அவ்விடத்தில் “கர்த்தர்,” “எஜமான்” என்று சரியாக மொழி பெயர்க்காமல் “தேவன்” என்று மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. அப்.19:20-ல் கூரியோஸ் என்ற சொல் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவை குறிப்பதாகவும், அப்.17:18-ல் டெய்மோனியன் என்ற சொல் அந்நிய தேவதைகளைக் (பிசாசுகளின் ஆவிகள்) குறிக்கும் சொல்லாக பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

கர்த்தர் (Lord) என்ற அடைமொழி யேகோவா தேவனைக் குறிப்பதற்கும், இயேசு கிறிஸ்துவை குறிப்பதற்கும், மனிதனைக் குறிப்பதற்கும், தூதர்களைக் குறிப்பதற்கும் கூரியோஸ் என்ற ஒரே கிரேக்கச் சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. கூரியோஸ் என்பது ஆண்டவர் அல்லது கர்த்தர் என்பதையே குறிக்கும். கூரியோஸ் என்ற பதம் அடிக்கடி எஜமான், ஆண்டவர் என்ற பொருளில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. விதிவிலக்காக despotes என்ற பதம் ஐந்து இடங்களில் ஆண்டவர் என்பதைக் குறிப்பதாக வருகிறது. இதை தமக்குத்தாமே அதிகாரி (Autocrat) அல்லது ஆளும் உரிமை என (Sovereign) மொழி பெயர்த்திருந்தால் சரியாக இருக்கும். உதாரணமாக,

1. லூக்கா 2:29 - “ஆண்டவரே, (despotes) உமது

வார்த்தையின்படி உமது அடியேனை இப்பொழுது சமாதானத்தோடே போகவிடுகிறீர்.”

2. அப்.4:24,26 - “கர்த்தாவே (despotes) நீர் வானத்தையும், பூமியையும் சமுத்திரத்தையும் அவைகளிலுள்ள யாவற்றையும் உண்டாக்கின தேவனாயிருக்கிறீர்... கர்த்தருக்கு (Kurios) விரோதமாகவும், அவருடைய கிறிஸ்துவுக்கு விரோதமாகவும் பூமியின் இராஜாக்கள் எழும்பி நின்று அதிகாரிகள் ஏகமாய்க் கூட்டங் கூடினார்கள்.”

3. II பேதுரு 2:1 - “...அவர்கள் கேட்டுக் கேதுவான வேதப் புரட்டுக்களைத் தந்திரமாய் நுழையப்பண்ணி, தங்களைக் கிரயத்துக்குக் கொண்ட ஆண்டவரை (despotes) மறுத-த்து தங்களுக்குத் தீவிரமாய் அழிவை வருவித்துக் கொள்ளுவார்கள்.”

4. யூதா 4 - “...ஒன்றான ஆண்டவராகிய தேவனையும் (despotes) நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவையும் மறுத-க்கிற பக்தியற்றவர்களாகிய சிலர் பக்கவழியாய் நுழைந்திருக்கிறார்கள்...”

5. வெளி 6:10 - “பரிசுத்தமும் சத்தியமுள்ள ஆண்டவரே, (despotes) தேவரீர் பூமியின்மேல் குடியிருக்கிறவர்களிடத்தில் எங்கள் இரத்தத்தைக் குறித்து எதுவரைக்கும் நியாயத் தீர்ப்பு செய்யாமலும் பழி வாங்காமலும் இருப்பீர் என்று மகா சப்தமிட்டுக் கூப்பிட்டார்கள்.”

“ரபூனி” என்ற மூலச் சொல் ஒருமுறை ஆண்டவரே என்று மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. மாற்கு 10:51

கூரியோனோ என்ற சொல் கர்த்தாதி கர்த்தர் என்று ஒருமுறை மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. I தீமோ 6:15

தேவத்துவம்

புதிய ஏற்பாட்டில் தேவத்துவம் (GODHEAD) என்ற சொல்லுக்கு சரியான விளக்கமில்லை. எனினும் சரியான விளக்கமென்னவெனில், “அநேக சரீரங்களி-ருந்தாலும் தலை ஒன்றே,” அதாவது நாமேல்லாரும் வெவ்வேறு அங்கமாயிருந்தாலும் நமக்கெல்லாருக்கும் தலை கிறிஸ்துவே என்பதாகும். தேவனே

கிறிஸ்துவின் மூலமாக நம்மை வழிநடத்துகிறார் என்பதாகும். உதாரணமாக,

1. ஓ தியோஸ் என்ற கிரேக்கச் சொல் ஆங்கிலத்தில் Godhead என்று மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. (அப்.17:29) “நாம் தேவனுடைய சந்ததியாராயிருக்க, மனுஷருடைய சித்திர வேலையினாலும் யுக்தியினாலும் உருவாக்கின பொன், வெள்ளி, கல் இவைகளுக்குத் தெய்வம் (ஓ தியோஸ்) ஒப்பாயிருக்குமென்று நாம் நினைக்கலாகாது.” புதிய ஏற்பாட்டில் இதே வார்த்தை “தெய்வீகம்” என்ற பொருளில் காணப்படுகிறது. II பேது 1:3-4

2. தீயோடஸ் (Theiotes) என்ற கிரேக்கச் சொல், ரோம 1:20ல் தேவத்துவம் அல்லது தெய்வீகம் என்று மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. “... அவருடைய நித்திய வல்லமை தேவத்துவம் என்பவைகள் உண்டாக்கப்பட்டிருக்கிறவைகளினாலே, உலகமுண்டானது முதற்கொண்டு, தெளிவாய்க் காணப்படும்.” இது புதிய ஏற்பாட்டில் ஒருமுறை மட்டும் கூறப்பட்டுள்ளது.

3. கொலோசெயர் 2:9-ல் தீயோடஸ் (Theotes) என்ற சொல் தேவத்துவம் என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இது தெய்வீகம் என்றே மொழிபெயர்க்கப்பட வேண்டும். “தேவத்துவத்தின் பரிபூரணமெல்லாம் சரீரப்பிரகாரமாக அவருக்குள் வாசமாயிருக்கிறது.” இது புதிய ஏற்பாட்டில் ஒரே முறை மட்டுமே வருகிறது.

மகிமையடைந்த கிறிஸ்து திருச்சபைக்குத் தலையாயிருக்கிறார். அவருடைய பரிபூரணம் - ஏராளமான ஞானம், கிருபை வல்லமை ஆகியவை திருச்சபையின் பணிகளை நிறைவேற்றும் திறமை மட்டுமன்றி, பிதாவின் பிரதிநிதியாக தெய்வீகத் திட்டத்தை நிறைவேற்றி முடிக்கத் தேவையான எல்லா தகுதியும் அவருக்குள் வாசமாயிருந்தது.”

**“உன் தேவனாகிய கர்த்தரைப் பணிந்து கொண்டு,
அவர் ஒருவருக்கே ஆராதனை செய்வாயாக”**

- மத் 4:10 -

கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து எந்த கண்டனமுமின்றி ஆராதனையை ஏற்றுக்கொள்வதால், அவரையே யேகோவா தேவன்

என்று சிலர் கருதுகின்றனர். மேலே சொன்ன நமது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் வார்த்தையின்படி தேவாதி தேவனாகிய யேகோவாவைத் தவிர வேறு யார் ஆராதனையை ஏற்றுக் கொண்டாலும் தவறாகும் என்று தெரிகிறது. ஆனால் அப்படியல்ல என்று நாங்கள் கூறுகிறோம். வேதத்தை விளக்கும்போது ஒரு பாகத்தை மட்டும் பார்த்து விளக்கம் கொள்ளலாகாது. மற்ற வேத வசனங்களையும் ஒத்துப் பார்த்து சரியான பொருளை உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். “நீர் என்னுடைய குமாரன், இன்று நான் உம்மை ஜெளிப்பித்தேன்.” “தேவர்களே, நீங்களெல்லாம் அவரைத் தொழுது கொள்ளுங்கள்,” “தேவ தூதர் யாவரும் அவரைத் தொழுது கொள்ளக்கடவர்கள்.” (சங். 2:7; 97:7; எபி. 1:5-6) இவை கிறிஸ்துவைக் குறித்து பிதாவாகிய தேவனின் கட்டளை. இந்த வசனங்களின்படி, இயேசு கிறிஸ்துவுக்கும் ஆராதனை செய்ய வேண்டும் என்று தெரிகிறது. நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுக் கிறிஸ்துவும் இதை அறிவார். கடந்த காலங்களில் யேகோவாவின் தூதர்களாக வந்த ஒவ்வொருவரும், யேகோவாவின் தூதர் என்ற மரியாதையின் நிமித்தம் வணங்கப் பட்டார்கள் என்பது இயேசு கிறிஸ்துவுக்குத் தெரியும். தான்தான் தூதர்களிலேயே பிரதான தூதர் என்றும், பிதாவாகிய தேவனின் “ஒரே பேறான குமாரன்” என்றும், “உடன்படிக்கையின் தூதன் என்றும், பிதாவே தன்னை பரிசுத்தப்படுத்தி உலகத்திற்கு அனுப்பினார் என்றும், யார் குமாரனைக் கனம் பண்ணுகிறார்களோ அவர்கள் பிதாவாகிய தேவனையும் கனம் பண்ணுகின்றனர் என்ற சத்தியத்தையும் இயேசு கிறிஸ்து அறிந்திருந்தார்.

“குமாரனைக் கனம் பண்ணாதவன் அவரை அனுப்பின பிதாவையும் கனம் பண்ணாதவனாயிருக்கிறான்.” யோவா.5:23; மல். 3:1) என்று வேதம் கூறுகிறது.

புதிய ஏற்பாட்டில் “ஆராதனை” என்ற பதத்திற்கு ப்ரோஸ்கினோ (proskuneo) என்பது கிரேக்க வார்த்தையாகும். அதற்கு கையை முத்தமிட்டு மரியாதை செய்வது என்று பொருளாகும். அதாவது நாய் தன் எஜமானின் கையை நக்குவது போலாகும். அது மரியாதையைக் குறிக்கும் செயல்பாடாகும்.

பழைய ஏற்பாட்டில் “ஆராதனை” என்று

மொழிபெயர்க்கப்பட்ட எபிரேயச்சொல்லுக்கு (ஷா-கவ் shaw-kaw) தலைவணங்கி ஆராதித்தல் என்பது பொருளாகும். இதனுடைய முக்கியத்துவம் மரியாதை செலுத்துவதாகும். இந்தச் சொல் 170 முறை வருகிறது. இதில் பாதி மட்டுமே தேவனை ஆராதிப்பது பற்றி குறிப்பிடுகிறது. இந்தச் சொல் 74 முறை வணங்குதல், குனிதல், வந்தனம் செய்தல் என்ற அர்த்தத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. உதாரணமாக, “ஆபிரகாம்... அவர்களைக் கண்டவுடனே அவன் கூடார வாச--ருந்து அவர்களுக்கு எதிர்கொண்டோடி தரை மட்டும் குனிந்து ஆண்டவரே (Adonai)... கொஞ்சம் தண்ணீர் கொண்டு வரட்டும். உங்கள் கால்களைக் கழுவி மரத்தடியில் சாய்ந்து கொண்டிருங்கள்.” (ஆதி. 18:2-4) அவர்களை “மூன்று புருஷர்” என்று நினைத்துதான் இந்த செயலுடன் இந்த வார்த்தைகளை பேசினான்.

லோத் இதேபோன்று தன்னிடம் வந்த இரண்டு தூதர்களை தரை மட்டும் “குனிந்து (ஷா-கவ்)” வணங்கினான். ஆதி 19:1

ஆபிரகாமும் ஏத்தின் புத்திரர்களுக்கு “வந்தனம் (ஷா-கவ்)” செய்தான். ஆதி. 23:7,12

ஈசாக் யாக்கோபை ஆசீர்வதிக்கும்போது “ஜனங்கள் உன்னை சேவிக்கவும் ஜாதிகள் உன்னை வணங்கவும் (ஷா-கவ்), ...உன் தாயின் பிள்ளைகள் உன்னை வணங்குவார்கள் (ஷா-கவ்)” என்றான். ஆதி. 27:29

தாவீது சவுலுக்கு “தரைமட்டும் குனிந்து வணங்கினான் (ஷா-கவ்).” I சாமு. 24:8

“அபிகாயில்... தாவீதுக்கு நேராகத் தரையில் முகங்குப்புற விழுந்து பணிந்தான் (ஷா-கவ்).” அதேபோல தாவீதின் ஊழியக் காரரிடம் “தரைமட்டும் முகங்குனிந்து (ஷா-கவ்)” தன்னை தாவீதுக்கு அடியாள் என்று கூறினான். I சாமு 25:23,41

“தெக்கோவா ஊராளாகிய ஒரு ஸ்திரீ இராஜாவோடு பேசப் போய் தரையிலே முகங்குப்புற விழுந்து வணங்கி (ஷா-கவ்) இராஜாவே இரட்சியும் என்றாள்.” யோவாபும் தரையிலே முகங்குப்புற விழுந்து வணங்கி (ஷா-கவ்) இராஜாவை வாழ்த்தினான்.” II சாமு 14:4, 22,23

“மேவிபோசேத் தாவீதினிடத்தில் வந்தபோது முகங்குப்புற விழுந்து வணங்கினான் (ஷா-கவ்).” II சாமு 9:6

இங்கே கூறப்பட்டிருப்பவைகள் தேவன் இஸ்ரவேலர்களுக்குக் கொடுத்த முதலாம் கட்டளையாகிய “என்னையன்றி உனக்கு வேறே தேவர்கள் உண்டாயிருக்கவேண்டாம் ... அவர்களை நமஸ்கரிக்கவும் சேவிக்கவும் வேண்டாம்” என்பதற்கு முரணாக உள்ளது என நினைக்கக்கூடாது. தேவனுடைய நாமத்தைக் கொண்டு தேவதூதர்கள் யூதர்களிடையே செய்திகளை கொண்டு வரும்போது, அவர்கள் தேவதூதர்களை வணங்கின அந்த மரியாதை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. அது கண்டனத்திற்குரியதன்று. ஆகவே முதலாம் கட்டளை நமக்கு எச்சரிப்பது என்னவெனில் சிலை வணக்கத்தையும், அந்நிய தேவர்களின் வணக்கத்தையும் நாம் நிச்சயமாகச் செய்யக்கூடாது என்பது தான். அப்படி செய்வோமாகில் தேவன் அதனைப் பொறுத்துக் கொள்ள மாட்டார். ஆகவே எந்தவொரு யூதனும் இயேசு “தேவனால் அனுப்பப்பட்டவர்” என்பதை உணர்ந்து அவரை வணங்கி அவரில் பயப்படுகிறவனாயிருந்தால், இயேசுவை “தேவனுடைய குமாரன்” என்று உணர்ந்து, அவரிடத்தில் மரியாதை செலுத்தினால் அது ஒரு மிக உன்னதமான பயபக்தியாகும்.

யூதர்கள் தெய்வ வணக்கத்திற்கு மிக உயரிய மரியாதை செலுத்தினர். மனித வணக்கத்தைச் சாதாரணமாகக் கொண்டிருந்தனர். எனவே இயேசு, தேவனுடைய குமாரன் என்று தன்னைக் கூறியபோது, அவர் தெய்வ தூஷணம் சொல்லுகிறவர் என்றும், விக்கிரக ஆராதனைக்காரர் என்றும் நினைத்து பரிசேயர்கள் அவரையும் அவருடைய சீடரையும் கல்லெறியத் துணிந்தனர். தேவ வணக்கத்தையும், மனித வணக்கத்தையும் தெளிவாக புரியாதவரை இந்தக் குழப்பங்கள் நீடித்துக் கொண்டிருக்கும். எந்த வார்த்தைகளால் தேவனைத் தொழுது கொள்ளுகிறோமோ அந்த வார்த்தைகளை மனிதனுக்குப் பயன்படுத்தலாகாது.

சிலர் இன்று இவ்வார்த்தைகளை போ- கிறிஸ்து, அந்தி கிறிஸ்து போன்ற மதப் பெரியார்களுக்குப் பயன்படுத்துகின்றனர். போப்புக்கு கொடுக்கும் மரியாதை, கனம் ஆகியவை தவறான வழிபாடாகும். ஏனெனில் போப்பு தன்னை “கிறிஸ்துவின் பிரதிநிதி”

என்று கூறிக் கொள்கிறார். இதன் காரணமாகவே சாத்தான் இயேசுவை தன்னை வணங்கும்படி கூறியபோது இயேசு, அவனையும் பூமியில் அவனது அதிகாரத்தையும் அங்கீகரிக்க மறுத்துவிட்டார். யேசுவாவின் கட்டளைகளுக்கு எதிராக செயல்படுவதெல்லாம் தீய சக்தியாகும். சாத்தானுடைய ஆளுகையில் தீமையை தீமையென்று ஒதுக்காதபடி ஏற்றுக் கொண்டிருப்பது வழக்கமாகிவிட்டது. இது தவறானது ஆகும். தேவனுடைய இராஜ்யத்தை ஸ்தாபிப்பதில் சாத்தான் தேவனுக்கு விரோதியாயிருந்தான். இயேசு அவனைப்பார்த்து: நான் யேசுவா தேவனையும் அவரது தீர்க்க தரிசன கட்டளையாகிய “உன் தேவனாகிய கர்த்தரைப் பணிந்து கொண்டு, அவர் ஒருவருக்கே ஆராதனை செய்வாக” என்பதையும் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறேன். நீ அவரது விரோதியாக இருப்பதால், நான் உனக்கும் உனது முறைமைகளுக்கும் மரியாதை செலுத்தவோ அல்லது உன்னை பணிந்து கொள்ளவோ முடியாது என்றார்; எங்களது நோக்கமெல்லாம் முற்றிலுமாக வேறானது. உன்னிடத்தில் எனக்கு ஒன்றுமில்லை என்றார். மத். 4:10 யும் உபா.10:20, 21யும் ஒப்பிடுக.

இயேசு, யேசுவா தேவனுக்கு குமாரனாகவும் தாசனாகவும் இல்லாமல் அவருக்கு விரோதியாக தன்னை நிலை நிறுத்தியிருந்தால் அது அவரது பிதாவை அவமரியாதை செய்வதாகவும், பாவமான காரியமாகவும், விக்கிரகாராதனையாகவும் இருந்திருக்கும். மாறாக, தேவகுமாரனுக்குரிய கனத்தை அவர் ஏற்றுக் கொண்டிருந்தாலும், அவர் வெளியரங்கமாக, “என் பிதா என்னிலும் பெரியவராய் இருக்கிறார்” என்று கூறினார். தனது சீஷருக்கு பிதாவிடம் எப்படி கேட்கவேண்டும் என்பதை போதிக்கும்போது, “நீங்கள் என் நாமத்தினாலே பிதாவினிடத்தில் கேட்டுக் கொள்வதெதுவோ அதை அவர் உங்களுக்குத் தருவார்” என்று கூறினார். யோவா.16:23

“நானும் பிதாவும் ஒன்றாயிருக்கிறோம்”

- யோவா. 10:30 -

இந்த வசனத்தை எடுத்துக் கொண்டு கர்த்தராகிய இயேசு யேசுவா என்ற நாமத்திற்கு பாத்திரர் என்றும், பிதாவும் குமாரனும் அவர்தான் என்றும் அவருக்கு பிதாவானவர் இல்லை, அவர் குமரனாகவும் இல்லை என்றும் கூறப்படுகிறது.

வீணான இரகசிய ஞானம் என்று பெயர் பெற்ற திருத்துவக் கொள்கைக்காரர்கள், இதுபோன்ற வசனத்தை எடுத்துக் கொண்டு, மூன்று பேரும் ஒரே ஆள்தத்துவத்தன்மை உடையவராக நினைத்துக் கொள்கின்றனர். ஒன்றாய் இருக்கிறோம் என்றால் ஆள் தத்துவத்தில் இல்லாமல், எண்ணத்தில், திட்டத்தில், சித்தத்தில், நோக்கத்தில் ஒருமைப்பாட்டுடன் இருக்கிறார்கள் என்று பொருள். இந்தக் கருத்தை எவ்வளவு நேர்த்தியாக கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து சொல்-யிருக்கிறார். இதற்கு நேர்மாறாக திருத்துவக்காரர்கள் திரித்துக் கூறுகின்றனர். அவர் தன் பிரார்த்தனையில் பிதாவை நோக்கி:

“உலகத்துக்காக வேண்டிக் கொள்ளாமல், நீர் எனக்குத் தந்தவர்களுக்காக வேண்டிக் கொள்கிறேன்; அவர்கள் உம்முடையவர்களாயிருக்கிறார்களே... நான் இவர்களுக்காக வேண்டிக் கொள்ளுகிறதுமல்லாமல், இவர்களுடைய வார்த்தையினால் என்னை விசுவாசிக்கிறவர்களுக்காகவும் வேண்டிக் கொள்கிறேன். அவர்கள் எல்லாரும் ஒன்றாயிருக்கவும், பிதாவே, நீர் என்னை அனுப்பினதை உலகம் விசுவாசிக்கிறதற்காக, நீர் என்னிலேயும் நான் உம்மிலேயும் இருக்கிறது போல அவர்களெல்லாரும் நம்மில் ஒன்றாயிருக்கவும் வேண்டிக் கொள்கிறேன்” என்கிறார். யோவா. 17:9; 20-23

பிதாவும் குமாரனும் ஒருமனப்பட்டிருப்பது போல திருச்சபை ஒரு மனப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே இயேசு கிறிஸ்து பிதாவிடம் மன்றாடினார். திருச்சபை பிதாவிடமும் குமாரனிடமும், செயல்பாட்டில் ஒரே மனதுடையவர்களாகியிருக்க வேண்டுமேயல்லாமல், ஆள் தத்துவம் என்ற பேச்சுக்கே இடமில்லை. இயேசு கிறிஸ்துவின் மனதில் ஒரே ஆள் தத்துவம் கிடையாது. அவர் கூறிய ஒருமைப்பாடு என்பது ஒரே மனத்தில், நோக்கத்தில், சித்தத்தில் அவருடைய பின்னடியார்கள் இருக்க வேண்டும் என்பதே. இந்த ஒருமைப்பாட்டின்படி, பிதாவினிடத்திலும் குமாரனாகிய கிறிஸ்துவிடத்திலும் சிந்தனை, செயல்பாடு ஒரே விதமாய் இருந்தது. பிதாவினிடத்திலும் குமாரனிடத்திலும் காணப்பட்ட ஒருமனப்பாங்கு திருச்சபையாரிடத்திலும் இருக்க வேண்டுமென்பதே அவருடைய

பிரார்த்தனையாய் இருந்தது. பிதாவின் மனதில் இருந்த சித்தமே குமாரனிடத்தில் இருந்ததாலே, இயேசு “என் சித்தமல்ல, உம் சித்தத்தின்படியே ஆகக்கடவது” என்றார். எனவே திருச்சபையாரும் தங்கள் சுய சித்தத்தை வெறுத்து கிறிஸ்துவின் சித்தத்தின்படியே எல்லாவற்றையும் செய்ய வேண்டும். ஏனெனில் இதுவே பிதாவின் சித்தமாயிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட ஒருமைப்பாடு பிதாவுக்கும் தனக்கும் இருக்கிறது போலத் திருச்சபையாருக்கும் இருக்க வேண்டுமென்று ஜெபித்தார். வேதத்தி-ல்லாத, பகுத்தறிவுக்கு ஒவ்வாத மூன்று கடவுள்கள் ஒன்றாயிருக்கிறார்கள் என்ற பொய்யான கருத்தை, தவறாக புரட்டிப் போதித்து, கர்த்தரின் வார்த்தையை அபத்தமாக்கிவிட்டிருக்கின்றனர். இதற்கு மாறாக, வேதம் சொல்லும் விளக்கமும், கர்த்தர் சொல்லும் விளக்கமும் பிதாவின் சித்தமே கிறிஸ்துவின் சித்தமாகி, கிறிஸ்துவின் சித்தமே திருச்சபையின் சித்தம், என்கிற இந்த ஒருமைப்பாடு எவ்வளவு பொருத்தமானதும் நேர்த்தியானதுமாய் இருக்கிறது.

“என்னைக் கண்டவன் பிதாவைக் கண்டான்”

கிறிஸ்து தன்னைத் தானே வழியும் சத்தியமும் ஜீவனுமாயிருக்கிறேன் என்று சொன்ன பிறகு, அவரையல்லாமல் பிதாவினிடத்திற்குச் செல்ல முடியாது என்றார். தன்னையறிந்தேன் என்று சொல்கிறவர்கள் பிதாவையும் அறிந்திருக்க வேண்டும் என்றபோது பி-ப்பு, “ஆண்டவரே, பிதாவை எங்களுக்குக் காண்பியும், அது எங்களுக்குப் போதும் என்றான். அதற்கு இயேசு: பி-ப்புவே, இவ்வளவு காலம் நான் உங்களுடனே கூட இருந்தும் நீ என்னை அறியவில்லையா? என்னைக் கண்டவன் பிதாவைக் கண்டான்; அப்படியிருக்க, பிதாவை எங்களுக்கு காண்பியும் என்று நீ எப்படி சொல்லுகிறாய்? நான் பிதாவிலும், பிதா என்னிலும் இருக்கிறதை நீ விசுவாசிக்கிறதில்லையா? நான் உங்களுடனே சொல்லுகிற வசனங்களை என் சுயமாய்ச் சொல்லவில்லை; என்னிடத்தில் வாசமாயிருக்கிற பிதாவானவரே இந்தக் கிரியைகளைச் செய்து வருகிறார்” என்கிறார். யோவா. 14:7-10.

நமது கர்த்தராகிய இயேசுவின் இந்த வார்த்தையே இயேசுவே யேகோவா (யேகோவாவின் குமாரனாக அல்ல) என்பதற்கும் யேகோவா என்ற நாமம் இயேசுவுக்கும் பொருந்தும் என்பதற்கும்

ஆதாரமாக இருப்பதாக கூறுகிறார்கள். ஆனால் இந்தப் பகுதியியை உற்று நோக்கி கவனித்தால், பிதாவுக்கும் குமாரனுக்கும் உள்ள தொடர்பை விவரமாகக் கூறியிருப்பது எல்லாருக்கும் விளங்கும். இதில் எந்த பகுத்தறிவுவாதியும், திருத்துவத்துக்கு ஆதாரமாகக் கொள்வதற்கிடமில்லை. “என்னைக் கண்டவன் பிதாவைக் கண்டான்” என்று இயேசு கூறிய வார்த்தைகளின் மூலம் நாம் என்ன புரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்? இதன் மூலமாக இயேசு, மனிதன் ஆவியின் ரூபத்திலுள்ளவர்களை ஒருபோதும் காண இயலாது என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்பதையே விரும்புகிறார். அப்.யோவான் அதற்கு சாட்சியாக, “தேவனை ஒருவனும் ஒருக்காலும் கண்டதில்லை, பிதாவின் மடியி-ருக்கிற ஒரே பேறான குமாரனே அவரை வெளிப்படுத்தினார்” என்று கூறுகிறார். (ரோதர்ஹாம் மொழி பெயர்ப்பின்படி- யோவா. 1:18) மோசேயிடம் கர்த்தர், “என்னைக் கண்டு ஒருவனும் உயிருடன் இருக்க முடியாது” என்று கூறியதை யாவரும் விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்று கர்த்தர் விரும்புகிறார். தேவன் தம்மை மனுக்குலத்திற்கு காண்பிக்க வேண்டுமானால், தமது ஆவிக்குரிய மகிமையை அவர்கள் காணும்படி அவர்களது கண்களை அதிசயதக்கவிதமாக திறக்கவேண்டும் அல்லது மகிமை பொருந்திய தம்முடைய ரூபத்தை, மகிமையற்ற மாம்சீக நிலைக்கு தம்மைத் தொடும் படியாகவும், பார்க்கும்படியாகவும் மாற்றிக் கொள்ளவேண்டும்.

இதன்படியே தேவன் தம்மை வெளிப்படுத்தினார். தேவனுடைய ஒரே பேறான குமாரனும், நமது கர்த்தருமான இயேசு கிறிஸ்து மாம்சத்தில் வந்து மனிதர் மத்தியில் வாழ்ந்தபோது, தேவனுடைய சித்தம், மனம், குணம் போன்ற இயல்புகளை வெளிப்படுத்தினார். மனுக்குலத்திற்கு தேவனுடைய மிகச்சிறந்த பிரதிநிதியாக இயேசு கிறிஸ்து விளங்கினார். இயேசு கிறிஸ்துவுடன் பி-ப்பும் மற்ற அப்போஸ்தலர்களும் மிக நெருக்கமாகத் தொடர்பு கொண்டிருந்து, மனிதர்கள் அறிய வேண்டிய பிரகாரமாக பிதாவாகிய தேவனை அறிந்து கொண்டார்கள். பிதா தன்னை மனுக்குலத்திற்கு வெளிப்படுத்த ஒருவரைத் தெரிந்து கொண்டு தமது முழுமையான செயல்பாடுகளை அவர் மூலமாக நிறைவேற்றுகிறார். தேவன்

மனிதனுக்கு கிறிஸ்து மூலமாகத் தன்னை வெளிப்படுத்தினதுபோல, பரிபூரணமாக, தெளிவாக, ஒருபோதும் எக்காலத்திலும் வெளிப்படுத்தியதில்லை. இனிவரும் காலத்திலும் வெளிப்படுத்தப் போவதில்லை. “தேவன் மாம்சத்தில் வெளிப்பட்டார்.” (கிரேக்க மொழியில் தேவனைப் போல பிரத்தியட்சமான என்றுள்ளது) | தீமோ. 3:16 இதேபோல அப்.பவுல் திருச்சபையாருக்கும், கிறிஸ்துவின் விசுவாச வீட்டாருக்கும் எழுதும்போது, “சாவுக்கினமான எங்கள் மாம்சத்திலே இயேசுவினுடைய ஜீவனும் விளங்கும்படிக்கு உயிரோடிக்கிற நாங்கள் எப்பொழுதும் இயேசுவின் நிமித்தம் மரணத்திற்கு ஒப்புக் கொடுக்கப்படுகிறோம்” என்று கூறுகிறார். கிறிஸ்து தேவனை வெளிப்படுத்தியது போல, நாம் கிறிஸ்துவை வெளிப்படுத்துபவர்களாகயிருக்க வேண்டும் என்பது பொருள். || கொரி 4:11

பரிபூரண மனிதன் அதரிசனமான தேவனுடைய பரிபூரண சாயலாக இருக்கிறான். ஆகவே இதைக்காட்டிலும் சிறந்த கருத்து எதுவும் இருக்க முடியாது. இதே போலவே பரலோகத் தந்தை, பரலோக குமாரன், கிறிஸ்துவின் பரலோக மணவாட்டி ஆகியவர்களுக்கு ஆயிர வருட அரசாட்சியின்போது, பூரண முற்பிதாக்கள் பிரதிநிதிகளாயிருப்பார்கள். இவர்களை (முற்பிதாக்களை) பார்ப்பவர்கள் எல்லாரும், இவர்களிடத்தில் தேவ சாயலும் தேவ ரூபமும் இருப்பதை உணர்ந்து கொள்வார்கள். மாம்சத்தி-ருக்கிற இவர்கள் தேவ சாயலாக இருப்பார்கள். இப்பொழுது ஏகமாய்த் தவித்து வேதனைப்படுகிற முழு சிருஷ்டிகளும் இந்த உன்னத நிலையை, ஆயிர வருட அரசாட்சியின்போது அடைவார்கள். இராஜீக ஆசாரியக் கூட்டதார்பூமியிலே பிரபுக்களாயிருக்கப் போகிற முற்பிதாக்கள் மூலமாக பூமியை ஆட்சி செய்வார்கள். முழு சிருஷ்டிகளும் தேவ சித்தத்தின்படி பிரபுக்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்தால் இந்த உன்னத நிலையை அடைவார்கள். சங்.45:16

நித்தியானந்தமுள்ள ஏகசக்கராதிபதியும், ராஜாதி ராஜாவும் கர்த்தாதி கர்த்தாவும், ஒருவராய், சாகாமையுள்ளவரும்

- | தீமோ 6:15,16 -

பரலோகத் தந்தையின் மேன்மையை தனது இரண்டாம்

பிரசன்னத்தின்போது இயேசு கிறிஸ்து வெளிப்படுத்திக் காண்பிப்பார் என்று இந்த வசனம் கூறுவதாக அநேகர் கருதுகின்றனர். ஆனால் இதில் சில உண்மைகள்-ருந்தாலும் ஆயிர வருட அரசாட்சியின் ஆரம்பத்தில் கிறிஸ்து மகிமையடைவதை இது குறிக்காது என்று நாங்கள் கருதுகிறோம். யேகோவா தேவனை அறிந்து கொள்ள தமது வழியை ஏற்றுக்கொண்ட அனைவருக்கும் கிறிஸ்து காரணராயிருக்கிறார். இருந்தாலும், இது அவருடைய ஆட்சியின் முடிவில், “பிதாவும் தேவனுமாயிருக்கிறவருக்கு ராஜ்யத்தை ஒப்புக்கொடுக்கும்போது தான்” நிறைவேறுமேயல்லாமல் அவரது வருகையின் போதல்ல. (| கொரி.15:24-28)

இந்த வசனம் பிதாவாகிய தேவனை குறிப்பிடுவதாக கூறுவதால், இயேசு கிறிஸ்து சாவாமையை பெற்றிருப்பதை மறுப்பதாகாது. ஏனெனில் அவரும் முதலாம் உயிர்த்தெழுத-ல் பங்குபெறும் அனைவரும் சாவாமையை பெற்றுக் கொள்வார்கள் என்பதை வேத வாக்கியங்கள் தெளிவாக போதிக்கின்றன. பிதாவானவர் தம்மில்தாமே ஜீவனுடையவராயிருக்கிறதுபோல், குமாரனும் தம்மில்தாமே ஜீவனுடையவராயிருக்கும்படி (Self Existence -immortality) அருள் செய்திருக்கிறார். | கொரி. 15:42,44,53,54; யோவா.5:26

இந்த வசனத்தை குமாரனுக்கு பொருத்தி பார்த்தால் அது எல்லா வகையிலும் ஒத்து வருகிறது. ஆனால் இது எந்த வகையிலும் பிதாவாகிய யேகோவா தேவனை புறக்கணிக்கவில்லை. மேலும் அதன் மூலம் இயேசுவே பிதாவாகிய யேகோவா தேவன் என்று நிரூபணமாகவில்லை. பரிசுத்த ஆவியினால் ஏவப்பட்டு அப்போஸ்தலர் கூறியபடி, குமாரனைக் குறித்து சொல்லப்பட்ட மகிமை முதலானவை எல்லாம் பிதாவாகிய தேவனுடைய குணாதிசயங்களுக்கு ஒப்பிடத்தகுந்தவையல்ல. அப்போஸ்தலர் கூறுகிறதாவது: “சகலத்தையும் அவருடைய பாதத்திற்குக் கீழ்ப்படுத்தினாரே; ஆகிலும் சகலமும் அவருக்குக் கீழ்ப்பட்ட தென்று சொல்-யிருக்கும்போது, சகலத்தையும் அவருக்குக் கீழ்ப்படுத்தினவர் கீழ்ப்படுத்தப்படவில்லையென்பது வெளியரங்கமாயிருக்கிறது.” | கொரி. 15:27

இதேபோன்று பிதாவாகிய தேவனால் இயேசு கிறிஸ்துவின் ராஜ்யத்துக்கு கொடுக்கப்பட்ட மகிமையைக்குறித்து இன்னொரு

வசனம் கூறுகிறதாவது: “சகல துரைத்தனங்களுக்கும் அதிகாரத்திற்கும் தலைவராயிருக்கிறார்.” (கொலோ.2:10) இங்கேயும் அதே பதில்தான். பிதாவினுடைய ராஜ்யமும் வல்லமையும் குமாரனின் ராஜ்யத்திற்கும் வல்லமைக்கும் வேறுபடுத்தி காண்பிக்கப்படவில்லை. ஏனெனில் குமாரன் தேவனோடிருந்தவர், அவருடைய பிரதிநிதி.

“தேவனுக்குச் சமமாயிருப்பதை குமாரன் கொள்கையாடின பொருளாக எண்ணவில்லை”

பி-ப் 2:6-ல் அப்.புவல் கூறும்போது, “அவர் தேவனுடைய ரூபமாயிருந்தும் தேவனுக்குச் சமமாயிருப்பதை கொள்ளையாடின பொருளாக எண்ணாமல்...” என்கிறார். இங்கே இந்த பகுதி திருத்துவ போதனையையோ, அல்லது இயேசு கிறிஸ்து தான் பிதாவாகிய யேசுவோ என்றோ கூறவில்லை என்பதை நாம் முதல்-ல் கவனிக்க வேண்டும். அப்படியிருக்கும்போது, இங்கே கொள்ளையாடுவதற்கோ, சமமாக நினைப்பதற்கோ இடமேது? “கொள்ளையாடுதல்,” “சமமாயிருப்பது” ஆகிய வார்த்தைகள் பிதாவும், குமாரனும், ஒருவரல்ல, இருவர் என்பதை போதிக்கின்றன. இதைக்குறித்து இயேசு கிறிஸ்து சொன்ன வார்த்தைகளையும் அப்.புவல் சொன்ன வார்த்தைகளையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கையில், அநேக வித்தியாசங்கள் இருப்பது போன்று தோன்றுகிறது. “என் பிதா என்னிலும் பெரியவராயிருக்கிறார்.” “நான் என் சுயமாய் ஒன்றும் செய்வதில்லை” என்று இயேசு கூறுகிறார். பிதாவுக்கு சமமாயிருப்பதாக இயேசு சொன்னதால் அவர் தமது தாழ்மையைக் கைவிட்டு விட்டாரா என்று நாம் கேட்கலாம்.

இரண்டாவதாக, அப்போஸ்தலர் மனதில் பதிய வைக்க தேடுகிற காரியம் எவ்வளவு மாறுபாடானதாக இருக்கிறது என்பதை நாம் கவனிக்க வேண்டும். திருச்சபை பிதாவின் கனத்தை அடைய விரும்பி அதை கொள்ளையாட நாட வேண்டும் என்றோ அல்லது ஒருவருக்கொருவர் கனத்தை கொள்ளையாட வேண்டும் என்றோ அப்போஸ்தலர் போதிக்கிறாரா என்றால், இல்லை. நிச்சயமாக இல்லை. இதற்கு நேர்மாறாக வீணாக ஆடம்பர பெருமைகளை வெறுக்கவும், மெய்யான தாழ்மையைக் கடைப்பிடிக்கவும்

வேண்டுமென பவுல், கூறுகிறார். ஒருவரையொருவர் தங்களிலும் சிறந்தவர்களாக மேன்மையானவர்களாக எண்ண வேண்டும். தன்னுடைய நிரூபத்தைப் படிக்கிற ஒவ்வொருவரும் கிறிஸ்துவைப் போலவே மனத்தாழ்மை உள்ளவர்களாகவும், “கிறிஸ்துவின் சிந்தையே எல்லாரிடமும் இருக்க வேண்டும்” என்றும் அப்.புவல் உறுதியாக சொல்கிறார். கிறிஸ்துவின் சிந்தை என்பது பிதாவின் மகிமையையும் கனத்தையும் கவர்ந்து கொள்வதாகவும், அப்படிச் செய்வது கொள்ளையாடுதல் அல்ல என்றும் நினைப்பதாகவும் இருந்தால், அதே சிந்தை சபைக்கும் தேவை என்றால், நாம் ஒவ்வொருவரும் முடிந்தவரை கனத்தையும் மகிமையையும் கவர்ந்து கொள்ள வேண்டும் என்றும், அதற்கு தேவையான முயற்சியும், கிறிஸ்து வெளிப்படுத்தின சிந்தையும் தேவை என்றும் பொருளாகிறது.

ஆனால் இதெல்லாம் மொழிபெயர்ப்பு தவறு. கொள்ளையடித்தல் என்ற சொல் அப்.புவல் சொல்ல வந்த கருத்துக்கு நேர் மாறாக அமைந்துவிட்டது. கிரேக்கச் சொல்லான “ஹர் பாக்மோஸ்” இவ்விடத்தில் “கொள்ளையாடின” என மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. புதிய ஏற்பாட்டிலேயே இச்சொல் இந்த இடத்தில் மட்டுமே வருகிறது. இந்த கிரேக்க வார்த்தை “கொள்ளையாடுதல்,” “சட்டவிரோதமாக எடுத்துக் கொள்ளுதல்” என்பதற்கு இசைவாக வருகிறது. ஆனால் இந்த வாக்கியத்தை தவறாக மாற்றி அமைப்பதால் அப்போஸ்தலரின் பொருள் முற்றிலுமாக தலை கீழாக மாறுகிறது. அந்த வார்த்தைகளை சரியாக அமைத்து பொருள் கொள்வோம். “அவர் தேவனுடைய ரூபமாயிருந்தும், கொள்ளையாடி தேவனுக்கு சமமாயிருக்க எண்ணாமல்...” (who thought not by robbery to be equal with God). சாத்தான் தேவனுடைய ஸ்தானத்தையும், கனத்தையும் அபகரித்துக்கொள்ள முயற்சித்தது போல் நமது ஆண்டவராகிய இயேசு முயலவில்லை. (ஏசா. 14:12-14) எனவே பி- 2:6-ம் வசனத்திற்கு முன்னும் பின்னும் வரும் வசனங்கள் வீண் பெருமைக்காக கிறிஸ்து எதையும் செய்வதாக சொல்லவில்லை. கிறிஸ்து மிகுந்த மனத் தாழ்மையுடையவராகவே இருந்தார். ஆகவே அவருடைய அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றி நடக்க மனதாயிருக்கிற யாவரும்

மிகுந்த மனத்தாழ்மையைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். பல்வேறு மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் “ஹர்பாக்கோஸ்” என்ற கிரேக்கச் சொல்லுக்கு கீழ்க்கண்டவாறு விளக்கமளித்துள்ளனர்.

“மனப்பூர்வமாக விரும்பக்கூடிய காரியமாக நினைக்கவில்லை.” -க்ளார்க் (did not think it a matter to be earnestly desired.” Clarke)

“ஆர்வத்துடன் வைத்துக்கொள்ள நினைக்கவில்லை.” - வேக்பீல்டு (did not think of eagerly retaining.” Wakefield.

“ஆவலுள்ள விருப்பத்திற்குரிய ஒரு பொருளாக கருதவில்லை.” -ஸ்பேவர்ட் (did not regard..... as an object of solicitous desire.” Stewart.

“தேவனுடைய ரூபமாயிருத்தும் தேவனுக்கு சமமாயிருப்பது அபகரித்துக் கொள்ளக்கூடிய பொருளல்ல” -ரோதர்ஹாம் “Who in God's form subsisting not a thing to be seized on esteemed the being equal with God.” Rotherham.

“தேவனுடைய ரூபமாயிருப்பவர், தேவனுக்கு சமமாயிருப்பதை ஒரு பரிசாக எண்ணவில்லை.” -திருத்திய மொழிபெயர்ப்பு (who being (margin, orginally) in the form of God, counted it not a prize (margin, a thing to be grasped) to be on an equality with God.” Revised Version.

“தேவனுடைய ரூபமாயிருப்பவர், தேவனுக்கு சமமாயிருப்பது அபகரித்துக் கொள்ளக்கூடிய ஒரு பொருளாக எண்ணவில்லை.” -அமர் .ரெவ.கமிட்டி (who existing in the form of God, counted not the being on an equality with God a thing to be grasped.” Amer. Rev. Committee.

“அபகரித்துக் கொள்ளக்கூடிய ஒரு பொருளாக எண்ணவில்லை.” -ஷர்ப் (Thought not .... a thing to be seized.” Sharpe.

“ஆர்வத்துடன் அபகரித்துக் கொள்ளவில்லை.” -நீலாண்டு (did not eagerly grasp.” Neeland)

“உக்கிரமாக போராடிப் பெற்றுக்கொள்ளவில்லை” - டிக்கென்சன் (did not violently strive”. Dickenson)

“அபகரிக்க வேண்டும் என்று தியானிக்கவில்லை” -டர்ப்புல் (did not meditate a usurpation.” Turnbull)

கடைசியாக சொல்லப்பட்ட விளக்கம்தான் சரியான விளக்கமாக அமைகிறது. இவைகளெல்லாவற்றையும்விட, எம்பாட்டிக் டையக்லாட்டில் சொல்லப்பட்டதே சரியான விளக்கமாகும். அது கூறுகிறதாவது:

“தேவனுடைய சாயலாக இருந்தாலும், தான் அந்த நிலைமையைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு பிதாவின் ஸ்தானத்தைக் கவர்ந்து கொள்ள வேண்டும் என்று நினைக்கவில்லை. ஆனால் அவர் தம்மைத்தாமே வெறுமையாக்கி ஒரு அடிமையின் ரூபமெடுத்தார்.”

அப்போஸ்தலர்களுடைய விளக்கத்தின்படியும் தேவனானத்தின்படியும் இந்தக் கருத்து மிகவும் சரியானதே, நமது கர்த்தர் ஆவியின் ரூபமாக இருந்தபோது பிதாவின் சாயலாக இருந்தார். அப்போது அவர் தன்னை பிதாவுக்கு சமமாக எண்ணக்கூடிய பேராசையுடையவராக இருக்கவில்லை. தேவ அதிகாரத்தையும், வல்லமையையும், மகிமையையும், மரியாதையையும் அவர் பறித்துக் கொள்ள விரும்பவில்லை. சாத்தானிடமிருந்த பேராசை குணமான, “உன்னதமானவருக்கு ஒப்பாவேன்” என்ற குணம் இயேசு கிறிஸ்துவுக்கு இருக்கவில்லை. பிதாவாகிய தேவனுக்கு அடுத்த ஸ்தானமான உன்னத நிலையி-ருந்தும், பிதாவின் சித்தத்திற்குக் கீழ்ப்பட்டவராக, மனத்தாழ்மையும் அடக்கமுமுடையவராகவும் இருந்தார். தனது ஆவிக்குரிய நிலைமையின் மகிமையையும் மாட்சிமையையும் துறந்து, மேலான நிலமையி-ருந்து, “தேவதூதரிலும் சற்று சிறியவராக்கப்பட்ட” தாழ்மையான மானிட நிலைமைக்கு வந்தார். மனித நிலைக்குத் தன்னை தாழ்த்தினது மட்டுமின்றி, மனித நிலையில் இப்பூமிக்கு வந்தபோது, அப்போஸ்தலர் கூறியபடி அடிமை நிலைக்குத் தன்னைத் தாழ்த்தினார். ஆவியான இயேசு கிறிஸ்து மனிதனான இயேசு கிறிஸ்துவாகத் தன்னைத் தாழ்த்தினது மட்டுமின்றி, எல்லோரும் அசட்டை பண்ணக்கூடிய நிலையி-ருந்தும் மரணத்திற்கு ஒப்புக் கொண்டு கேவலமான சிலுவை மரணத்தையும் தாங்கிக் கொண்டார். இப்படியாக எல்லாவற்றிற்கும் கீழாக தன்னைத் தாழ்த்தினதற்குக் காரணம், தெய்வீக சித்தத்திற்கும், பிதாவின் சித்தத்திற்கும் இயேசு கிறிஸ்து கீழ்ப்படிந்ததுதான் என அப்போஸ்தலர்கள் கூறுகின்றனர். இதன்

காரணமாக மனத்தாழ்மையையும், அடக்கத்தையும் தேவன் மீது கொண்டிருந்த விசுவாசத்தையும் மரணம் மட்டும் காண்பித்தார். “ஆதலால் தேவன் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அவரை உயர்த்தி, இயேசுவின் நாமத்தில் வானோர் பூதலத்தோர் பூமியின் கீழானோருடைய முழங்கால் யாவும் முடங்கும்படிக்கும், பிதாவாகிய தேவனுக்கு மகிமையாக இயேசு கிறிஸ்து கர்த்தரென்று நாவுகள் யாவும் அறிக்கை பண்ணும்படிக்கும், எல்லா நாமத்திற்கும் மேலான நாமத்தை அவருக்குத் தந்தருளினார்.” (எபி. 2:7,9; 1 தீமோ. 2:5,6; பி-2:9-11)

இப்போது நாம் பார்த்த வசனங்களின்படி, மேற்கண்ட எந்த வசனமும் திருத்துவக் கொள்கைக்கு சாதகமாகவோ, நிரூபிக்கப்படும்படியாகவோ இல்லை. மாறாக இவை திருத்துவத்தை எதிர்ப்பது மட்டுமின்றி மற்ற எல்லா வேத வசனங்களும் ஒருங்கிணைந்து காரண காரியங்களின்படியும் பகுத்தறிவின்படியும் ஒருத்துவத்தைக் காட்டக்கூடியதாக இருக்கிறது.

பிதாவினுடைய பெருமையையும் மகிமையையும், அவருடைய குமாரனுடைய பெருமையையும் மகிமையையும், அவருடைய திட்டங்களையும், குணநலன்களின் சகல பரிமாணங்களையும் புரிந்து கொண்டு, பாராட்ட தேவஞானம் வழிநடத்துவதாக.

பிதாவின் ஞானத்தில், கிருபையில் வல்லமையில் குமாரன் கொண்டிருந்த நம்பிக்கை, விசுவாசம், அன்பு ஆகியவற்றை நிரூபித்ததின் காரணமாக தேவன் குமாரனுக்கு வெகுமதியளித்தார். நாம் “பிதாவைக் கனம் பண்ணுகிறது போல குமாரனையும் கனம் பண்ண வேண்டும்” என்பதே உண்மையில் சந்தோஷமான செய்தியாகும். தேவ வார்த்தையை வெளியரங்கமாகவும் முழுமையாகவும் விளக்கி காட்டிய பிறகு, அப்.பவுல் சாட்சியாக தேவ ஆவியில் ஏவப்பட்டு கூறியது ஒவ்வொன்றும் நிச்சயமாக நாம் ஏற்றுக் கொள்ளத் தக்கவையே.

“பிதாவாகிய ஒரே தேவன் நமக்குண்டு, அவராலே சகலமும் உண்டாயிருக்கிறது. அவருக்கென்று நாமும் உண்டாயிருக்கிறோம். இயேசு கிறிஸ்து என்னும் ஒரே கர்த்தரும் நமக்குண்டு. அவர் மூலமாய்

சகலமும் உண்டாயிருக்கிறது. அவர் மூலமாய் நாமும் உண்டாயிருக்கிறோம்.” (1 கொரி. 8:6)

“நம்முடைய பிதாவாகிய தேவனாலும், கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவினாலும், உங்களுக்குக் கிருபையும் சமாதானமும் உண்டாவதாக. நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின பிதாவாகிய தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரம்; அவர் கிறிஸ்துவுக்குள் உன்னதங்களிலே ஆவிக்குரிய சகல ஆசீர்வாதத்தினாலும் நம்மை ஆசீர்வதித்திருக்கிறார்... அவர் உலகத் தோற்றத்திற்கு முன்னே கிறிஸ்துவுக்குள் நம்மைத் தெரிந்து கொண்டபடியே... நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின தேவனும் மகிமையின் பிதாவுமானவர், தம்மை நீங்கள் அறிந்து கொள்வதற்கான ஞானத்தையும் தெளிவையும் அளிக்கிற ஆவியை உங்களுக்குத் தந்தருள் வேண்டுமென்று... வேண்டிக் கொள்கிறேன்.” (எபி 1:2-18)

அ அ